

د تشنې کتاب

د کتاب پېژندنه

د تشنې کتاب د تورات پنځم کتاب دی. په دې کتاب کې د موسی د ویناگانو هغه سلسله ذکر کیږي چې د اسراییلو خلکو ته یې د موآب په خاوره کې کړې وې. هغوی هلته په دښته کې د یو اوږد سفر په پای کې پاتې شوي وو او نژدې وو چې کنعان ته ورننوځي او ویې نیسي.

ځینې ډېرې مهمې موضوعگانې چې په دې کتاب کې لیکل شوې دي، هغه په دې ډول دي: (۱) موسی د تېرو څلوېښتو کلونو پېښې ریاډوي. هغه د خلکو څخه غواړي چې هغوی دا خبره په یاد وساتي چې خدای څنگه په دښته کې د هغوی لارښوونه وکړه او باید خدای ته تابعدار او وفادار اوسي. (۲) موسی هغه لس حکمونه تکرار کړل او په دې یې ټینګار وکړ چې د لومړني حکم په معنی باندې باید ځانونه پوه کړي او د خلکو څخه یې وغوښتل چې یوازې څښتن ته دې خپل ځانونه وقف کړي. بیا هغه هغه مختلف قوانین تکرار کړل چې په وعده شوي وطن کې به د هغوی ژوند سمبالوي. (۳) موسی خلکو ته د خدای د هغه لوظ معنی وریادوي چې د هغوی سره یې کړی ؤ او د خلکو څخه غواړي چې د هغه لوظ د پوره کولو دپاره دې خپل عهد نوی کړي. (۴) یوشع د خدای د قوم د راتلونکي مشر په توګه ټاکل کیږي. کله چې موسی د خدای وفاداري وستایله او روحاني سندره یې وویل او د اسراییلو په قبیلو باندې یې برکت ووايه، هغه د اردن د سیند په ختیځ کې په موآب کې مړ شو.

د دې کتاب ډېره مهمه موضوع دا ده چې خدای خپل قوم چې ورباندې ګران ؤ، وژغوره او

برکت يې ورته ورکړ. نو د هغه قوم به دا خبره په ياد ساتي او د هغه سره به مينه کوي او اطاعت به يې کوي، ترڅو هغوی ژوندي وي او برکت ورباندې وي. د دې کتاب مهم آياتونه د داسې کلماتو لرونکي دي چې عيسی مسيح هغه د ټولو حکمونو څخه لوی گڼي او وايي: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومې مينه کوی.»

د موضوعگانو لست:

د موسی لومړنی وينا ۱:۱ - ۴:۴۹

د موسی دوهمه وينا ۵:۱ - ۲۶:۱۹

لس حکمونه ۵:۱ - ۱۰:۲۲

قوانين، اصول او خبرداری ۱۱:۱ - ۲۶:۱۹

کنعان ته د ننوتلو دپاره لارښوونې ۲۷:۱ - ۲۸:۶۸

د لوظ نوی کېدل ۲۹:۱ - ۳۰:۲۰

د موسی وروستنی خبرې ۳۱:۱ - ۳۳:۲۹

د موسی مړينه ۳۴:۱ - ۱۲

۱ (۱) په دې کتاب کې هغه خبرې دي چې موسى د اسراييلو خلکو ته په هغه وخت کې کړې وې کله چې هغوی د اردن د سيند ختيځې خواته په دنبنته کې وو. هغوی سوف ته نژدې د اردن په دره کې وو، يعنې د فاران د بنار چې په يو اړخ باندې ؤ او د توفل، لابان، حضيروت او د دي ذهب بنارونو ترمنځ چې په بل اړخ باندې وو. (۲) د ادوم د غرنۍ سيمې په لاره د حوريب يعنې د سينا د غره څخه تر قادش برنيع پورې د يوولسو ورځو لاره ده. (۳) د څلوېښتم کال د يوولسمې مياشتې په لومړۍ ورځ وروسته له دې چې د اسراييلو قوم د مصر څخه لاړ، موسى هغه ټول شيان چې څښتن د هغو په اړه ورته حکم کړی ؤ چې قوم ته يې ووايي، هغوی ته وويل. (۴) دا کار وروسته له هغې وشو کله چې څښتن د اموريانو پاچا سيحون ته چې د حشون بنار يې پايښت ؤ او د باشان پاچا عوج ته چې د عشتاروت او ادري په بنارونو باندې يې حکومت کاوه، ماتې ورکړه. (۵) موسى په داسې وخت کې د خدای قوانين بيان کړل چې قوم د اردن په ختيځ کې د موآب په سيمه کې ؤ. هغه وويل: (۶) «کله چې مونږ د سينا د غره سره وو، زمونږ څښتن خدای مونږ ته داسې وويل: «زياته موده وشوه چې تاسو د دې غره په څنگ کې پاتې شوي يئ. (۷) خبمې راټولې کړئ او کډه وکړئ. د اموريانو غرنۍ سيمې او ټولو شاوخوا سيمو، د اردن درې، غرنۍ سيمې، د غرونو لوېديځو لمنو، جنوبي سيمې او د مديترانې د بحيرې غاړې ته لاړ شئ. د کنعان ځمکې ته او د لبنان د غرونو په لاره د فرات تر لوی سيند پورې لاړ شئ. (۸) دا ټوله هغه ځمکه ده چې د هغې د ورکولو وعده مې ستاسو د نيکونو يعنې د ابراهيم، اسحاق او يعقوب او د هغوی د اولادې سره کړې وه. لاړ شئ او هغه ځمکه ونيسئ.»

موسی قاضيان ټاکي

(هجرت ۱۸: ۱۳ - ۲۷)

(۹) موسى قوم ته وويل: «په داسې وخت کې چې مونږ لا د سينا د غره سره وو، ما تاسو ته وويل: په تاسو باندې د مشرۍ کولو مسووليت زما په وس کې نه دی. زه دا کار يوازې نه شم کولای. (۱۰) زمونږ څښتن خدای ستاسو شمېر دومره زيات کړی دی لکه د اسمان د ستورو په شان. (۱۱) زمونږ

د نیکونو څښتن خدای دې تاسو زر چنده زیات کړي او تاسو ته دې د خپلې وعدې سره سم برکت درکړي! (۱۲) خو زه په یوازې ځان نه شم کولای دا دروند مسوولیت په غاړه واخلم چې ستاسو شخړې حل کړم. (۱۳) د هرې قبیلې څخه پوه او تجربه لرونکي کسان غوره کړئ. زه به هغوی ستاسو مشران کړم. (۱۴) او تاسو وویل چې دا ښه کار دی. (۱۵) نو ما ستاسو د قبیلو څخه هغه پوه او تجربه لرونکي خلک واخیستل او په تاسو باندې مې د مشرانو په توګه وټاکل. ځینو د زرو کسانو مسوولیت په غاړه درلود، ځینو د سلو، ځینو د پنځوسو او ځینو د لسو کسانو مسوولیت په غاړه درلود. همدارنګه ما د ټولو قبیلو څخه نور مشران هم وټاکل. (۱۶) په هغه وخت کې ما قاضیانو ته دا لارښوونې ورکړې: هغو شخړو ته غور نیسئ چې ستاسو خلکو ترمنځ رامنځته کېږي. په عادلانه ډول د هرې شخړې قضاوت کوئ، که دا یوازې ستاسو په خلکو پورې اړه لري یا په هغو پرديو خلکو پورې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. (۱۷) په خپلو پرېکړو کې د هېچا طرفداري مه کوئ، په هرچا باندې یوشان قضاوت کوئ، دا مهمه نه ده چې هغه بې وزله وي یا قدرتمند. د هېچا څخه مه وپرېږئ، ځکه کومې پرېکړې چې تاسو یې کوئ هغه د خدای له خوا دي. که چېرې کومه دعوه ستاسو دپاره ګرانه وي، ماته یې راوړئ او زه به یې پرېکړه وکړم. (۱۸) په هماغه وخت کې ما تاسو ته د نورو ټولو کارونو په اړه چې تاسو یې باید سرته ورسوئ، لارښوونې وکړې.

د قاش برنیع څخه کسان کنعان ته لېږل کېږي

(شمېر ۱۳: ۱ - ۳۳)

(۱۹) څه چې زمونږ څښتن خدای مونږ ته امر کړی ؤ هغه مو سرته ورسول. مونږ د سینا د غره څخه د پراخې او د وېرې څخه ډکې دښتې په لاره د اموریانو غرنۍ سیمې ته لاړو. کله چې مونږ قاش برنیع ته ورسېدلو، (۲۰) - (۲۱) ما تاسو ته وویل: «اوس تاسو د اموریانو غرنۍ سیمې ته راغلي یئ کومه چې زمونږ څښتن خدای، یعنې زمونږ د نیکونو خدای یې مونږ ته راکوي. ګورئ، دا هماغه سیمه ده. لکه څنګه چې هغه امر کړی دی، زړه نازړه کېږئ مه او مه وپرېږئ، لاړ شئ او هغه ونیسئ.»

(۲۲) خو تاسو ټول ماته راغلي او مو وویل: «مخکې له دې چې هغې خاورې ته ورشو، راځئ چې څو کسان ولېږو چې هغه وګوري، ترڅو مونږ ته سمه لاره وښايي چې ورباندې لاړ شو او راته ووايي

چې هلته څه ډول ښارونه دي. ﴿٢٣﴾ دا کار ماته ښه ښکاره شو، نو ما دولس کسان يعني د هرې قبيلې څخه مې يو يو کس غوره کړ. ﴿٢٤﴾ هغوی غرنی سيمې ته د اشکول تر درې پورې لاړل او هغه ځای يې وکاته. ﴿٢٥﴾ هغوی مونږ ته د هغې خوا څخه لږه مېوه راوړله چې هلته يې پيدا کړې وه او خبر يې راوړ چې کومه ځمکه چې زمونږ څښتن خدای يې مونږ ته راکوي، هغه ډېره حاصلخېزه ده.

﴿٢٦﴾ خو تاسو ونه غوښتل چې هغې خاورې ته ورننوځئ او د خپل څښتن خدای د امر د منلو څخه مو سرغړونه وکړه. ﴿٢٧﴾ تاسو په خپلو خېمو کې پاتې شوی، وغورېدئ او ومو ويل: (څښتن زمونږ څخه کرکه کوي. هغه مونږ د دې دپاره د مصر څخه راوويستلو چې اموريانو ته مو په لاس ورکړي، ترڅو مونږ ووژني. ﴿٢٨﴾ هلته ولې لاړ شو؟ مونږ وپېرېدو. هغه کسان چې مونږ لېرلي وو مونږ ته وايي چې د هغه ځای خلک زمونږ څخه قوي او لوړ دي او هغوی په داسې ښارونو کې ژوند کوي چې دېوالونه يې اسمان ته رسېږي. حتی هغوی په هغه ځای کې عناقيان هم وليدل چې ډېر لوړ قدونه يې درلودل! ﴿٢٩﴾ خو ما وويل: 'د هغو خلکو څخه مه وپېرئ. ﴿٣٠﴾- ﴿٣١﴾ څښتن زمونږ خدای به ستاسو مشري وکړي او ستاسو دپاره به وجنگېږي لکه څنگه چې تاسو هغه په مصر او په دښته کې وليدل چې همداسې يې وکړل. تاسو وليدل چې هغه څنگه په خيريت سره دې ځای ته راوستلې لکه څنگه چې يو پلار خپل زوی د يو ځای څخه بل ځای ته بيايي. ﴿٣٢﴾ خو زما د خبرو سره سره بياهم تاسو په خپل څښتن خدای باندې اعتبار ونه کړ، ﴿٣٣﴾ که څه هم هغه تل ستاسو په مخکې روان ؤ چې ستاسو دپاره يو ځای پيدا کړي، ترڅو خېمې په کې ودرؤ. هغه به د شپې له خوا په اور کې ستاسو په مخکې روان ؤ او د ورځې له خوا به په ورځې کې روان ؤ د دې دپاره چې تاسو ته لاره وښايي.

څښتن اسراييلو ته سزا ورکوي

(شمېر ١٤: ٢٠ - ٤٥)

﴿٣٤﴾ څښتن ستاسو شکايتونه واورېدل او په قهر شو، نو هغه قسم وخور او ويې ويل: ﴿٣٥﴾ ستاسو د دې خراب نسل څخه به هېڅوک هغې حاصلخېزې ځمکې ته داخل نه شي چې د هغې د ورکولو قسم مې ستاسو د نيکونو سره کړی ؤ. ﴿٣٦﴾ يوازې د يافنه زوی کاليب به ورننوځي. هغه ماته وفادار

پاتې شوی دی او زه به هغه او د هغه اولادې ته هغه ځمکه ورکړم چې هغه په کې ګرځېدلی و. (۳۷)

څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې هم په قهر شو او راته وېې ویل: «موسی، حتی ته به هم هغې ځمکې ته ورداخل نه شې. (۳۸) خو خپل مرستیال د نون زوی یوشع وهڅوه. هغه به د هغې خاورې په نیولو کې د اسراییلو مشري وکړي. (۳۹) بیا څښتن مونږ ټولو ته وویل: ستاسو ماشومان به چې لا تر اوسه دومره کوچني دي چې د ښو او بدو ترمنځ فرق هم نه شي کولای هغې خاورې ته ورننوځي، یعنې هغه ماشومان چې تاسو ویل چې ستاسو د دښمنانو له خوا به ونیول شي. زه به هغه ځمکه هغوی ته ورکړم او هغوی به یې ونیسي. (۴۰) خو اوس تاسو بېرته وګرځئ او په هغې لار باندې چې سرې بحیرې ته ځي، بېرته دښتې ته لاړ شئ.»

(۴۱) بیا تاسو ماته وویل: «مونږ د خپل څښتن خدای د امر څخه سرغړونه وکړه، خو اوس غواړو چې د هغه د امر څخه اطاعت وکړو. لکه څنګه چې هغه مونږ ته ويلي وو، مونږ به غرنۍ سیمې ته ورننوځو او وبه جنګېږو.» نو تاسو خپلې وسلې راواخیستلې او داسې فکر مو کاوه چې په غرنۍ سیمه باندې حمله کول به اسانه وي. (۴۲) خو څښتن ماته وویل چې هغوی ته خبرداری ورکړه چې حمله ونه کړي، ځکه چې زه به د هغوی سره مل نه یم او هغوی ته به خپل دښمنان ماتې ورکړي. (۴۳) ما تاسو ته د څښتن خبرې وکړې، خو تاسو ورته هېڅ پام ونه کړ. د هغه په وړاندې مو سرکښي وکړه او په غرور سره غرنۍ سیمې ته روان شوی. (۴۴) بیا اموریان چې په هغې غرنۍ سیمه کې اوسېدل، د مچيو په شان ستاسو په وړاندې راووتل. هغوی د ادوم تر خاورې پورې په تاسو پسې شول او د حرمه په ښار کې یې درته ماتې درکړه. (۴۵) نو تاسو بېرته راستانه شوی او څښتن ته مو د مرستې دپاره زاری وکړې، خو هغه تاسو ته هېڅ پام ونه کړ او غوږونه یې در باندې کاڼه کړل. (۴۶) نو بیا مونږ زیات وخت په قادش کې پاتې شو.

په دښته کې د سرگردانی کلونه

۲ (۱) په پای کې مونږ راوګرځېدلو او د څښتن د امر سره سم په هغې لارې باندې چې سرې بحیرې ته ځي، بېرته دښتې ته لاړو او ډېره موده د ادوم د غرنۍ سیمې په شاوخوا کې سرگردانه ګرځېدلو.

٧٢) بيا خښتن ماته وويل: ٧٣) تاسو زياته موده په هغو غونډيو كې سرگردانه وگرځېدلئ، اوس د شمال خواته لاړ شئ. ٧٤) په خلكو باندې دغه امر وكړه چې پام كوي، ځكه چې تاسو به زر د اډوم د غرنۍ سيمې له لارې چې ستاسو د لېرې خپلوانو يعنې د عيسو د اولادې ځمكه ده، لاړ شئ. هغوى ستاسو څخه وپريږي، نو ډېر پام وكړئ ٧٥) او د هغوى سره به جنگ نه كوي، ځكه چې زه به د هغوى د ځمكې څخه تاسو ته يو متر مربع ځمكه هم در نه كړم. ما اډوم د عيسو اولادې ته وركړى دى. ٧٦) تاسو كولاى شئ چې د هغوى څخه خواږه او اوبه په بيه واخلي.

٧٧) ياد ساتئ چې خپل خښتن خداى څنگه تاسو ته په هر كار كې برکت دركړى دى. لكه څنگه به چې تاسو په دې پراخه دښته كې سرگردانه وگرځېدلئ، هغه په تاسو باندې پام كاوه. په دغو څلوېښتو كالو كې هغه ستاسو سره ؤ او هرڅه چې ستاسو په كار وو، هغه درته رسېدل.

٧٨) مونږ د هغې سيمې په خوا كې تېر شو چې زمونږ د خپلوانو يعنې د عيسو د اولادې سيمه وه. هغه لاره مو پرېښودله چې د ايلت او عصيون جابر څخه مړې بحيرې ته ځي او شمال ختيځ خواته د موآب د دښتې په لور وگرځېدلو. ٧٩) خښتن ماته وويل: د موآب خلكو يعنې د لوط اولادې ته تكليف ونه رسوي او جنگ ورسره ونه كړئ. ما هغوى ته د عار سيمه وركړې ده او تاسو ته به د هغوى د ځمكې څخه هېڅ يوه برخه در نه كړم.

٨٠) د ډېرو غټو خلكو قوي نسل چې د ايميانو په نوم يادېده په عار كې اوسېده. هغوى د عناقيانو په شان لوړ قدونه درلودل چې د ډېرو لوړ قدو خلكو بل نسل ؤ. ٨١) هغوى هم د عناقيانو په شان د رفايانو په نوم مشهور وو، خو موآبيانو هغوى د ايميانو په نوم يادول. ٨٢) حوربان په اډوم كې اوسېدل، خو د عيسو اولادې هغوى وشړل. د هغوى قوم يې له منځه يووړ او په خپله هلته اوسېدل، لكه څنگه چې وروسته اسراييليانو خپل دښمنان د هغې ځمكې څخه وشړل چې خښتن هغوى ته وركړې وه.

٨٣) بيا لكه څنگه چې خښتن مونږ ته وويل، مونږ د زارد د خوړ څخه تېر شو. ٨٤) د هغه وخت نه چې مونږ د قادش برنيق څخه لاړو، اته دېرش كاله تېر شوي وو. لكه څنگه چې خښتن ويلي وو، د هغه نسل ټول جنگي خلك مړه شول. ٨٥) خښتن تر هغه وخته پورې د هغوى مخالفت كاوه،

ترخو چې ټول يې له منځه يووړل.

١٦) کله چې هغوی ټول مړه شول، ١٧) څښتن مونږ ته وويل: ١٨) نن به تاسو د موآب د سيمې څخه د عار په لاره باندې تېر شئ. ١٩) بيا به د عمونيانو ځمکې ته ورنژدې شئ چې د لوط اولاده ده. هغوی ته تکليف مه رسوئ او جنگ ورسره مه کوئ. هغوی ته مې خپله ځمکه ورکړې ده او د هغې څخه به تاسو ته هېڅ در نه کړم.

٢٠) دا سيمه هم د رفايانو د خاورې په نوم مشهوره ده، يعنې د هغو خلکو په نوم چې هلته اوسېدلي وو. عمونيانو هغوی د زمزميانو په نوم يادول. ٢١) هغوی د عناقيانو په شان لوړ قدونه درلودل. هغوی ډېر وو او يو قوي نسل ؤ. خو څښتن هغوی تباه کړل، نو عمونيانو د هغوی خاوره ونيوله او هلته اوسېدل. ٢٢) څښتن د ادوميانو يعنې د عيسو د اولادې دپاره چې د ادوم په غرنۍ سيمه کې اوسېږي همداسې کار کړی ؤ. هغه حوريان له منځه يووړل، نو ادوميانو د هغوی ځمکه ونيوله او هلته اوسېدل او تر اوسه پورې هلته ژوند کوي. ٢٣) په هغه ځمکه کې چې د مديترانې د بحيرې په غاړه پرته وه، هغه خلک ځای په ځای شوي وو چې د کريت د جزيرې څخه وو. هغوی عويان چې د هغه ځای اصلي اوسېدونکي وو، له منځه وړي وو او د هغوی ټوله ځمکه يې په جنوب کې د غزې تر ښاره پورې نيولې وه.

٢٤) کله چې مونږ د موآب څخه تېر شولو، څښتن مونږ ته وويل: «اوس روان شئ او د ارنون د سيند څخه تېر شئ. زه د حشبون پاچا سيحون د هغه د هېواد سره تاسو ته تسليموم. حمله ورباندې وکړئ او د هغه هېواد ونيسئ. ٢٥) له همدې ورځې څخه به ستاسو وېره د ټولو خلکو په زړونو کې چې په هرځای کې اوسېږي، واچوم. هرڅوک به ستاسو د نوم په اورېدلو سره د وېرې څخه لرزېږي.»

اسراييل سيحون پاچا ته ماتې ورکوي

(شمېر ٢١: ٢١ - ٣٠)

٢٦) بيا ما د قديموت د دښتې څخه د حشبون پاچا سيحون ته د سولې د لاندېني وړاندیز سره

استازي ورو لېږل: (۲۷) مونږ پرېږدئ چې ستاسو د هېواد څخه تېر شو. مونږ به سيده لار شو او د لارې څخه به يو خوا بل خوا نه ؤو. (۲۸) تاسو په مونږ باندې خواږه او اوبه خرڅ كړئ او مونږ به د هغو بيه دركړو. خو يوازې دا اجازه راکړئ چې ستاسو د هېواد په لاره تېر شو، (۲۹) ترڅو د اردن د سيند څخه هغې ځمكې ته واوړو چې خپل څښتن خدای يې راکوي. د عيسو اولادې چې په اډوم كې اوسېږي او موآبيانو چې په عار كې اوسېږي، مونږ ته اجازه راکړه چې د هغوی د سيمې څخه تېر شو. (۳۰) خو سيحون پاچا نه پرېښودلو چې د هغه د هېواد په لاره تېر شو. زمونږ څښتن خدای د هغه زړه سخت كړی ؤ او هغه يې سرزوره كړی ؤ ترڅو مونږ وكولاى شو هغه ته ماتې وركړو او د هغه سيمه ونيسو چې تر اوسه پورې زمونږ سره ده. (۳۱) بيا څښتن ماته وويل: «گوره، ما سيحون پاچا او د هغه خلك ستاسو په وړاندې كمزوري كړي دي، لار شئ او د هغه خاوره ونيسئ.» (۳۲) بيا سيحون د خپلو ټولو كسانو سره راووت چې د ياهص ښار ته نژدې زمونږ سره وجنگېږي، (۳۳) خو زمونږ څښتن خدای هغه مونږ ته په لاس راكړ او مونږ هغه، د هغه زامن او د هغه ټول كسان ووژل. (۳۴) په همدې وخت كې مونږ هر يو ښار ونيوه او هغه مو له منځه يووړ او ټول نارينه، ښځې او ماشومان مو ووژل. هېڅوك مو ژوندی پرېښود. (۳۵) خو مونږ د هغوی حيوانات يووړل او ښارونه مو ورته لوټ كړل. (۳۶) زمونږ څښتن خدای مونږ پرېښودلو چې ټول ښارونه د عروعر څخه نيولې چې د ارنون د درې په غاږه پروت دی او هغه ښار چې د درې په منځ كې دی، تر جلعاد پورې ونيسو. د هېڅ يو ښار دېوالونو زمونږ په وړاندې مقاومت نه درلود. (۳۷) خو مونږ د عمونيانو سيمې يا د ييوق د سيند غاړې ته يا د غرنۍ سيمې ښارونو ته يا داسې بل ځای ته ورنژدې نه شو چې زمونږ څښتن خدای هغو ځايونو ته د ورتگ څخه منع كړي وو.

د باشان د پاچا عوج ماتې

(شمېر ۲۱: ۳۳ - ۳۵)

۳ (۱) بيا مونږ شمال ته د باشان په لور روان شولو او عوج پاچا د خپل ټول لښکر سره راووت چې د ادرعي ښار ته نژدې زمونږ سره وجنگېږي. (۲) خو څښتن ماته وويل: «د هغه څخه مه وېرېږه. زه هغه، د هغه كسان او د هغه ټوله سيمه تاته دركوم. د هغه سره هماغه شان چلند وكړه لكه څنگه چې دې د اموريانو د پاچا سيحون سره چې حشبون يې پايښت ؤ كړی ؤ.» (۳) نو څښتن

عوج پاچا او د هغه لښکر هم مونږ ته په لاس راکړ او هغوی ټول مو ووژل. (٤) په همدې وخت کې مونږ د هغه ټول ښارونه ونيول، یو ښار هم زمونږ څخه پاتې نه شو. ټول ښارونه چې مونږ ونيول شمیر یې شپږتو ته رسېده، یعنې د ارجوب ټوله سیمه چې د باشان پاچا عوج ورباندې حکومت کاوه. (٥) دغو ټولو ښارونو لوړ دېوالونه او داسې دروازې درلودلې چې په سپخونو باندې بندېدلې. همدارنگه ډېر داسې کلي هم وو چې دېوالونه یې نه درلودل. (٦) مونږ ټول ښارونه وران کړل او ټول نارینه، ښځې او ماشومان مو ووژل. مونږ د حشبون پاچا سیحون په ښارونو کې هم همداسې کړي وو. (٧) مونږ حیوانات یووړل او ښارونه مو لوټ کړل. (٨) په هغه وخت کې مونږ د اردن د سیند په ختیځ کې د هغو دوو اموریایي پاچاهانو څخه د ارنون د سیند څخه د حرمون تر غره پورې ځمکه ونيوله.

(٩) صیدونیان د حرمون غر د سریون په نوم یادوي او اموریان یې د سنیر په نوم یادوي. (١٠) مونږ د باشان د پاچا عوج ټوله سیمه ونيوله یعنې هغه ښارونه چې په لوړه جلگه باندې وو او د سلخه او ادرعي د ښارونو تر ختیځ پورې د جلعاد او باشان سیمې. (١١) عوج پاچا په رفاييانو کې اخرنی کس ؤ. د معیاري اندازې له مخې د هغه تابوت چې د تیرو څخه جوړ شوی ؤ، څلور متره اوږد ؤ او نژدې دوه متره پلن ؤ. هغه تر اوسه پورې د عمونیانو د ربه په ښار کې شته.

هغه قبیلې چې د اردن د سیند په ختیځ کې اوسېدلې

(شمېر ١: ٣٢ - ٤٢)

(١٢) کله چې مونږ هغه ځمکه ونيوله، ما د روین او جاد قبیلو ته هغه سیمه ورکړه چې د عروعر د ښار په شمال کې وه (د عروعر ښار د ارنون سیند ته نژدې ؤ) او د جلعاد د غرنی سیمې یوه برخه مې هم د هغه ځای د ښارونو سره ورکړه. (١٣) پاتې جلعاد او ټول باشان چې عوج ورباندې حکومت کړی ؤ یعنې د ټول ارجوب سیمه مې هم د منسي نیمې قبیلې ته ورکړه.

باشان د رفاييانو د هېواد په نوم یادېده. (١٤) یاییر چې د منسي د قبیلې څخه ؤ، هغه د ارجوب ټوله سیمه یعنې د باشان سیمه د جشور او معکې تر سرحده پورې ونيوله. د هغې سیمې کلي یې په خپل نوم یاد کړل او تر اوسه پورې د یاییر د کلیو په نوم یادېږي.

١٥) جلعاد مې د ماخير طايفې ته چې د منسي د قبيلې څخه ده، ورکړ. (١٦) د روبين او جاد قبيلو ته مې د جلعاد څخه د ارنون تر سينده پورې سيمه ورکړه. هغه سيند د هغوی جنوبي سرحد ؤ او د يوق سيند د هغوی شمالي سرحد ؤ. د يوق د سيند يوه برخه د عمونيانو سرحد ؤ. (١٧) د لوېديځې خوا څخه د هغوی سيمه د اردن تر سيند پورې يعنې د جليل د بحيرې څخه تر مړې بحيرې او د پيسگاه د غره تر لمنې پورې غزېدلې وه.

١٨) په همدې وخت کې ما هغوی ته دا امر وکړ: «زمونږ څښتن خدای تاسو ته دا ځمکه د اردن په ختيځ کې درکړې ده چې ويې نيسئ. نو اوس خپلو جنگي کسانو ته وسلې ورکړئ او د اسراييلو د نورو قبيلو څخه يې مخکې د اردن بلې غاړې ته ولېږئ چې د هغوی سره د هغوی د ځمکې په نيولو کې مرسته وکړي. (١٩) خو ستاسو بنځې، ماشومان او همدارنگه ستاسو حيوانات به چې ډېر زيات دي، په هغو ښارونو کې پاتې کېږي چې ما تاسو ته درکړي دي. (٢٠) کله چې څښتن ستاسو په شان نورو اسراييليانو ته ارامي ور په برخه کړي او کله چې هغوی هغه ځمکه ونيسي چې څښتن يې ورته د اردن د سيند په بله غاړه باندې ورکوي، نو بيا تاسو کولای شئ بېرته دې ځمکې ته چې تاسو ته مې درکړې ده، راستانه شئ.» (٢١) بيا مې يوشع ته داسې حکم وکړ: «تا هغه ټول کارونه په خپلو سترگو ليدلي دي چې زمونږ څښتن خدای په هغو دوو پاچاهانو يعنې سيحون او عوج باندې وکړل. هغه به د هغو نورو ټولو خلکو سره هم همداسې وکړي چې ته يې په وطن باندې حمله کوې. (٢٢) د هغوی څخه مه وپېږئ، ځکه چې زمونږ څښتن خدای به ستاسو دپاره وجنگيږي.»

موسی ته اجازه نه ورکول کېږي چې کنعان ته ورننوځي

٢٣) په هغه وخت کې ما داسې زاری وکړې: (٢٤) «څښتن تعالی، زه پوهېږم چې تا ماته يوازې د خپلې لویې او قدرت څرگندول پيل کړل. په اسمان کې او په ځمکه باندې هېڅ داسې خدای نشته چې داسې لوی لوی کارونه وکولای شي چې تا کړي دي! (٢٥) څښتنه، ما پرېږده چې د اردن د سيند څخه تېر شم او هغه حاصلخېزه ځمکه ووينم چې په بله غاړه باندې پرته ده او بنايسته غرنۍ سيمه او د لبنان غرونه ووينم.» (٢٦) خو څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې په قهر ؤ او ماته يې غوږ نه نيوه. د دې په ځای هغه وويل: «بس کړه! بيا د دې خبرې يادونه ونه کړې! (٢٧) د پيسگاه د

غره خوګې ته وڅېژه او د شمال او جنوب، ختيځ او لوېديځ خواته وګوره. څه چې درته ښکاري هغه په غور سره وګوره، ځکه چې ته به هېڅکله د اردن د سيند څخه تېر نه شي. (۲۸) يوشع ته لارښوونې وکړه. د هغه عزم قوي کړه، ځکه چې هغه به خلک بلې غاړې ته پورې باسي چې هغه ځمکه ونيسي چې ته يې وينې.

(۲۹) نو مونږ په هغې درې کې پاتې شو چې د بيت فغور ښار ته مخامخ وه.»

موسی اسراييليان د خدای اطاعت ته هڅوي

۴ (۱) بيا موسی خلکو ته وويل: «د هغو ټولو قوانينو اطاعت وکړئ چې زه يې تاسو ته درزده کوم، ترڅو تاسو ژوندي پاتې شئ او هغې ځمکې ته به ورننوځئ او وبه يې نيسئ چې ستاسو د نيکونو څښتن خدای يې درکوي. (۲) زما امرونو ته هېڅ شی ورزيات او هېڅ شی ورڅخه کم نه کړئ. د خپل څښتن خدای د امرونو څخه چې ما درکړي دي، اطاعت وکړئ. (۳) تاسو په خپله وليدل چې څښتن د فغور غره ته نژدې څه وکړل. څښتن هغه ټول خلک له منځه يووړل چې هلته يې د بعل د بت عبادت کاوه، (۴) خو ستاسو څخه چې څوک خپل څښتن خدای ته وفادار وو، هغوی تر نن ورځې پورې ژوندي دي.

(۵) ما د خپل څښتن خدای د وينا سره سم تاسو ته ټول قوانين درزده کړي دي. د هغو اطاعت په هغه خاوره کې کوئ چې تاسو به ورننوځئ او هغه به ونيسئ. (۶) په وفاداری سره د هغو اطاعت وکړئ، نو دا کار به نورو قومونو ته دا خبره په ډاګه کړي چې تاسو څومره پوه خلک يئ. کله چې هغوی د دغو ټولو قوانينو په هکله واوري، داسې به وايي: «دا لوی قوم څومره حکمت او پوهه لري!» (۷) بل هېڅ قوم چې هرڅومره لوی وي داسې خدای نه لري چې هغوی ته د اړتيا په وخت کې دومره نژدې وي لکه څنګه چې مونږ ته خپل څښتن خدای نژدې دی. هرکله چې مونږ د مرستې دپاره سوال وکړو، هغه يې قبلوي. (۸) بل هېڅ قوم چې هرڅومره لوی وي داسې عادلانه قوانين نه لري لکه ما چې تاسو ته نن درزده کړي دي.

(۹) - (۱۰) ډېر پام کوئ، ترڅو پورې چې تاسو ژوندي يئ، هغه څه چې تاسو په خپلو سترګو ليدلي

دي، هېر يې نه كړئ. خپلو اولادونو او لمسيو ته د هغې ورځې په اړه ووايئ چې كله تاسو د سينا د غره سره د خپل څښتن خدای په حضور كې ولاړ وئ چې هغه ماته وويل: «د اسراييلو قوم راټول كړه. زه غواړم چې هغوی زما خبرې واورې چې ترڅه وخته پورې هغوی ژوندي وي، زما درناوی او اطاعت به كوي او خپلو اولادونو ته يې هم ورزده كړي چې همداسې وكړي.»

۱۱) خپلو اولادونو ته ووايئ چې تاسو څرنگه لاړئ او د هغه غره په لمنه كې ودرېدلئ چې هلته ټينگه ورپېځ او توره تياره وه او اور ورڅخه اسمان ته پورته كېده. ۱۲) هغوی ته ووايئ چې څښتن څنگه ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وكړې، څنگه تاسو د هغه خبرې واورېدلې، خو د هغه خبره مو ونه ليدله. ۱۳) هغه درته وويل د دې دپاره چې په هغه لوظ باندې ودرېږئ چې هغه ستاسو سره كړی دی څه بايد وكړئ. تاسو بايد د هغو لسو حكمونو اطاعت وكړئ چې هغه د تيرو په دوو لוחو باندې ليكلي دي. ۱۴) څښتن ماته وويل چې تاسو ته به هغه ټول قوانين درزده كړم چې بايد په هغه خاوره كې يې اطاعت وكړئ چې نژدې ده چې حمله ورباندې وكړئ او هغه ونيسئ.

د بت پرستۍ په ضد خبرداری

۱۵-۱۸) كله چې څښتن د سينا په غره باندې ستاسو سره د اور له منځ څخه خبرې وكړې، تاسو هېڅ يوه خبره ونه ليدله. نو بيا پام كوی چې تاسو به د ځانونو دپاره د هېڅ شي په شكل كې بت نه جوړوئ، كه هغه د سړي په شكل وي يا د ښځې، د حيوان يا مرغۍ، خزندې يا د ماهي په شكل او په دې كار به ځانونه نه گناهكاروئ. ۱۹) كله چې تاسو اسمان ته گورئ او لمر، سپوږمۍ او ستوري وينئ، نو وسوسه كېږئ مه چې هغو ته سجده وكړئ يا يې عبادت وكړئ. ستاسو څښتن خدای دا شيان د نړۍ نورو قومونو ته وركړي دي چې عبادت يې وكړي. ۲۰) خو تاسو هغه قوم يئ چې هغه د مصر څخه راوويست، يعنې د اور نه د ډك داش څخه. هغه د دې دپاره راوويستلئ چې ستاسو څخه خپل قوم جوړ كړي لكه څنگه چې نن يئ. ۲۱) څښتن ستاسو په خاطر په ما باندې په قهر شو، قسم يې وخوړ او ويې ويل چې ته نه شې كولاى د اردن د سيند څخه هغې حاصلخېزې ځمكې ته واورې چې زه يې خپل قوم ته وركوم. ۲۲) نوزه موسى به په دې خاوره كې مړ شم او هېڅكله به د سيند څخه تېر نه شم، خو تاسو دې ته نژدې يئ چې ورڅخه تېر شئ او هغه حاصلخېزه ځمكه

۲۳) پام کوی هغه لوظ به نه هېروئ چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سره کړی دی. د هغه د امر اطاعت وکړئ چې تاسو به د خپلو ځانونو دپاره هېڅ ډول بت نه جوړوئ، (۲۴) که چېرې تاسو د نورو خدایانو عبادت وکړئ، نو ستاسو څښتن خدای غیرتې او تباہ کوونکی اور دی.

۲۵) کله چې په هغه وطن کې ډېره موده واوسېږئ او اولادونه او لمسیان مو پیدا شي، نو د هېڅ شي په شکل کې به د بت په جوړولو سره گناه نه کوئ. دا د څښتن په نظر کې بد کار دی او هغه به په دې کار په قهر شي. (۲۶) زه همدا نن ځمکه او اسمان ستاسو په وړاندې شاهدان نیسم، که چېرې زما څخه نافرمانی وکړئ، نو زر به د هغې ځمکې د مخ څخه ورک شي. تاسو به په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند ونه کړئ چې د اردن په بله غاړه باندې پرته ده او تاسو یې نیسئ. تاسو به بیخي تباہ شي. (۲۷) څښتن به تاسو په نورو قومونو کې خپاره کړي او ستاسو څخه به یوازې څو تنه په کې ژوندي پاتې شي. (۲۸) تاسو به هلته د داسې خدایانو عبادت کوئ چې د انسانانو په لاسونو جوړ شوي دي، داسې خدایان چې د لرگیو او تیرو څخه جوړ شوي دي چې لیدلی یا اورېدلی نه شي او څه خوړلی یا بوی کولای نه شي. (۲۹) خو که چېرې هلته د خپل څښتن خدای د لټولو پرېکړه وکړئ او تاسو هغه د زړه له کومي ولټوئ، نو هغه به پیدا کړئ. (۳۰) کله چې تاسو د ستونزو سره مخامخ شئ او دا ټول شيان در باندې راشي، نو په پای کې به څښتن ته رجوع وکړئ او د هغه اطاعت به وکړئ. (۳۱) هغه زړه سواندی خدای دی. هغه به ستاسو څخه مخ نه اړوي او نه به تاسو تباہ کوي او هغه لوظ به هېر نه کړي چې هغه په خپله ستاسو د نیکونو سره کړی دی.

۳۲) تېر شوي وخت ته وگورئ یعنې هغه وخت چې تاسو پیدا شوي نه وئ او له هغه وخت څخه چې خدای د ځمکې په مخ انسانان پیدا کړل. ټوله نړی ولټوئ، ایا داسې لوی لوی کارونه مخکې کله شوي دي؟ ایا داسې شيان چا کله اورېدلي دي؟ (۳۳) ایا داسې قوم شته چې کوم خدای د هغه سره د اور د منځ څخه خبرې کړي وي او هغه یې ستاسو په شان اورېدلي وي او ژوندي پاتې شوی وي؟ (۳۴) ایا کوم خدای داسې جرات کړی دی چې لاړ شي او د بل قوم څخه هغه قوم راواخلي چې د هغوی سره غلامان وو او خپل قوم ورڅخه جوړ کړي، لکه څنگه چې ستاسو څښتن خدای په مصر کې ستاسو دپاره وکړ؟ هغه ستاسو د سترگو په وړاندې د خپل قوي مټ او ټول قدرت څخه کار واخیست. هغه افتونه او جنگ راوست، معجزې یې وښودلې او عجیبه عجیبه کارونه یې وکړل او

و پروونکې پېښې يې رامنځته کړې. (٢٥) څښتن دا شيان د دې دپاره دروښودل چې تاسو ته دا خبره ثابته کړي چې يوازې هغه خدای دی او بل خدای نشته. (٢٦) هغه تاسو پرېښودل چې د اسمان څخه د هغه غږ واورئ، ترڅو تاسو په سمه لاره برابر کړي. هغه په ځمکه باندې تاسو ته خپل پروونکي اور وښود او تاسو د اور د منځ څخه د هغه خبرې واورېدلې. (٢٧) د دې په خاطر چې هغه ستاسو د نيکونو سره مينه درلودله، نو د هغوی څخه وروسته يې د هغوی اولاده يعنې تاسو غوره کړئ او په خپل لوی قدرت يې په خپله د مصر څخه راوويستلې. (٢٨) اوس تاسو د نورو قومونو سره چې ستاسو څخه قوي دي مخامخ يئ، خو څښتن لا د مخکې نه د خپلې خاورې څخه د هغوی په شړلو پيل کړی دی او هغه تاسو ته درکوي. (٢٩) نو همدا نن ياد ساتئ او هېڅکله دا خبره هېره نه کړئ چې څښتن د اسمانونو او ځمکې خدای دی او بل خدای نشته. (٣٠) د هغه د هغو ټولو قوانينو اطاعت کوئ چې نن مې تاسو ته درکړل، نو ستاسو او ستاسو د اولادې هر کار به سم وي. تاسو به په هغه وطن کې چې ستاسو څښتن خدای يې تاسو ته د تل دپاره درکوي، اوږد ژوند ولرئ.»

د پناه اخيستلو ښارونه چې د اردن د سيند په ختيځ کې وو

(٣١) بيا موسی د اردن د سيند په ختيځ کې درې ښارونه بېل کړل (٣٢) ترڅو داسې سړی هلته وتښتي او خوندي پاتې شي چې په سهوې سره يې يو داسې کس وژلی وي چې دښمن يې نه وي. هغه کولای شي چې د دغو ښارونو څخه يو ښار ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. (٣٣) د روبين د قبيلې دپاره د باصر ښار ؤ چې د دښتې په لوړه جلگه باندې پروت ؤ. د جاد د قبيلې دپاره راموت ؤ چې د جلعاد په سيمه کې پروت ؤ او د منسي د قبيلې دپاره د جولان ښار ؤ چې د باشان په سيمه کې پروت ؤ.

د خدای د شريعت پېژندل

(٣٤) موسی د اسراييلو قوم ته د خدای قوانين ورکړل. (٣٥) - (٣٦) هغه دا قوانين هغوی ته د هغه وخت څخه وروسته ورکړل چې هغوی د مصر څخه راوتلي وو او د اردن د سيند ختيځ خواته په دره کې وو چې د بيت فغور ښار ته مخامخ وه. دا د اموريانو د پاچا يعنې د سيحون په سيمه کې وه چې د

حشبون ښار يې پايتخت ؤ. خو موسى او د اسراييلو قوم هغه ته ماتې ورکړه. (٤٧) هغوى د سيحون او د باشان د پاچا يعنې د عوج خاوره ونيوله. عوج د اموريانو بل پاچا ؤ چې د اردن په ختيځ کې اوسېده. (٤٨) دا خاوره د عروعر د ښار څخه چې د ارنون د سيند په غاړه پروت ؤ، په شمال کې د سريون يعنې د حرمون تر غره پورې غزېدلې وه. (٤٩) په هغې کې د اردن د سيند ټوله ختيځه سيمه تر مړې بحيرې او د پيسگاه د غره تر لمنې پورې شامله وه.

لس حکمونه

(هجرت ٢٠: ١ - ١٧)

٥ (١) موسى د اسراييلو ټول قوم راوغوښت او ورته ويلي: «ای د اسراييلو خلکو، هغو ټولو قوانينو ته غوږ ونيسئ چې زه يې نن تاسو ته درکوم. هغه زده کړئ او په غور سره د هغو څخه پيروي وکړئ. (٢) - (٣) زمونږ څښتن خدای د سينا د غره سره يوازې زمونږ د پلرونو سره نه، بلکې زمونږ ټولو سره يې چې تر نن ورځې پورې ژوندي يو، لوظ وکړ. (٤) څښتن په هماغه غره باندې د اور د منځ څخه ستاسو سره مخامخ خبرې وکړې. (٥) په هغه وخت کې زه ستاسو او څښتن ترمنځ ودرېدم چې د هغه خبرې تاسو ته ورسوم، ځکه چې تاسو د هغه اور څخه وېرېدلئ او غره ته نه ورختلئ.

څښتن وويل: (٦) «زه ستاسو څښتن خدای يم چې تاسو مې د مصر څخه چې په کې غلامان وئ راوويستلئ.

(٧) زما څخه پرته د بل خدای عبادت مه کوئ.

(٨) د خپلو ځانونو دپاره د هېڅ شي په شکل چې هغه په اسمان کې يا په ځمکه باندې يا د ځمکې لاندې په اوبو کې وي، بتان مه جوړوئ. (٩) هېڅ بت ته سجده يا عبادت مه کوئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يو غيرتي خدای يم. څوک چې زما څخه کرکه کوي، زه به هغوى او د هغوى اولادې ته تر درېم او څلورم نسله پورې سزا ورکړم. (١٠) خو زه د هغو زرگونو نسلونو سره چې زما سره مينه کوي او زما حکمونو ته غاړه ږدي، مينه کوم.

۱۱) زما نوم د بدو مقصدونو دپاره مه کاروئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای به هغه چاته سزا ورکړم چې زما نوم په غلطه وکاروي.

۱۲) لکه څنگه چې ما یعنې ستاسو څښتن خدای په تاسو باندې امر کړی دی، د سبت ورځ ولمانځئ او هغه سپېڅلې وگنئ. ۱۳) تاسو د کار کولو دپاره شپږ ورځې لرئ، ۱۴) خو اوومه ورځ د ارام کولو ورځ ده چې څښتن خدای ته وقف شوې ده. په دې ورځ به تاسو هېڅ کار نه کوئ، نه تاسو، نه ستاسو زامن یا لورگانې، نه غلامان، نه ستاسو غویان یا خره یا نور حیوانات او نه هغه پردي خلک چې ستاسو په وطن کې اوسېږي. ستاسو غلامان باید ستاسو په شان استراحت وکړي. ۱۵) دا په یاد ولرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او ما یعنې ستاسو څښتن خدای په خپل قوي مټ او ټول قدرت سره ازاد کړئ. نو ځکه تاسو ته حکم کوم چې د سبت یعنې د ارام کولو ورځ ولمانځئ.

۱۶) لکه څنگه چې زه یعنې ستاسو څښتن خدای تاسو ته حکم کوم چې د خپل مور او پلار عزت کوئ، ترڅو نېکمرغه اوسئ او په هغه خاوره کې چې زه یې درکوم زیات عمر ولرئ.

۱۷) قتل مه کوئ.

۱۸) زنا مه کوئ.

۱۹) غلام مه کوئ.

۲۰) د هېچا په خلاف د دروغو شاهدي مه ورکوئ.

۲۱) د بل سړي ښځې ته د تمې په سترگه مه گورئ. د هغه کور، ځمکې، غلامانو، غویانو، خرو یا هرڅه چې هغه یې لري، ورته تمه مه کوئ.

۲۲) دا هغه حکمونه دي چې څښتن په هغه وخت کې تاسو ټولو ته درکړل کله چې د سینا د غره تر څنګ راټول شوي وئ او هغه په لوړ اواز سره د اور او تورې ورپېڅې د منځ څخه خبرې وکړې. هغه نور څه نه بلکې همدا حکمونه راکړل. بیا یې هغه د تیږو په دوو لוחو باندې ولیکل او ماته یې راکړل.

د خلکو وپره

(هجرت ۲۰: ۱۸ - ۲۱)

٢٣ کله چې ټول غره اور واخيست او تاسو هغه غږ واورېد چې د تيارې څخه راتله، نو ستاسو مشران او ستاسو د قبيلو مشران ماته راغلل ٢٤ او ويې ويل: کله چې مونږ د هغه خبرې واورېدلې چې د اور د منځ څخه يې کولې، مونږ ته خپل څښتن خدای خپله لويي او جلال راوښود! نن مونږ وليدل چې د يو انسان دپاره که خدای ورسره خبرې هم کړې وي، دا ممکنه ده چې ژوندی پاتې شي. ٢٥ خو مونږ ولې خپل ځانونه د مرگ په خطر کې واچوو؟ هغه هيبتناکه اور به مونږ له منځه يوسي. مونږ يقين لرو که چېرې د خپل څښتن خدای غږ بيا واورو، نو مړه به شو. ٢٦ ايا داسې يو انسان چې د اور د منځ څخه يې د ژوندي خدای خبرې اورېدلې وي، کله ژوندی پاتې شوی دی؟ ٢٧ نو موسی، نژدې ورشه او زموږ د څښتن خدای ټولو خبرو ته غوږ ونيسه. بيا بېرته راشه او هغه خبرې چې هغه درته وکړلې مونږ ته يې ووايه. مونږ به ورته غوږ ونيسو او وبه يې منو.

٢٨ کله چې څښتن دا خبرې واورېدلې، هغه ماته وويل: ما د دغو خلکو خبرې واورېدلې، هغوی رښتيا وايي. ٢٩ کاشکې هغوی تل داسې احساس ولري! کاشکې هغوی تل زما څخه ووېرېږي او زما ټولو حکمونو ته غاړه کېږدي، ترڅو د تل دپاره د هغوی او د هغوی د اولادې هر کار سم وي. ٣٠ لاړ شه او هغوی ته ووايه چې بېرته خپلو ځېمو ته ورستانه شي. ٣١ خو موسی، ته دلته زما سره پاتې شه. زه به تاته خپل ټول قوانين او حکمونه درکړم. هغه قوم ته ورزده کړه، ترڅو هغوی په هغه خاوره کې ورته غاړه کېږدي چې زه يې ورکوم.

٣٢ د اسراييلو خلکو، تاسو بايد په غور سره د خپل څښتن خدای هر حکم په ځای کړئ. د هغه د هېڅ يو قانون څخه سرغړونه ونه کړئ. ٣٣ د هغو ټولو څخه پيروي وکړئ، ترڅو ستاسو ټول کارونه سم روان وي او په هغه وطن کې چې تاسو به يې ونيسئ، خپل ژوند ته دوام ورکړئ.

ډېر مهم حکم

٤ ١ څښتن ماته وويل چې تاسو ته دغه ټول قوانين درکوم، ترڅو وکولای شئ په هغې خاورې

کې د هغو اطاعت وکړې چې هغه يې درکوي. تاسو به زر د اردن د سيند څخه تېر شئ او هغه خاوره به ونيسئ. (۲) ترڅو پورې چې تاسو ژوندي يئ، تاسو او ستاسو اولاده بايد د خپل څښتن خدای عزت وکړئ او د هغه د ټولو قوانينو اطاعت وکړئ چې زه يې درکوم، ترڅو تاسو په هغه خاوره کې زيات عمر ولرئ. (۳) ای د اسراييلو خلکو، غوږ ونيسئ او په غور سره هغو قوانينو ته غاړه کېږدئ! بيا به ستاسو هر کار سم شي او ستاسو څخه به يو لوی قوم جوړ شي او زمونږ د نيکونو د څښتن خدای د وعدې سره سم به په هغې خاوره کې واوسېږئ چې غني او حاصلخېزه ده.

(۴) ای د اسراييلو خلکو، اوورئ! يوازې خدای چې شتون لري هغه زمونږ څښتن خدای دی. (۵) د زړه له کومې په خپل ټول ځان او قوت سره د خپل څښتن خدای سره مينه کوئ. (۶) دا قوانين چې زه يې نن تاسو ته درکوم، هغه هېڅکله مه هېږوئ. (۷) هغه خپلو اولادونو ته ورزده کړئ. که په کور کې يې يا په لاره روان يې يا ارام کوئ يا کار کوئ، نو په دې هکله د هغوی سره خبرې کوئ. (۸) هغه وليکئ او په خپلو متيو او تنديو باندې يې وټرئ چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. (۹) دا قوانين د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په دروازو باندې وليکئ.

د نافرمانۍ په ضد خبرداری

(۱۰) څښتن خدای ستاسو د نيکونو يعنې ابراهيم، اسحاق او يعقوب سره وعده کړې وه چې هغه به تاسو ته دا ځمکه درکړي. اوس به هغه تاسو هلته ورولي او تاسو ته به لوی لوی ښارونه چې داسې ښې ودانۍ په کې وي چې تاسو خپله نه دي جوړې کړې، درکړي. (۱۱) کورونه به د ښو ښو شيانو څخه ډک وي چې تاسو په کې نه وي ايښي او شاه گانې به وي چې تاسو به نه وي کيندلي او د انگورو او د زيتونو باغونه به وي چې تاسو به نه وي کرلي. کله چې څښتن تاسو دې ځمکې ته ورولي او تاسو ته د خوراک دپاره هرڅه درورسېږي، (۱۲) نو پام کوئ چې څښتن هېر نه کړئ چې تاسو يې د مصر څخه چې په کې غلامان وئ، راوويستلئ. (۱۳) د خپل څښتن خدای څخه ووېرېږئ. يوازې د هغه عبادت کوئ او يوازې د هغه په نوم قسم خورئ. (۱۴) نورو خدايانو يعنې د هغو قومونو خدايانو ته عبادت مه کوئ چې ستاسو په شاوخوا کې دي. (۱۵) که چېرې تاسو د نورو خدايانو عبادت وکړئ، د څښتن قهر به د اور په شان درباندي نازل شي او تاسو به د ځمکې د منځ

څخه ورک کړي، ځکه ستاسو څښتن خدای چې ستاسو په منځ کې حاضر دی، هغه غیرتي خدای دی.

١٦ ځپل څښتن خدای مه ازمايئ، لکه څنگه چې تاسو په مسا کې وازمايلو. ١٧ تل په غور سره د هغو ټولو قوانينو اطاعت کوي چې تاسو ته يې درکړي دي. ١٨-١٩ هغه کارونه کوي چې د څښتن په نظر کې سم او ښه دي، نو ستاسو هر کار به سم شي. بيا به وکولای شئ چې د هغې حاصلخېزې ځمکې ملکیت تر لاسه کړئ، ځکه چې څښتن به ستاسو دښمنان وښري، لکه څنگه چې هغه ستاسو د نيکونو سره وعده کړې ده.

٢٠ په راتلونکې کې به ستاسو اولادونه پوښتنه وکړي چې زمونږ څښتن خدای ولې په مونږ باندې امر کړی دی چې دغو ټولو قوانينو ته غاړه کېږدو؟ ٢١ بيا هغوی ته ووايئ: (مونږ په مصر کې د فرعون غلامان وو او څښتن په خپل قوي مټ سره ازاد کړو. ٢٢ مونږ په خپلو سترگو وليدل چې معجزې يې وکړې او په مصريانو او فرعون او د هغه په ټولو درباريانو باندې يې وپروونکي کارونه وکړل. ٢٣ هغه مونږ د مصر څخه ازاد کړو چې دلته مو راولي او دا ځمکه راکړي لکه څنگه چې هغه زمونږ د نيکونو سره وعده کړې وه. ٢٤ بيا زمونږ څښتن خدای په مونږ باندې امر وکړ چې دغو ټولو قوانينو ته غاړه کېږدو او د هغه څخه ووېرېږو. که چېرې مونږ داسې وکړو، نو هغه به تل زمونږ په قوم باندې پام کوي او هغه به نېکمرغه وساتي. ٢٥ که چېرې مونږ په وفادارۍ سره د خدای هر امر ته غاړه کېږدو، هغه به زمونږ څخه خوشحاله شي.)

د څښتن قوم

(هجرت ٣٤: ١١ - ١٦)

٧ ١ کله چې ستاسو څښتن خدای تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو به يې ونيسئ، نو هغه به ډېر قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي يعنې حيتيان، جرجاشيان، اموريان، کنعانيان، فرزبان، حويان او يېوسيان. دا اووه قومونه ستاسو څخه لوی او ډېر قوي دي. ٢ کله چې ستاسو څښتن خدای دغه قومونه تاسو ته په لاس درکړل او تاسو هغوی ته ماتې ورکړه، نو هغوی ټول بايد ووژنئ.

د هغوی سره کوم تړون مه کوی او نه ورباندې رحم وکړی. (۳) د هغوی سره ودونه مه کوی. خپلې لورگانې د هغوی زامنو ته مه ورکوی او د هغوی لورگانې خپلو زامنو ته مه کوی، (۴) ځکه چې بیا به هغوی ستاسو اولادونه د خښتن څخه د نورو خدایانو عبادت ته راوړوي. که چېرې داسې وشي، نو خښتن به په تاسو باندې په قهر شي او تاسو به زر له منځه یوسي. (۵) نو بیا داسې وکړی چې د هغوی د قربانۍ ځایونه راوغورځوی، هغه لویې تیرې چې د هغوی د عبادت دپاره کارول کېږي ټوټې ټوټې کړی، د اشیره بتان یې راچپه کړی او نور بتان یې وسوځوی. (۶) داسې کار وکړی، ځکه چې تاسو د خپل خښتن خدای سپېڅلي خلک یی. هغه د ځمکې په مخ د ټولو قومونو څخه تاسو د خپل ځانگړي قوم په توگه غوره کړي یی.

(۷) خښتن د دې په خاطر ستاسو سره مینه نه کوله او د دې په خاطر یې تاسو غوره کړي نه یی چې ستاسو شمېر د نورو قومونو څخه زیات و، بلکې ستاسو قوم د ځمکې پر مخ تر ټولو کوچنی قوم و. (۸) خو خښتن ستاسو سره مینه کوله او غوښتل یې چې په هغې وعدې باندې ودرېږي چې ستاسو د نیکونو سره یې کړې وه. نو په دې خاطر هغه تاسو په خپل قوي مټ سره وژغورلی او د مصر د پاچا فرعون د غلامۍ څخه یې ازاد کړی. (۹) زه ستاسو څخه غواړم په دې پوه شئ چې هغه خښتن خدای چې عبادت یې کوی هغه رښتینی او وفادار خدای دی. هغه به په خپل لوظ باندې ولاړ وي او خپله تلپاتې مینه به د هغو خلکو زرو نسلونو ته وښايي چې د هغه سره مینه کوي او د حکمونو اطاعت یې کوي. (۱۰) خو هغه خلک چې د هغه څخه کرکه کوي، هغوی ته به زر داسې سزا ورکړي چې تباه شي. (۱۱) نو اوس په غور سره د هغو ټولو قوانینو څخه چې نن مې تاسو ته درکړل، پیروي وکړی.

د اطاعت کولو برکتونه

(لاویان ۲۶: ۳-۱۳ او تثیبه ۲۸: ۱-۱۴)

(۱۲) که چېرې تاسو دغو امرونو ته غور و نیسئ او په وفاداری سره د هغو اطاعت وکړی، بیا به ستاسو خښتن خدای لکه څنگه یې چې زمونږ د نیکونو سره وعده کړې ده په خپل هغه لوظ باندې ودرېږي چې ستاسو سره یې کړی دی او هغه به ستاسو سره په دوامداره توگه مینه کوي. (۱۳) هغه به ستاسو سره مینه وکړي او برکت به درکړي، ترڅو ستاسو شمېر زیات شي او ډېر اولادونه مو پیدا

شي. ستاسو په پټيو کې به برکت واچوي، ترڅو تاسو غلې دانې، شراب او د زيتونو تېل ولرئ او د ډېرو يادو او رمو په درکولو سره به تاسو ته برکت درکړي. هغه به دا ټول برکتونه په هغه خاوره کې درکړي چې زمونږ د نيکونو سره يې وعده کړې وه چې تاسو ته به يې درکړي. (۱۴) په نړۍ کې به د هېڅ قوم سره ستاسو په شان زيات برکت نه وي. ستاسو او ستاسو د حيواناتو څخه به هېڅ يو شنډ نه وي. (۱۵) څښتن به تاسو د ټولو ناروغيو څخه وساتي او هغه به تاسو په هېڅ داسې وپروونکې ناروغۍ باندې اخته نه کړي چې په مصر کې ورسره بلد وي، بلکې ستاسو ټول دښمنان به ورباندې اخته کړي. (۱۶) هغه به ټول قومونه له منځه يوسي چې خپل څښتن خدای به يې تاسو ته په لاس درکړي او په هغوی باندې هېڅ رحم مه کوئ. د هغوی د خدايانو عبادت مه کوئ، ځکه چې دا به ستاسو دپاره يو وژونکی دام وي.

(۱۷) د ځان سره داسې مه وايئ چې د دې قومونو شمېر زمونږ څخه زيات دی او مونږ هغوی شړلی نه شو. (۱۸) د هغوی څخه مه وپرېږئ. هغه کارونه په ياد ساتئ چې ستاسو څښتن خدای په فرعون او د مصر په ټولو خلکو باندې وکړل. (۱۹) هغه هيبتناکه بلاگانې په ياد ساتئ چې تاسو په خپلو سترگو وليدلې، هغه معجزې او عجيبه عجيبه کارونه او هغه قوي مټ او ټول قدرت چې ستاسو څښتن خدای تاسو ورباندې ازاد کړئ. هغه به په هماغه ډول چې مصريان يې تباہ کړل، دا ټول قومونه به چې تاسو اوس ورڅخه وپرېږئ، هم تباہ کړي. (۲۰) هغه به حتی د هغوی په منځ کې سخته وپره پيدا کړي او هغه ټول خلک به له منځه يوسي چې تښتي او پټيږي. (۲۱) نو د دغو خلکو څخه مه وپرېږئ، ځکه چې ستاسو څښتن خدای ستاسو سره مل دی. هغه لوی او هيبتناکه خدای دی. (۲۲) ستاسو څښتن خدای به دا قومونه ورو ورو ستاسو له مخې څخه لېرې کړي. تاسو به ونه شئ کولای چې هغوی په يو وار سره له منځه يوسئ، ځکه که چېرې داسې وکړئ، د وحشي حيواناتو شمېر به زيات شي او دا به تاسو ته د خطر سبب وگرځي. (۲۳) څښتن به تاسو ته خپل دښمنان په لاس درکړي او په هغوی باندې به داسې سخته وپره راولي، ترڅو چې تباہ شي. (۲۴) هغه به د هغوی پاچاهان تاسو ته په لاس درکړي او تاسو به د هغوی نوم او نښان د ځمکې د منځ څخه ورک کړئ. هېڅوک به ونه شي کولای چې ستاسو په وړاندې ودرېږي، تاسو به هغوی له منځه يوسئ. (۲۵) د هغوی بتان وسوځوئ. هغو سرو او سپينو زرو ته چې دا بتان ورڅخه جوړ شوي دي، تمه مه کوئ او هغه د خپلو ځانونو دپاره مه اخلئ. که چېرې داسې وکړئ، دا به وژونکی دام وي،

ځکه چې څښتن د بت پرستی څخه کرکه کوي. (۲۶) د دغو بتانو څخه هېڅ یو یې خپلو کورونو ته مه راوړئ. که نه، نو په تاسو باندې به هم هماغسې لعنت وویل شي لکه څنگه چې په هغو باندې ویل شوی دی. تاسو باید له دغو بتانو څخه کرکه وکړئ او په سپکه سترگه ورته وگورئ، ځکه چې په هغو باندې د څښتن لعنت ویل شوی دی.

څښتن مه هېروئ

۱) په وفاداری سره د هغو ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ چې نن یې تاسو ته درکوم ترڅو ژوند وکړئ، شمېر مو زیات شي او هغې خاورې ته چې د هغې وعده څښتن ستاسو د نیکونو سره کړې ده، ورننوځئ او هغه ونیسئ. (۲) در په یاد کړئ چې په تېرو څلوېښتو کلونو کې ستاسو څښتن خدای څنگه تاسو ته په دښته کې په دې اوږده سفر کې لارښوونه وکړه. په تاسو باندې یې سختی راوستلې چې ومو ازمايي، ترڅو هغه پوه شي چې ستاسو په زړونو کې څه دي او د هغه په حکمونو باندې عمل کوئ یا نه. (۳) هغه په تاسو باندې لوږه راوستله او بیا یې د خوراک دپاره من درکړ، یعنې هغه خواړه چې تاسو او ستاسو نیکونو مخکې هېڅکله خوړلي نه وو. هغه د دې دپاره دا کار وکړ چې تاسو ته دا خبره درزده کړي چې انسان یوازې په ډوډۍ نه بلکې په هره خبره باندې ژوندی دی چې د څښتن د خولې څخه راوځي. (۴) د دغو څلوېښتو کلونو په دوران کې ستاسو کالي نه دي زاړه شوي او نه مو پښې پرسېدلې دي. (۵) په یاد لرئ چې ستاسو څښتن خدای تاسو اصلاح کوي او داسې سزا درکوي لکه څنگه چې یو پلار خپل اولادونه اصلاح کوي. (۶) نو بیا هغه کار کوئ چې څښتن یې درباندې امر کړی دی، یعنې د هغه د قوانینو سره سم ژوند کوئ او د هغه څخه وېرېږئ. (۷) ستاسو څښتن خدای تاسو یوې حاصلخېزې ځمکې یعنې داسې ځمکې ته راولي چې سیندونه او چینې لري او د ځمکې لاندې داسې ویالې لري چې اوبه یې درو او غونډیو ته راوځي، (۸) یوه داسې ځمکه چې غنم او اوربشې، انگور، انځر، انار، زیتون او شات په کې پیدا کېږي. (۹) دا داسې وطن دی چې خواړه په کې پرېمانه دي او د هېڅ شي کمی په کې نشته. د دې ځای تیرې د اوسپنې څخه ډکې دي او د غونډیو څخه یې مس راویستلی شی. (۱۰) هرڅه چې تاسو غواړئ وخورئ هغه به درورسیري او تاسو به د هغې حاصلخېزې ځمکې دپاره چې ستاسو

څښتن خدای درکړې ده د هغه شکر ادا کړئ.

۱۱ پام کوی چې تاسو به هېڅکله خپل څښتن خدای نه هېروئ. هېڅکله د هغه د هغو قوانینو
څخه سرغړونه ونه کړئ چې نن یې تاسو ته درکوم. ۱۲ کله چې تاسو ته د خوراک دپاره هرڅه
درورسیري او د اوسېدلو دپاره ښه ښه کورونه ودان کړئ ۱۳ او کله چې ستاسو پادې او رمې،
ستاسو سپین زر او سره زر او نور ټول شیان زیات شي، ۱۴ نو پام کوی چې تاسو به نه مغروره
کېږئ او خپل څښتن خدای به چې تاسو یې د مصر د غلامۍ څخه ازاد کړئ، نه هېروئ. ۱۵ هغه د
هغې پراخې او وپروونکې دښتې په لاره تاسو بوتلئ چې زهرجن ماران او لړمان په کې وو. هغه په
هغې وچې او بې اوبو ځمکه کې د کلک گټ څخه ستاسو دپاره اوبه راوویستلې. ۱۶ هغه په دښته
کې تاسو ته د خوراک دپاره من درکړ چې داسې خواړه وو چې ستاسو نیکونو هېڅکله خوړلي نه
وو. له دې امله هغه په تاسو باندې سختی راوستلې چې تاسو وازمایي، ترڅو په اخر کې هغه تاسو ته
د ښو ښو شیانو سره برکت درکړي. ۱۷ نو بیا باید هېڅکله داسې فکر ونه کړئ چې تاسو په خپل
قدرت او قوت سره خپل ځانونه شتمن کړي دي. ۱۸ په یاد ولرئ چې دا ستاسو څښتن خدای دی
چې تاسو ته دا توان درکوي چې شتمن شی. څښتن ځکه دا کار کوي چې هغه نن هم هغه لوظ ته
وفادار پاتې دی چې ستاسو د نیکونو سره یې کړی و. ۱۹-۲۰ زه نن تاسو ته خبرداری درکوم که
چېرې تاسو خپل څښتن خدای هېر کړئ او د نورو خدایانو عبادت وکړئ، نو څښتن به تاسو لکه د
نورو قومونو په شان چې تاسو به ورسره جنگ کوی له منځه یوسي.

د اسراییلو د قوم نافرمانی

(هجرت ۳۲: ۱ - ۳۵)

۹ ای د اسراییلو خلکو واورئ! تاسو به زر د اردن د سیند څخه تېر شئ چې هغې خاورې ته
ورنوخئ او هغه قومونه وشرئ چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. د هغوی ښارونه لوی لوی دي او
داسې دېوالونه لري چې اسمان ته رسېږي. ۱ د دې قومونو څخه ځینې یې د عناقیانو اولاده ده.
تاسو پوهېږئ چې هغوی څومره لوړ قدي او قوي خلک دي او تاسو اورېدلي دي چې هېڅوک
هغوی ته په جنگ کې ماتې نه شي ورکولای. ۲ خو اوس به تاسو په خپله ووينئ چې ستاسو

څښتن خدای به د تباہ کوونکي اور په شان ستاسو په مخکې روان شي. کله چې تاسو په هغوی باندې حمله وکړئ هغه به هغوی ته ماتې ورکړي، نو د څښتن د وعدې سره سم به تاسو هغوی وشړئ او زر به یې له منځه یوسئ.

٤-٦ کله چې ستاسو څښتن خدای د دې قومونو په شړلو کې ستاسو سره مرسته وکړي او د هغوی هغه حاصلخېزه خاوره ونیسئ، نو په خپل زړه کې داسې مه وایئ چې هغه دا کار په دې خاطر وکړ چې تاسو داسې ښه خلک یئ. تاسو ښه خلک نه یئ، تاسو سرزوري خلک یئ! نه، څښتن په دې خاطر ستاسو سره مرسته کوي چې هغه قومونه چې هلته اوسېږي هغه بدکاره قومونه دي او په دې خاطر چې هغه غواړي خپله هغه وعده پوره کړي چې ستاسو د نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره یې کړې ده.

٧ دا خبره هېڅکله هېره نه کړئ چې تاسو خپل څښتن خدای په دښته کې څنگه په قهر کړ. د هغې ورځې څخه نیولې چې تاسو د مصر څخه لاړئ تر هغې ورځې پورې چې دلته راوړسېدلئ، د هغه په وړاندې مو سرکښي کړې ده. ٨ تاسو حتی د سینا د غره سره هم څښتن په قهر کړ. هغه مو دومره په قهر کړ چې غوښتل یې تاسو تباہ کړي. ٩ زه غره ته وختلم چې د تیرو لوحې راواخلم چې څښتن ورباندې هغه لوظ لیکلی ؤ چې ستاسو سره یې کړی ؤ. هلته څلوېښت شپې او ورځې پاتې شوم او نه مې څه وخورل او نه مې څه وڅښل. ١٠ بیا څښتن ماته د تیرو دوه لوحې راکړې چې په خپل لاس یې هغه ټولې خبرې ورباندې لیکلې وې چې ستاسو سره یې د اور د منځ څخه په هغه ورځ کړې وې چې د غره په څنگ کې راټول شوي وئ. ١١ هو، د هغو څلوېښتو شپو او ورځو څخه وروسته څښتن ماته د تیرو دوه لوحې راکړې چې هغه حکمونه یې ورباندې لیکلي و.

١٢ بیا څښتن ماته وویل: 'پاڅپړه، همدا اوس د غره څخه ښکته شه، ځکه چې ستا قوم چې د مصر څخه دې راوویست، فاسد شوی دی او بد کار یې کړی دی. هغوی لا پخوا زما د امرونو څخه سرغړونه کړې ده او د ځانونو دپاره یې یو فلزي بت جوړ کړی دی.' ١٣ څښتن ماته دا هم وویل: 'ما دا خلک لیدلي دي چې هغوی څومره سرزوري دي. ١٤ پرېږده چې هغوی له منځه یوسم، ترڅو د هغوی نومونه د ځمکې د منځ څخه ورک شي. بیا به زه تا د یو داسې قوم پلار کړم چې د دوی څخه به لوی او قوي وي.' ١٥ نو زه بېرته د غره څخه راښکته شوم. په داسې حال کې چې د

غره څخه د اور لمبې پورته کېدلې، ما د تېرو هغه دوه لوحې په خپلو لاسونو کې نيولې وې چې لوظ ورباندې ليکل شوی ؤ. (۱۶) ما وليدل چې تاسو لا پخوا د خپل څښتن خدای د هغه امر څخه سرغړونه کړې وه چې هغه درکړی ؤ او د ځانونو دپاره مو د خوسې په شکل کې د طلايي بت په جوړولو سره د هغه په وړاندې گناه کړې وه. (۱۷) نو هلته مې ستاسو په مخکې د تېرو هغه دوه لوحې وغورځولې او ټوټې ټوټې مې کړې. (۱۸) نو زه يوځل بيا د څښتن په حضور کې څلوېښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم او خوراک او څښاک مې ونه کړ. ما دا کار د دې دپاره وکړ چې تاسو د څښتن په وړاندې گناه کړې وه او هغه مو په قهر کړی ؤ. (۱۹) زه د څښتن د سخت قهر څخه ووېرېدم، ځکه چې هغه دومره ډېر په قهر ؤ چې تاسو تباه کړي، خو يوځل بيا يې زما دعا قبوله کړه. (۲۰) څښتن په هارون باندې دومره په قهر ؤ چې هغه ووژني، نو په هماغه وخت کې مې د هارون دپاره هم دعا وکړه. (۲۱) ما هغه خوسې چې تاسو د سرو زرو څخه جوړ کړې ؤ او ستاسو د گناه نتيجه وه راواخيست او اور ته مې واچاوه. بيا مې هغه ټوټې ټوټې کړې، په خاورو مې بدل کړ او هغه خاوره مې په هغې ويالې کې وغورځوله چې د غره څخه رابېدله.

(۲۲) کله چې تاسو په تبعيره، مسا او قبروت هتاوه کې وئ تاسو هلته هم خپل څښتن خدای په قهر کړ. (۲۳) بيا کله چې هغه تاسو د قادش برنيع څخه ولېرلئ او داسې حکم يې وکړ چې لاړ شئ او هغه خاوره ونيسئ چې څښتن تاسو ته درکړې ده، نو د هغه په وړاندې مو سرکښي وکړه. تاسو نه په هغه اعتبار وکړ او نه مو د هغه اطاعت وکړ. (۲۴) د هغه وخت راهيسې چې څښتن تاسو پېژندلي يئ، تاسو د هغه په وړاندې سرکښي کوئ.

(۲۵) نو زه د څښتن په حضور کې هغه څلوېښت شپې او ورځې پرمخې پرېوتم، ځکه زه پوهېدم چې هغه ستاسو د تباه کولو اراده لري. (۲۶) او ما داسې دعا وکړه: (څښتن تعالی، خپل قوم يعنې هغه قوم چې تا په قوي مټ او ټول قدرت سره وژغوره او د مصر څخه دې راوويست، مه تباه کوه. (۲۷) خپل خدمتگاران يعنې ابراهيم، اسحاق او يعقوب در په ياد کړه او د دې قوم سرزوری، بدکاری او گناه ته مه گوره. (۲۸) که نه، نو مصريان به وايي چې تا نه شو کولای خپل قوم هغې ځمکې ته بوځې چې تا ورسره وعده کړې وه. هغوی به وايي چې تا د دې دپاره خپل قوم دښتې ته يووړ چې هغوی ووژني، ځکه چې ته ورڅخه کرکه کوې. (۲۹) اخر دا هغه خلک دي چې تا د خپل قوم په توگه غوره کړل او په خپل قوي مټ او ټول قدرت سره دې د مصر څخه راوويستل.)

د تیرو نوې لوحې

(هجرت ۳۴: ۱ - ۱۰)

۱۰ ﴿۱﴾ بیا خښتن ماته وویل: «د لومړنیو لوحو په شان د تیرو دوه لوحې تیارې کړه او د لرگیو یو صندوق جوړ کړه چې هغه په کې کېږدې. بیا ماته غره ته راوځېږه. ﴿۲﴾ زه به په دې لوحو باندې هغه خبرې ولیکم چې په هغو لوحو باندې لیکلې شوې وې چې تا ماتې کړې او بیا هغه په صندوق کې کېږده. ﴿۳﴾ نو ما د اکاسی د لرگیو څخه یو صندوق جوړ کړ او د لومړنیو لوحو په شان مې د تیرو دوه لوحې تیارې کړې او غره ته مې وځېږولې. ﴿۴﴾ بیا خښتن په دې لوحو باندې هماغه خبرې ولیکلې چې هغه په لومړي ځل لیکلې وې، یعنې هغه لس حکمونه چې په هغه وخت کې هغه درکړل کله چې ستاسو سره یې د اور د منځ څخه خبرې وکړې. دا کار په هغه ورځ وشو چې تاسو د غره تر څنګ راټول شوي وئ. خښتن هغه لوحې ماته راکړې، ﴿۵﴾ بیا زه بیرته د غره څخه رانښکته شوم. د خښتن د امر سره سم مې هغه لوحې په هماغه صندوق کې کېښودلې چې ما جوړ کړې و او د هماغه وخت راهیسې په کې پرتې دي.

﴿۶﴾ اسراییلیان د یعقان د خلکو د شاه گانو څخه روان شول او موسیږه ته لاړل. هلته هارون مړ شو او بنخ کړای شو او د هغه زوی العازار د هغه په ځای کاهن شو. ﴿۷﴾ هغوی د هغه ځای څخه جدجوده ته او بیا یطبات ته سفر وکړ، یعنې هغې خاورې ته چې د اوبو وپالې په کې وې. ﴿۸﴾ په هغه وخت کې خښتن د لایوي قبيله غوره کړله چې د لوظ صندوق یوسي، د کاهنانو په توګه د خښتن خدمت وکړي او د هغه په نوم برکت ورکړي. تر اوسه پورې دا د هغوی دندې دي. ﴿۹﴾ نو ځکه د لایوي قبیلې د نورو قبیلو په شان ځمکه تر لاسه نه کړه. ستاسو د خښتن خدای د وعدې سره سم څه چې هغوی تر لاسه کړل هغه د خښتن د کاهنتوب امتیاز و.

﴿۱۰﴾ زه د لومړي ځل په شان څلوېښت شپې او ورځې په غره کې پاتې شوم. خښتن یوځل بیا زما دعا قبوله کړه او په دې راضي شو چې تاسو تبا نه کړي. ﴿۱۱﴾ بیا هغه ماته وویل چې لاړ شم او ستاسو مشري وکړم، ترڅو تاسو وکولای شئ هغه ځمکه تر لاسه کړئ چې هغه وعده کړې وه چې ستاسو نیکونو ته به یې ورکړي.

د خښتن څخه ووپرېږئ

١٢ د اسراييلو خلکو، ستاسو څخه خپل خښتن خدای څه غواړي؟ د هغه څخه ووپرېږئ او ټول امرونه يې په ځای کوئ. د هغه سره مينه کوئ او د زړه له کومې يې خدمت کوئ ١٣ او د هغه د ټولو قوانينو اطاعت کوئ. زه نن دا قوانين تاسو ته ستاسو د گټې په خاطر درکوم. ١٤ ټول اسمانونه ستاسو د خښتن خدای دي. ځمکه او هرڅه چې په کې دي هغه هم د خښتن دي. ١٥ خو خښتن ستاسو د نيکونو سره دومره زياته مينه کوله چې تاسو يې د ځمکې په مخ د ټولو قومونو څخه غوره کړئ او تر نن ورځې پورې د هغه غوره شوی قوم يئ. ١٦ نو بيا د خښتن اطاعت کوئ او نور سرزوري مه کوئ. ١٧ ستاسو خښتن د خښتانو خښتن او د خدايانو خدای دی. هغه لوی او قوي دی او د هغه څخه وېره په کار ده. هغه د چا طرفداري نه کوي او تل عادلانه پرېکړې کوي. ١٨ خښتن د يتيمانو او کونډو د حقونو څخه دفاع کوي. هغه د هغو پرديو خلکو سره مينه کوي چې زمونږ د قوم سره اوسېږي او هغوی ته خواږه او کالي ورکوي. ١٩ نو بيا د هغو پرديو خلکو سره مينه کوئ، ځکه چې تاسو خپله يو وخت په مصر کې پردي وئ. ٢٠ د خپل خښتن خدای څخه وېره کوئ او يوازې د هغه عبادت کوئ. هغه ته وفادار اوسئ او يوازې د هغه په نوم قسم خورئ. ٢١ د هغه ستاينه کوئ. هغه ستاسو خدای دی او تاسو هغه لوی لوی او عجيبه کارونه په خپلو سترگو وليدل چې ستاسو دپاره يې کړي دي. ٢٢ کله چې ستاسو نيکونه مصر ته لاړل چې هلته واوسېږي، هغوی يوازې اويا تنه وو. خو اوس ستاسو خښتن خدای ستاسو شمېر د اسمان د ستورو په شان زيات کړی دی.

د خښتن سره مينه کوئ او د هغه اطاعت کوئ

١١ د خپل خښتن خدای سره مينه کوئ او تل د هغه د ټولو قوانينو څخه اطاعت کوئ. ٢ ن ورځ دا په ياد ساتئ چې دا تاسو وئ، نه ستاسو اولادونه چې د خپل خښتن خدای اصلاح، د هغه لويي، خپل قوي مټ، ټول قدرت ٢ او معجزې مو ليدلې دي. تاسو وليدل چې هغه د مصر د پاچا فرعون او د هغه د ټول هېواد سره څه وکړل. ٢ تاسو وليدل چې خښتن څنگه د مصريانو لښکرې د هغوی د اسونو او جنگي گاډيو سره تباه کړې او هغوی يې په داسې وخت کې په سره

بحيره کې ډوب کړل کله چې تاسو يې تعقيبولئ. څښتن هغوی د داسې تباهی سره مخامخ کړل چې تر اوسه پورې دوام لري. (۵) تاسو پوهېږئ مخکې له دې چې تاسو دلته راوړسېدلئ، څښتن ستاسو دپاره په دښته کې څه وکړل. (۶) در په یاد کړئ چې هغه د روبین د قبیلې د الیاب په زمانو یعنی په داتان او ابیرام باندې څه وکړل. د ټولو خلکو په مخکې ځمکه پرانیستل شوه او هغوی يې د خپلو کورنیو، خېمو او ټولو غلامانو او حیواناتو سره ژوندي تېر کړل. (۷) هو، تاسو هماغه خلک یئ چې دا ټول لوی لوی کارونه چې څښتن کړي دي، هغه مو لیدلي دي.

د وعده شوي ځمکې برکتونه

(۸) د هغو ټولو قوانینو اطاعت کوئ چې نن مې درکړل. نو بیا به د دې قوت پیدا کړئ چې د اردن د سیند څخه تېر شی او هغه خاوره ونیسئ چې تاسو ورننوځئ. (۹) تاسو به په هغې غني او حاصلخېزه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړئ چې څښتن يې د ورکولو وعده ستاسو د نیکونو او د هغوی د اولادې سره کړې ده. (۱۰) کومه خاوره چې تاسو يې اوس نیسئ د مصر د خاورې په شان نه ده چې مخکې په کې اوسېدلئ. تاسو چې کله هلته تخم کرلو، مجبور وئ چې پټیو ته د اوبو ورکولو دپاره ډېر زیار او زحمت وباسئ. (۱۱) خو هغه خاوره چې تاسو به ورننوځئ، هلته غرونه او درې دي او د باران په وسیله ورته اوبه ورکول کېږي. (۱۲) ستاسو څښتن خدای په دې ځمکه باندې پام کوي او ټول کال هغه تر خپل نظر لاندې ساتي.

(۱۳) نو بیا د هغو امرونو اطاعت کوئ چې نن مې درکړل. د خپل څښتن خدای سره مینه کوئ او د زړه له کومي د هغه خدمت کوئ. (۱۴) که چېرې داسې وکړئ، نو هغه به د اړتیا په وخت یعنی په مني او پسرلي کې ستاسو په ځمکه باندې باران ووروي، ترڅو تاسو ته غلې دانې، شراب او د زیتونو تېل درورسېږي (۱۵) او حیواناتو ته به مو واښه ورورسېږي. هرڅومره خواړه چې غواړئ تاسو ته به درورسېږي. (۱۶) پام کوئ. که نه، نو تاسو به وغولېږئ او بې لارې به شی او د نورو خدایانو عبادت به وکړئ او هغو ته به سجده وکړئ. (۱۷) که چېرې تاسو داسې وکړئ، نو څښتن به درباندې په قهر شي. هغه به درباندې باران ودروي، ستاسو ځمکه به وچه شي او فصلونه به په کې نه راشنه کېږي. که څه هم هغه ځمکه چې هغه يې تاسو ته درکوي ښه ده، خو تاسو به په کې زرمه شی.

١٨ دا قوانین په خپلو زړونو او فکرونو کې په یاد ساتی او د هغو په هکله فکر کوی. هغه ولیکی او په خپلو متو او تنديو باندې یې وتری چې د هغو په اطاعت کولو کې درسره مرسته وکړي. ١٩ هغه خپلو اولادونو ته ورزده کړی. هر وخت د هغو په هکله خبرې کوی، که په کور کې یی یا په لاره روان یی یا ارام کوی یا کار کوی. ٢٠ دا قوانین د خپلو کورونو د دروازو په چوکاټونو او د خپلو ښارونو په دروازو باندې ولیکی. ٢١ بیا به تاسو او ستاسو اولاده په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړی چې څښتن ستاسو د نیکونو سره د هغې د ورکولو وعده کړې ده. ترڅو پورې چې ځمکه او اسمان وي، تاسو به هلته ژوند کوی. ٢٢ د هغو ټولو قوانینو څخه چې ما درکړي دي په وفاداری سره اطاعت کوی. د خپل څښتن خدای سره مینه کوی، د هغه هر امر په ځای کوی او هغه ته وفادار اوسی. ٢٣ بیا به څښتن هغه ټول قومونه ستاسو له مخې څخه لېرې کړي او تاسو به د هغو قومونو ځمکه ونیسی چې ستاسو څخه لوی او قوي دي. ٢٤ په هرځای باندې چې تاسو قدم ردی هغه به ستاسو وي. ستاسو سیمه به د جنوبي دښتې څخه په شمال کې د لبنان تر غرونو پورې وغزیري او د فرات د سیند څخه به چې په ختیځ کې دی، د مدیترانې تر بحیرې پورې چې په لوېدیځ کې ده وغزیري. ٢٥ د هغې خاورې هرځای ته چې تاسو لاړ شی، ستاسو څښتن خدای به د خپلې وعدې سره سم د هغو خلکو په زړونو کې وېره واچوي چې ستاسو څخه ووېرېږي او هېڅوک به ونه شي کولای چې ستاسو په وړاندې ودړېږي.

٢٦ زه نن تاسو ته دا موقع درکوم چې د څښتن څخه برکت غواړئ یا غواړئ چې لعنت درباندي وشي. ٢٧ که چېرې د خپل څښتن خدای د حکمونو څخه چې زه یې نن درکوم اطاعت وکړی، برکت به ومومی. ٢٨ خو که چېرې د دغو حکمونو څخه سرغړونه وکړی او د هغو نورو خدایانو عبادت وکړی چې مخکې مو هېڅکله د هغو عبادت نه دی کړی، نو څښتن به درباندي لعنت ووايي. ٢٩ کله چې څښتن تاسو هغې خاورې ته ورولي چې تاسو یې نیسی، نو د جرزیم د غره څخه به د برکت اعلان وکړی او د عیبال د غره څخه به د لعنت اعلان وکړی. ٣٠ تاسو پوهېږئ چې دا دوه غرونه د اردن د سیند په لوېدیځ کې په هغې خاورې کې دي چې اوس د هغو کنعانیانو تر واکمنۍ لاندې ده چې د اردن په دره کې اوسېږي. دا غرونه د جلجال بلې خواته د مورهِ سپېڅلو ونو ته نژدې دي. ٣١ تاسو به زر د اردن د سیند څخه تېر شی او هغه خاوره به ونیسی چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي. کله چې تاسو هغه خاوره ونیسی او په کې اوسېږئ، ٣٢ نو تاسو به په غور سره

د هغو ټولو قوانینو اطاعت کوی چې زه یې نن درکوم.

یوازېنې ځای چې د څښتن عبادت په کې وشي

۱۲ (۱) کله چې تاسو هغې خاورې ته ورننوځئ چې ستاسو د نیکونو څښتن خدای تاسو ته درکړې ده، نو ترڅو پورې چې ژوندي یی په دې قوانینو باندې باید عمل وکړئ. (۲) خو هغه قومونه چې هلته اوسېږي د نورو خدایانو عبادت کوي. نو کله چې تاسو هغه خاوره ونیوله باید د هغوی د عبادت ځایونه په پوره توګه وران کړئ یعنې هغه ځایونه چې په غرونو او په غونډیو باندې دي او یا د شنو ونو لاندې دي. (۳) د هغوی د قربانۍ ځایونه راوغورځوئ او هغه لویې تیرې چې د هغوی د عبادت دپاره ورڅخه کار اخیستل کېږي، ټوټې ټوټې کړئ. د هغوی د اشیره بتان وسوځوئ او نور بتان یې راچپه کړئ، ترڅو بیا هېڅکله په هغو ځایونو کې د هغو بتانو عبادت ونه شي.

(۴) د خپل څښتن خدای عبادت په داسې ډول مه کوی لکه څنګه چې دا خلک د خپلو خدایانو عبادت کوي. (۵) ستاسو د ټولو قبیلو د سیمو څخه به څښتن یو ځای غوره کړي او هلته باید تاسو د هغه حضور ته راشئ او د هغه عبادت وکړئ. (۶) تاسو باید هلته خپلې سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، خپل عشرونه او هدییې، هغه سوځاتونه چې د نذر په توګه یې څښتن ته ورکوی، د خپلې خوښې نذرانې او د خپلو پادو او رمو لومړني زېږېدلي بچیان وړاندې کړئ. (۷) تاسو او ستاسو کورنۍ او نوکران به هلته د خپل څښتن خدای په حضور کې چې برکت یې درکړی دی خوراک کوی او د هغو ښو شیانو دپاره به خوشحالي کوی چې تاسو د هغو دپاره کار کړی دی.

(۸) په هغې خاوره کې چې تاسو یې نیسئ، باید داسې کارونه ونه کړئ لکه څنګه چې دلته یې کوی. تر اوسه پورې تاسو ټول د خپلې خوښې له مخې عبادت کوی، (۹) ځکه چې تاسو لا تر اوسه هغې خاورې ته چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي او تاسو په کې په سوله کې ژوند کولای شئ، نه یی ننوتلي. (۱۰) کله چې تاسو د اردن د سیند څخه تېر شئ، څښتن به تاسو پرېږدي چې هغه خاوره ونیسئ او هلته واوسېږئ. هغه به تاسو د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتي

او په سوله کې به ژوند کوي. (۱۱) څښتن به د خپل عبادت دپاره يوازې يو ځای غوره کړي او تاسو بايد هلته هغه ته هر هغه شی چې ما يې امر کړی دی راوړئ يعنې ستاسو سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ، عشرونه او هديې او هغه ځانگړي سوغاتونه چې د نذر په توگه يې څښتن ته ورکوي. (۱۲) هلته د هغه په حضور کې د خپلو اولادونو، نوکرانو او د هغو لايوانو سره خوشحالي کوي چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي. په یاد لرئ چې لايوان به هېڅ خپله ځمکه ونه لري. (۱۳) په هر ځای کې چې ستاسو خوښه وي بايد هلته خپلې قربانۍ وړاندې نه کړئ. (۱۴) تاسو بايد يوازې په يو ځای کې هغه قربانۍ وړاندې کړئ يعنې هغه ځای چې څښتن به يې ستاسو د قبيلو څخه په يوې قبيلې کې غوره کړي. تاسو بايد يوازې په هغه ځای کې خپلې سوځېدونکې نذرانې وړاندې کړئ او هغه ټول کارونه وکړئ چې ما يې درته امر کړی دی.

(۱۵) خو تاسو په ازادانه ډول کولای شئ چېرته چې اوسېږئ هلته حيوانات حلال کړئ او ويې خورئ. څومره چې څښتن درکوي هغه وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک يئ يا ناپاک کولای شئ چې هغه داسې وخورئ لکه څنگه چې د هوسۍ يا د غرڅه غوښه خورئ. (۱۶) خو د هغوی وينه بايد ونه خورئ، تاسو بايد هغه د اوبو په شان په ځمکه باندې توی کړئ. (۱۷) هېڅ شی چې تاسو يې څښتن ته وړاندې کوي بايد ستاسو د اوسېدلو په ځايونو کې ونه خوړل شي، يعنې ستاسو د غلو دانو عشر، د شرابو يا د زيتونو د تېلو عشر، د پادو او رمو لومړني زېږېدلي بچيان، هغه سوغاتونه چې څښتن ته يې د نذر په توگه ورکوي، د خپلې خوښې يا داسې نورې نذرانې. (۱۸) تاسو او ستاسو اولادونه دې ستاسو د نوکرانو او هغو لايوانو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي دا نذرانې يوازې د خپل څښتن خدای په حضور کې يعنې د عبادت په هغه ځای کې وخورئ چې د هغه له خوا غوره کړای شوی دی. په هر کار کې چې کوي يې د هغه په حضور کې خوشحالي وکړئ. (۱۹) ترڅو پورې چې تاسو په خپله خاوره کې اوسېږئ، پام کوي چې لايوان هېر نه کړئ.

(۲۰) کله چې ستاسو څښتن خدای د خپلې وعدې سره سم ستاسو سيمه پراخه کړي، هر وخت چې هرڅومره غوښه وغواړئ تاسو يې خوړلی شئ. (۲۱) که چېرې د عبادت ځای ستاسو څخه لېرې وي، نو لکه څنگه چې مې درته ويلي دي تاسو کولای شئ چې د خپلې پادې يا رمې يو حيوان چې څښتن درکړی وي حلال کړئ او غوښه يې په خپلو کورونو کې وخورئ. (۲۲) هرڅوک که په مذهبي لحاظ پاک وي يا ناپاک، کولای شي چې هغه غوښه داسې وخوري لکه څنگه چې د هوسۍ

يا د غرخه غوښه خوري. (٢٣-٢٤) پام كوي چې وينه ونه خوري، ځكه چې دا د هغه حيوان ژوند دى، نو پرېږدئ چې هغه د غوښې د خوړلو څخه مخكې د اوبو په شان په ځمكه باندې توى شي. (٢٥) كه چېرې تاسو د دې امر اطاعت وكړئ، دا به د څښتن په نظر سم كار وي او ستاسو او ستاسو د اولادې هر كار به سم شي. (٢٦) هغه نذرانې او سوغاتونه چې څښتن ته يې د نذر په توگه وركوي، هغه ځاى ته يوسئ چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره كوي. (٢٧) هلته هغه قربانۍ چې د څښتن د قربانۍ په ځاى باندې په پوره توگه سوځول كيږي وړاندې كړئ. همدارنگه هغه قربانۍ هم وړاندې كړئ چې غوښه يې خورئ او وينه يې د قربانۍ په ځاى باندې تويوئ. (٢٨) په وفادارۍ سره د دغو ټولو شيانو چې ما درته امر كړى دى اطاعت كوي، نو ستاسو او ستاسو د اولادې هر كار به د تل دپاره سم وي، ځكه چې تاسو به هغه كارونه كوي چې ستاسو د څښتن خداى په نظر كې نېك او سم وي.

د بت پرستۍ په ضد خبردارۍ

(٢٩) څنگه چې تاسو د هغوى په خاوره باندې حمله وكړئ، نو ستاسو څښتن خداى به هغه قومونه تباه كړي او تاسو به هغه ځاى ونيسي او په كې به اوسېږئ. (٣٠) كله چې څښتن هغه قومونه تباه كړل، پام كوي چې د هغوى د مذهبي رواجونو څخه بيروي ونه كړئ، ځكه چې دا به ستاسو دپاره يو وژونكى دام وي. د دې خبرې د معلومولو هڅه مه كوي چې هغوى په كوم ډول د خپلو خدايانو عبادت كوي، د دې دپاره چې تاسو هم همدا ډول عبادت وكړئ. (٣١) د خپل څښتن خداى عبادت په هغه ډول مه كوي لكه څنگه چې هغوى د خپلو خدايانو عبادت كوي، ځكه چې هغوى په خپل عبادت كې ټول هغه ناوړه كارونه كوي چې څښتن ورڅخه كركه كوي. هغوى حتى د قربانۍ په ځايونو باندې خپل اولادونه هم په اور كې قرباني كوي.

(٣٢) ما چې كوم حكمونه تاسو ته دركړي دي په هغو باندې عمل كوي. د هغو څخه مه څه كموي او مه يې ورزياتوي.

د نورو خدايانو عبادت مه كوى

۱۳ ﴿۱﴾ فرض كړئ ستاسو په منځ كې يو نبي يا يو څوك راپيدا شي چې خوبونه تعبيريوي او تاسو ته د كومې معجزې يا كوم عجيبه كار په اړه پېشگويي وكړي. ﴿۲﴾ كه چېرې هغه نښه يا هغه عجيبه كار چې د هغه په اړه يې خبرې كړې وي، رښتيا شي او هغه ووايي: 'راځئ چې د نورو خدايانو څخه پيروي او عبادت وكړو، هغه خدايان چې مخكې مو د هغو عبادت نه دى كړى' ﴿۳﴾ نو تاسو بايد د هغه نبي يا د خوب تعبيريوونكي خبرو ته غوږ ونه نيسئ. ستاسو څښتن خداى په تاسو باندې د دې دپاره ازمېښت كوي چې دا معلومه كړي چې د هغه سره د زړه له كومې مينه كوى او كه نه. ﴿۴﴾ د څښتن څخه پيروي كوى او د هغه څخه وپره كوى. د هغه د امرونو څخه اطاعت كوى، عبادت يې كوى او ورته وفادار اوسئ. ﴿۵﴾ خو هغه خوب تعبيريونكى يا نبي ووژنئ چې تاسو ته وايي چې د څښتن يعنې هغه چا په وړاندې سرکښي وكړئ چې تاسو يې د مصر څخه چې په كې غلامان وئ، ازاد كړئ. داسې خلك بدكاره دي او هڅه كوي چې تاسو د هغې لارې څخه واپروي چې څښتن يې تاسو ته د پيروي كولو حكم كړى دى. د دې دپاره چې تاسو خپل ځانونه د دې بدكارۍ څخه خلاص كړئ، نو هغوى بايد ووژل شي.

﴿۶﴾ حتى كېداى شي چې خپل ورور يا خپل زوى يا خپله لور يا ښځه چې تاسو ورسره مينه كوى يا خپل تر ټولو نژدې ملگرى په پټه تاسو دې ته وهڅوي چې د نورو خدايانو عبادت وكړئ، يعنې د هغو خدايانو چې تاسو او ستاسو نيكونو يې هېڅكله عبادت نه دى كړى. ﴿۷﴾ كېداى شي چې د هغوى څخه كوم يو تاسو دې ته وهڅوي چې د هغو خلكو د خدايانو عبادت وكړئ چې ستاسو سره نژدې اوسېږي يا د هغو خلكو چې ستاسو څخه لېرې اوسېږي. ﴿۸﴾ خو هغه مه پرېږدئ چې تاسو وهڅوي، حتى غوږ هم ورته مه نيسئ. په هغه باندې رحم مه كوى يا زړه ورباندې مه سوځوى او د هغه راز پټ مه ساتئ. ﴿۹﴾ هغه ووژنئ! لومړى يې تاسو سنگسار كړئ او بيا نور ټول خلك پرېږدئ چې سنگسار يې كړي. ﴿۱۰﴾ هغه سنگسار كړئ چې مړ شي! ځكه چې د دې هڅه يې كړې ده چې تاسو د خپل څښتن خداى څخه چې تاسو يې د مصر څخه چې په كې غلامان وئ ازاد كړئ، واپروي. ﴿۱۱﴾ نو د اسراييلو ټول قوم به د دې پېښې څخه خبر شي، نو هغوى به ووېرېږي او بيا به هېڅوك داسې بد كار ونه كړي.

١٢) كله چې تاسو په هغو ښارونو کې واوسېږئ چې ستاسو څښتن خدای يې درکوي، کېدای شي تاسو واورئ ١٣) چې ستاسو د قوم ځينې بدکاره خلکو د خپل ښار خلک يې لارې کړي دي چې د داسې خدايانو عبادت وکړي چې مخکې تاسو هېڅکله د هغو عبادت نه وي کړي. ١٤) که چېرې تاسو داسې اوازې واورئ، د هغو په هکله پوره څېړنه وکړئ او که چېرې هغه رښتيا وي او داسې د کرکې وړ پېښه شوې وي، ١٥) بيا د هغه ښار ټول خلک او د هغوی ټول حيوانات هم ووژئ او هغه ښار په پوره توگه وړان کړئ. ١٦) د هغه ځای د اوسېدونکو ټول مال او جايداد راوړئ او د ښار په چوک کې يې انبار کړئ. بيا هغه ښار د هرڅه سره چې په کې دي خپل څښتن خدای ته د نذرانې په توگه وسوځوئ. هغه بايد د تل دپاره کنډواله پاتې شي او بيا هېڅکله ودان نه شي. ١٧-١٨) د هغو شيانو څخه چې بايد له منځه يووړل شي هېڅ شی هم د ځان دپاره مه ساتئ، نو بيا به د څښتن سخت قهر سوړ شي او په تاسو باندې به رحم وکړي. که چېرې تاسو د هغه د ټولو حکمونو څخه چې ما نن درکړي دي اطاعت وکړئ او هغه کارونه وکړئ چې د خدای په نظر کې سم وي، هغه به په تاسو باندې رحم وکړي او لکه څنگه چې يې ستاسو د نيکونو سره وعده کړې ده، ستاسو څخه به يو لوی قوم جوړ کړي.

د وير په هکله قانون

١٤) تاسو د خپل څښتن خدای اولادونه يئ. نو كله چې د مړو دپاره ژاړئ، خپل ځانونه مه غوځوئ يا د خپل تندي وينستان مه خرائئ. ١) تاسو د خپل څښتن خدای يئ، هغه د هغو ټولو قومونو څخه چې د ځمکې په منځ باندې ژوند کوي، تاسو د خپل قوم په توگه غوره کړي يئ.

حلال او حرام حيوانات

(لاويان ١١: ١-٤٧)

٢) هېڅ داسې شيان مه خورئ چې څښتن هغه حرام اعلان کړي دي. ٤) تاسو کولای شئ چې د دغو حيواناتو غوښه وخورئ: غويان، پسونه، وزې، ٥) هر ډول هوسۍ، غرني پسونه، ځنگلي وزې يا غرڅې ٦) يعنې هر هغه حيوان چې خلاص سوم ولري او شخوند هم وهي. ٧) خو د

هېڅ داسې حيوان غوښه بايد ونه خوړل شي چې خلاص سومان نه لري او شخوند نه وهي. تاسو بايد د اوبنانو، سويو، يا د غرنيو سويو غوښه ونه خوړئ. هغه بايد ناپاک وگڼل شي، هغه شخوند وهي، خو خلاص سومان نه لري. (۸) د خوگ غوښه مه خوړئ. خوگ بايد ناپاکه وگڼل شي، هغه خلاص سومان لري، خو شخوند نه وهي. د دغو حيواناتو غوښه مه خوړئ او حتی د هغو مړو ته هم لاس مه وروړئ.

(۹) تاسو کولای شئ هر ډول ماهيان چې وزرونه او پتري ولري وخوړئ، (۱۰) خو بل داسې شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونه لري خوړل يې روا نه دي، هغه بايد ناپاک وگڼل شي. (۱۱) تاسو کولای شئ چې هر ډول پاک مرغان وخوړئ. (۱۲-۱۸) خو دا هغه ډول مرغان دي چې تاسو يې بايد ونه خوړئ: عقاب، ډول ډول تپوسان، هر ډول بانښي، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول کونگيان، د بحيرې مرغان، لگ لگ، هر ډول ماهي خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپرک. (۱۹) ټول وزر لرونکي حشرات ناپاک دي، هغه مه خوړئ. (۲۰) تاسو کولای شئ چې هر ډول پاک حشرات وخوړئ.

(۲۱) د داسې حيوان غوښه مه خوړئ چې په خپل مرگ مړ شوی وي. تاسو کولای شئ چې دا هغو پرديو خلکو ته چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، ورکړئ چې ويې خوري يا تاسو کولای شئ چې په نورو پرديو خلکو باندې يې خرڅه کړئ. خو تاسو د خپل خښتن خدای يې، تاسو د هغه قوم يې. يو سپرلی د خپلې مور په شيدو کې مه پخوئ.

د عشر په هکله قانون

(۲۲) تاسو بايد هر کال د خپلو پټيو د ټولو حاصلاتو لسمه برخه بېله کړئ. (۲۳) بيا هغه ځای ته لاړ شئ چې ستاسو خښتن خدای به يې د خپل عبادت دپاره غوره کړي او هلته د هغه په حضور کې د خپلو غلو دانو، شرابو او زيتونو د تېلو عشر او د خپلو پادو او رمو لومړني زېږېدلي بچيان وخوړئ. دا کار وکړئ ترڅو د تل دپاره خپل خښتن خدای ته درناوی کول زده کړئ. (۲۴) که چېرې د عبادت ځای ستاسو د کور څخه ډېر لږ وي چې د خپلو هغو محصولاتو عشر چې خښتن تاسو ته

په کې برکت درکړی دی هلته وړلی نه شی، بیا داسې وکړئ (۲۵) چې خپل حاصلات خرڅ کړئ او د هغو پیسې هغه عبادت ځای ته یوسئ. (۲۶) په هر شي باندې چې تاسو غواړئ دا پیسې مصرف کړئ یعنې په غواگانو، پسونو، وزو، شرابو باندې او د خپلو کورنیو سره یې هلته د خپل څښتن خدای په حضور کې وخورئ او خوشحالي وکړئ.

(۲۷) هغه لاویان مه هېرئ چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي، هغوی خپله ځمکه نه لري. (۲۸) د هر درېم کال په پای کې د خپلو ټولو حاصلاتو عشر راوړئ او په خپلو ښارونو کې یې ذخیره کړئ. (۲۹) هغه لاویانو ته چې ستاسو په منع کې خپله ځمکه نه لري او همدارنگه هغو پرديو خلکو، یتیمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي ورکړئ چې ویې خوري او ورباندې ماړه شي. نو بیا به ستاسو څښتن خدای تاسو ته په ټولو کارونو کې برکت درکړي.

د پورونو د بڅښلو کال

(لاویان ۲۵: ۱ - ۷)

۱۵ (۱) د هر اووم کال په پای کې باید تاسو د خپلو پورو پرديو پورونه وروڅښئ. (۲) دا کار به په دې ډول کېږي: ستاسو څخه هر څوک چې کوم بل اسراييلي ته یې پیسې په پور ورکړې وي باید د هغه پور وروڅښي. هغه دې د هغه اسراييلي څخه دا پیسې بېرته ونه غواړي، ځکه چې څښتن په خپله دا پور بڅښل شوی اعلان کړی دی. (۳) تاسو کولای شئ چې د یو پردي څخه خپل پور واخلي، خو باید د خپلو خلکو څخه پور بېرته ونه غواړئ.

(۴) - (۶) په اسراييلو کې به هېڅوک غريب نه وي، په دې شرط چې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت وکړئ او په غور سره د هغه په ټولو حکمونو باندې چې زه یې نن درکوم عمل وکړئ. ستاسو څښتن خدای تاسو ته دا خاوره درکوي او هغه دا وعده کړې ده چې تاسو ته به په ټولو کارونو کې بری درکوي. تاسو به ډېرو قومونو ته پیسې په پور ورکوئ، خو د هېچا څخه به پور اخیستلو ته مجبور نه شئ. تاسو به په ډېرو قومونو باندې حکومت وکړئ، خو هېڅ قوم به په تاسو باندې حکومت ونه کړي.

٧) که چپرې ستاسو د خاورې په کوم ښار کې چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي کوم بل اسرایلی وی چې محتاج وي، نو زړه مه سختوی او د هغه سره د مرستې کولو څخه انکار مه کوئ، ٨) بلکې سخي اوسئ او څومره پیسو ته چې اړتیا ولري په پور یې ورکړئ. ٩) پام کوئ چې د خپل ځان سره داسې ونه وایئ چې اووم کال به زر راورسېږي بیا به زه ونه شم کولای چې خپلې پیسې بېرته واخلم. که تاسو داسې فکر وکړئ، نو دا به ډېره بده وي چې د هغه غریب سره د مرستې کولو څخه انکار وکړئ. که چپرې د هغه سره مرسته ونه کړئ هغه به ستاسو په خلاف څښتن ته فریاد وکړي او تاسو به گناهکار وگڼل شئ. ١٠) هغه چې هرڅه ته اړتیا لري، هغه ورته به وړیا توگه او د پېرزوینې له مخې ورکړئ، نو څښتن به تاسو ته په هر کار کې برکت درکړي. ١١) تل به ځینې غریب او محتاج اسرایلیان موجود وي، نو زه تاسو ته امر کوم چې د هغوی سره د سخاوت څخه کار واخلي.

د غلامانو ازادول

(هجرت ٢١: ١ - ١١)

١٢) که چپرې کوم نارینه یا ښځینه عبرانی خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توگه خرڅ کړي او شپږ کاله ستاسو خدمت وکړي، نو په اووم کال باید هغه پرېږدئ چې ازاد شي او لاړ شي. ١٣) د ازادېدلو په وخت کې هغه تش لاس مه لېږئ. ١٤) څومره چې څښتن د برکت په توگه درکړي دي د هغو څخه د سخاوت له مخې ورته ورکړئ یعنې پسونه، وزې، غلې دانې او شراب. ١٥) په یاد لری چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل څښتن خدای ازاد کړئ، نو په دې خاطر زه نن تاسو ته دا امر کوم. ١٦) خو کېدای شي چې ستاسو غلام ونه غواړي چې لاړ شي. کېدای شي چې هغه تاسو او ستاسو د کورنۍ سره مینه ولري او د هغه دپاره به ډېره ښه وي چې ستاسو سره پاتې شي. ١٧) بیا هغه د خپل کور دروازې ته بوځي او هلته د هغه غوږ په ستنه باندې سوری کړئ، بیا به هغه ټول عمر ستاسو غلام وي. د ښځینه غلامانو سره هم همداسې کوئ. ١٨) کله چې تاسو یو غلام ازادوئ، نو خفه کېږئ مه. اخر هغه د مزدور په نیمه بیه شپږ کاله ستاسو خدمت کړی دی. که چپرې داسې وکړئ، نو تاسو ته به خپل څښتن خدای په هر کار کې برکت درکړي.

لومړني زېږېدل شوي حيوانات

١٩ د خپل څښتن خدای دپاره د خپلو پادو او رمو څخه ټول لومړني زېږېدل شوي نران بېل کړئ. د لومړنيو زېږېدل شويو غويانو څخه کار مه اخلئ او لومړني زېږېدل شوي پسونه مه سکولئ. ٢٠ هر کال بايد تاسو او ستاسو کورنۍ د هغو غوښه د څښتن په حضور کې يعنې په هغه ځای کې وخورئ چې هغه يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. ٢١ خو که چېرې په حيواناتو کې کوم عيب وي، هغه معيوب يا ږوند وي يا کوم بل غټ عيب ولري، تاسو بايد هغه خپل څښتن خدای ته قرباني نه کړئ. ٢٢ تاسو کولای شئ چې د داسې حيواناتو غوښه په خپل کور کې وخورئ. تاسو ټول که په مذهبي لحاظ پاک يئ يا ناپاک، کولای شئ چې د هغو حيواناتو غوښه داسې وخورئ لکه څنگه چې د هوسۍ يا غرڅه غوښه خورئ. ٢٣ خو تاسو بايد هېڅکله د حيوان وينه ونه خورئ، بلکې هغه د اوبو په شان په ځمکه باندې توی کړئ.

د فسحې اختر

(هجرت ١٢: ١ - ٢٠)

١٦ د ايب په مياشت کې خپل څښتن خدای ته د فسحې د اختر په لمانځلو سره د هغه درناوی وکړئ، ځکه چې په همدې مياشت کې څښتن د شپې له خوا تاسو د مصر څخه راوويستلئ. ٢ د فسحې د اختر قرباني بايد ستاسو د پادې يا رمې څخه يو حيوان وي او تاسو بايد دا په هغه ځای کې خپل څښتن خدای ته وړاندې کړئ چې هغه يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. ٣ کله چې تاسو د قرباني غوښه خورئ، داسې ډوډۍ ورسره مه خورئ چې خميره ولري. اووه ورځې بايد تاسو د هغه وخت په شان فطيره ډوډۍ وخورئ کله چې تاسو په بېره د مصر څخه وتلئ. دا ډوډۍ وخورئ، دا به د ځورېدلو د ډوډۍ په نوم ياده شي، نو ترڅو پورې چې تاسو ژوندي يئ، هغه ورځ به مو په ياد وي چې تاسو د مصر يعنې د ځورېدلو د ځای څخه راووتلئ. ٤ ستاسو په ټوله خاوره کې بايد هېڅوک اووه ورځې خميره ونه لري او د هغه حيوان غوښه چې د اولې ورځې په ماښام حلال شوی وي، بايد په هماغه شپه وخورل شي. ٥ تاسو بايد د فسحې د اختر قرباني په هېڅ ښار کې چې خپل څښتن خدای يې درکوي وړاندې نه کړئ. ٦ دا قرباني بايد يوازې په هغه

ځای کې وړاندې شي چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. د قربانۍ حيوان د لمر پرېواته په وخت کې حلال کړئ، ځکه چې تاسو د مصر څخه د لمر پرېواته په وخت کې راووتلئ. (۷) بيا د هغه غوښه پخه کړئ او د عبادت په ځای کې يې وخورئ او سهار خپلو څېمو ته ستانه شئ. (۸) په راتلونکو شپږو ورځو کې بايد فطيره ډوډۍ وخورئ او په اوومه ورځ د خپل څښتن خدای د عبادت دپاره راتپول شئ او په هغه ورځ هېڅ کار مه کوئ.

د لو کولو اختر

(هجرت ۲۲:۳۴ او لاويان ۲۳:۱۵ - ۲۱)

(۹) د هغه وخت څخه چې تاسو د غلو دانو رېبل پيل کوئ، اووه هفتې وشمېرئ (۱۰-۱۱) او بيا هغه ځای ته لاړ شئ چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي او د خپل څښتن خدای د درناوي دپاره د لو کولو اختر ولمانځئ او د هغه په حضور کې خوشحالي وکړئ. هغه ته د خپل وس سره سم يوه د خپلې خوښې نذرانه راوړئ يعنې څومره چې څښتن تاسو ته درکړي وي د هماغې له مخې يې راوړئ. خپل اولادونه او خپل نوکران د ځان سره بوځئ. لاويانو، پرديو خلکو، يتيمانو او کونډو ته هم بلنه ورکړئ چې ستاسو سره گډون وکړي. (۱۲) تاسو به په غور سره د دغو امرونو اطاعت کوئ. دا خبره مه هېرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ.

د جونگرو اختر

(لاويان ۲۳:۳۳ - ۴۳)

(۱۳) کله چې تاسو خپلې غلې دانې غوښل کړلې او خپل انگور مو د شربت ويستلو په خم کې وزبېښل، اووه ورځې د جونگرو اختر ولمانځئ. (۱۴) د خپلو اولادونو او نوکرانو او د هغو لاويانو، پرديو خلکو، يتيمانو او کونډو سره چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي په دې اختر کې خوشحالي وکړئ. (۱۵) په هغه ځای کې چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي، اووه ورځې د دې اختر په لمانځلو سره د خپل څښتن خدای درناوی وکړئ. تاسو به ډېر خوشحاله شئ، ځکه چې څښتن به ستاسو په ټولو حاصلاتو او په هر کار کې برکت واچوي.

١٦ په هر کال کې درې اخترونه دي چې بايد ټول نارينه اسراييليان په کې هغه ځای ته لاړ شي چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. هغه اخترونه دا دي: د فسحې اختر، د لو کولو اختر او د جونگړو اختر. هېڅوک دې څښتن ته تش لاس نه ورځي. ١٧ څومره چې هغه حاصلات چې څښتن درکړي دي ډېر وي، هغومره بايد ستاسو سوغات غټ وي.

قاضيان

١٨ د خپلې هرې قبيلې دپاره په هر ښار کې چې ستاسو څښتن خدای يې تاسو ته درکوي، قاضيان او نور مامورين وټاکي. هغوی دې په خلکو باندې د انصاف له مخې قضاوت کوي. ١٩ هغوی دې په خپلو قضاوتونو کې بې انصافي يا طرفداري نه کوي او رشوت دې نه اخلي، ځکه چې رشوت حتی د يوهو او صادقانو خلکو سترگې هم ړندوي او د دې سبب گرځي چې هغوی غلطې پرېکړې واوروي. ٢٠ تل عادل او بانصافه اوسئ، ترڅو تاسو هغه خاوره ونيسئ چې خپل څښتن خدای يې درکوي او هلته خپل ژوند ته دوام ورکړي.

هغه عبادت چې منع دی

٢١ کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته د قربانۍ ځای جوړوئ، د هغه په څنگ کې د لرگيو د اشيره بت مه ودروئ. ٢٢ همدارنگه د بت پرستی دپاره تيرې مه ودروئ، ځکه چې څښتن د دغو شیانو څخه کرکه کوي.

١٧ ١ خپل څښتن خدای ته داسې غوښي او پسه مه قرباني کوي چې کوم عيب په کې وي، څښتن د دې کار څخه کرکه کوي.

٢٢-٢٣ ستاسو څښتن خدای تاسو ته د اوسېدلو دپاره ښارونه درکوي. خو وروسته کېدای شي يو سړی يا يوه ښځه په دې ښارونو کې نورو خدايانو يا حتی لمر، سپوږمۍ يا ستورو ته عبادت پيل کړي. خو ما تاسو ته خبرداری درکړی دی چې د نورو خدايانو عبادت به نه کوي، ځکه هرڅوک چې هغوی ته عبادت کوي هغه د څښتن د حکم څخه سرغړونه کوي او هغه لوظ ماتوي چې څښتن

ستاسو سره کړی دی. (۴) که چېرې تاسو داسې خبر واورئ، نو د هغې په هکله پوره خپرنه وکړئ. که چېرې دا خبره رښتیا وي چې په اسراییلو کې داسې د کرکې وړ کار شوی دی، (۵) نو بیا هغه کس د ښار څخه دباندې بوځئ او سنگسار یې کړئ چې مړ شي. (۶) خو بیا هم هغه دې یوازې په هغه حالت کې ووژل شي چې دوه یا درې شاهدان د هغه په خلاف شاهدې ورکړي. که چېرې یوازې یو شاهد وي، هغه دې نه وژل کېږي. (۷) لومړی باید شاهدان تیرې گوزارې کړي او بیا دې نور ټول خلک هغه کس سنگسار کړي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

سختې دعوي

(۸) کېدای شي چې داسې دعوي وي چې د محلي قاضیانو دپاره یې پرېکړه کول ډېر گران وي، لکه د جايداد د حقونو يا د چا د ټيبي کولو دعوي يا داسې دعوي چې د قتل او د داسې مرگ ترمنځ فرق په کې شامل وي چې په سهوي سره شوی وي. کله چې داسې کار کېږي، نو د عبادت هغه ځای ته لاړ شئ چې ستاسو د څښتن خدای له خوا ټاکل کېږي. (۹) نو خپله دعوه لاري کاهنانو او د هغه وخت قاضي ته وړاندې کړئ او هغوی پرېږدئ چې د دعوي پرېکړه وکړي. (۱۰) هغوی به خپله پرېکړه واوروي او تاسو باید کټ مټ هماغسې وکړئ څنگه چې هغوی یې درته وايي. (۱۱) د هغوی پرېکړه ومنئ او په لارښوونو باندې یې پوره عمل وکړئ. (۱۲) هرڅوک چې دا جرات وکړي چې د قاضي يا هغه کاهن د امر څخه سرغړونه وکړي چې ستاسو د څښتن خدای خدمت کوي، هغه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د اسراییلو څخه دا بدکاری لېږي کړئ. (۱۳) بیا به ټول خلک د دې څخه خبر شي او وبه وپریږي او بل هېڅوک به دا جرات ونه کړي چې داسې عمل وکړي.

د پاچا په هکله لارښوونې

(۱۴) کله چې تاسو هغه ځمکه ونیسئ چې ستاسو څښتن خدای یې درکوي او هلته اوسېږئ، نو وبه وایئ چې مونږ هم لکه د خپل شاوخوا قومونو په شان پاچا غواړو. (۱۵) گورئ، کوم سړی چې تاسو د پاچا په توگه غوره کوئ، باید هغه څوک وي چې د څښتن له خوا غوره شوی وي. هغه باید ستاسو د قوم څخه وي. کوم پردی سړی خپل پاچا نه کړئ. (۱۶) د پاچا لښکر باید زیات اسونه ونه لري او هغه باید مصر ته خلک د دې دپاره ونه لېږي چې هلته اسونه په بیه واخلي، ځکه چې څښتن

ويلي دي چې د هغه قوم دې هېڅکله هلته بېرته نه ځي. (۱۷) پاچا بايد ډېرې بڼې ونه لري، ځکه چې هغوی به هغه ولمسوي چې د څښتن په وړاندې بې وفا شي. په پای کې، پاچا بايد د دې هڅه ونه کړي چې په زياته اندازه سره زر او سپين زر لاسته راوړي. (۱۸) کله چې هغه پاچا شي، هغه دې د دې قوانينو د نسخې يو نقل جوړ کړي چې اصلي نقل يې د لاوي کاهنانو سره دی. (۱۹) د قوانينو دا نقل دې د هغه سره وي او ټول عمر دې هغه لولي، ترڅو د څښتن درناوی کول زده کړي او په وفادارۍ سره د هغو ټولو امرونو اطاعت وکړي چې په دې قوانينو کې راغلي دي. (۲۰) په دې کار سره به هغه داسې فکر نه کوي چې هغه د نورو اسراييليانو په پرتله ښه سپری دی او د څښتن د امرونو څخه به هېڅ سرغړونه نه کوي. بيا به هغه او د هغه اولاده د ډېرو کلونو دپاره په اسراييلو باندې حکومت وکړي.

د کاهنانو او لاويانو برخه

۱۸ (۱) د لاوي د قبيلې کاهنان او د دې قبيلې نور خلک به په اسراييلو کې هېڅ ځمکه تر لاسه نه کړي. د هغې په ځای به هغوی د هغو قربانيو يوه برخه چې څښتن ته وړاندې کيږي، اخلي. (۲) هغوی دې هېڅ ځمکه ونه لري لکه څنگه چې نورې قبيلې يې لري. د څښتن د وعدي سره سم د هغوی برخه دا امتياز دی چې هغوی د څښتن کاهنان دي. (۳) کله چې غويان يا پسونه قرباني کيږي، کاهنانو ته دې اوږه، ژامه او لری ورکول کيږي. (۴) هغوی ته دې د غلو دانو، شرابو، د زيتونو د تېلو او د پسونو د وړيو لومړنی حاصل ورکول کيږي. (۵) ستاسو څښتن خدای ستاسو د ټولو قبيلو څخه د لاوي قبيله غوره کړه چې د تل دپاره د کاهنانو په توگه د هغه خدمت وکړي.

(۶) هر لاوي چې زړه يې وغواړي کولای شي د اسراييلو د هر ښار څخه چې په کې اوسېږي هغه ځای ته ورشي چې څښتن يې د خپل عبادت دپاره غوره کوي (۷) او کولای شي د نورو ټولو لاويانو په شان چې هلته خدمت کوي هغه هم هلته د خپل څښتن خدای د کاهن په توگه خدمت وکړي. (۸) که څه هم کېدای شي چې هغه د خپلې کورنۍ د مال د خرڅولو له لارې پيسې تر لاسه کړي وي، خو هغه دې هم د نورو کاهنانو په اندازه خواره تر لاسه کوي.

د بې دینه خلکو د رواجونو څخه ځانونه وساتئ

٩ کله چې تاسو هغې خاورې ته ورننوځئ چې خپل څښتن خدای بې درکوي، د هغه ځای د قومونو د ناوړه رواجونو څخه بیروي مه کوئ. ١٠ په خپلو قربانګاوو باندې خپل اولادونه په اور کې مه قرباني کوئ او خپل خلک مه پرېږدئ چې فال وگوري یا کوډو پسې وگرځي یا جادو وکړي ١١ یا تعویذ نه کار واخلي. همدارنګه خلک مه پرېږدئ چې د مړو سره د مشورې کولو کوښښ وکړي. ١٢ ستاسو څښتن خدای د هغو خلکو څخه کرکه کوي چې داسې ناوړه کارونه کوي، نو په دې خاطر څښتن هغه قومونه ستاسو د مخې څخه لېرې کوي. ١٣ څښتن ته پوره وفادار اوسئ.»

د نبی د رالېرلو وعده

١٤ بیا موسی وویل: «په هغه خاوره کې چې تاسو به یې زر ونیسئ، خلک د هغه چا د مشورې څخه بیروي کوي چې کوډې کوي او فال گوري. خو تاسو ته خپل څښتن خدای اجازه نه درکوي چې داسې کار وکړئ. ١٥ د دې په ځای به هغه تاسو ته ستاسو د قوم څخه زما په شان یو نبی درولېري او تاسو باید د هغه اطاعت وکړئ.»

١٦ په هغه ورځ چې تاسو د سینا د غره سره راټول شوی، نو ومو ویل چې مونږ نور نه غواړو د خپل څښتن خدای اواز واورو او دا وپروونکی اور ووینو، ځکه مونږ وپرېږو چې مړه به شو. ١٧ نو څښتن ماته وویل: «هغوی رښتیا وايي. ١٨ زه به هغوی ته د هغوی د خپل قوم څخه ستا په شان یو نبی ورولېرم. زه به ورته ووايم چې څه باید ووايي او هغه به قوم ته هغه څه وايي چې زه یې حکم کوم. ١٩ هغه به زما په نوم خلکو ته خبرې کوي او زه به هر هغه چاته سزا ورکړم چې هغه ته د اطاعت کولو څخه انکار وکړي. ٢٠ خو که چېرې یو نبی جرات وکړي او په داسې وخت کې زما په نوم یو پیغام واوروي چې ما ورته حکم نه وي کړی، نو هغه باید مړ شي او هغه نبی هم باید مړ شي چې د نورو خدایانو په نوم خبرې کوي.»

٢١ کېدای شي چې ستاسو سره دا سوال پیدا شي چې مونږ څنګه پوهېدلی شو چې د نبی پیغام د څښتن له خوا څخه نه دی؟ ٢٢ که چېرې یو نبی د څښتن په نوم خبرې وکړي او د هغه خبرې

رښتيا نه شي، بيا هغه د خښتن پيغام نه دی. هغه نبي د خپله ځانه دا خبرې کړې دي، نو بايد د هغه
څخه ونه وپرېږئ.

د پناه اخیستلو ښارونه

(شمېر ۳۵: ۹ - ۳۴ او یوشع ۲۰: ۱ - ۹)

۱۹ ﴿۱﴾ کله چې ستاسو خښتن خدای هغه خلک تباہ کړي چې ځمکه یې تاسو ته درکوي او
تاسو د هغوی ښارونه او کورونه ونیسئ او په کې واوسېږئ، ﴿۲﴾-﴿۳﴾ نو هغه سیمه په درېو برخو
ووبشئ. په هرې برخې کې یو داسې ښار غوره کړئ چې خلک وکولای شي د خوندي پاتې کېدلو
دپاره ورته لار شي. دغو ښارونو ته لارې جوړې کړئ، ترڅو خلک وکولای شي په اسانۍ سره هغو
ځایونو ته ورورسېږي. بیا که څوک یو کس ووژني هغه به وکولای شي چې د دې ښارونو څخه کوم
یو ته وتښتي او خوندي پاتې شي.

﴿۴﴾ که چېرې څوک په سهوې سره یو کس ووژني چې د هغه دښمن نه و، هغه کولای شي چې
دغو ښارونو ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. ﴿۵﴾ د مثال په ډول، که چېرې دوه تنه د لرگیو د
ماتولو دپاره ځنگل ته لار شي او په داسې حال کې چې یو تن ونه په تېر وهي، د تېر سر د لاستي
څخه ووځي او بل کس ورباندې ووژل شي، بیا هغه کولای شي چې د دغو درېو ښارونو څخه یو
ښار ته وتښتي او خپل ژوند وژغوري. ﴿۶﴾ که چېرې د پناه اخیستلو ښار ډېر لږې وي، نو کېدای
شي چې هغه بدل اخیستونکی چې ډېر په قهر دی، وکولای شي په هغه قاتل پسې ورورسېږي او هغه
ووژني. که څه هم لومړنی قتل یوه تصادفي پېښه وه، خو هغه به ووژل شي. ﴿۷﴾ په دې خاطر زه
تاسو ته حکم کوم چې د پناه اخیستلو دپاره درې ښارونه بېل کړئ.

﴿۸﴾ کله چې ستاسو خښتن خدای ستاسو سیمه پراخه کړي لکه څنگه چې هغه ستاسو نیکونو ته
ویلي وو او هغه ټوله ځمکه درکړي چې د هغوی سره یې وعده کړې ده، ﴿۹﴾ نو باید تاسو درې نور
ښارونه غوره کړئ. هغه به په دې شرط دا ځمکه درکړي چې تاسو هغه ټول امرونه په ځای کړئ
چې زه یې نن درکوم او د خپل خښتن خدای سره مینه وکړئ او تل د هغه د تعلیم سره سم ژوند

وکړی. (۱۰) دا کار وکړی، ترڅو بې گناه خلک مړه نه شي او تاسو په هغه خاوره کې چې څښتن يې درکوي د هغوی د وژلو مجرم نه شی.

(۱۱) خو فرض کړی یو کس خپل دښمن په قصدي توګه ووژني او بیا د هغو ښارونو څخه یو ښار ته د خوندي پاتې کېدلو دپاره وتښتي. (۱۲) په داسې حالت کې دې د قاتل د ښار مشران هغه راوغواړي او د وژل شوي کس خپلوانو ته دې چې د قتل د بدل اخیستلو مسوولیت په غاړه لري وسپاري، ترڅو هغه ووژل شي. (۱۳) په هغه باندې هېڅ رحم مه کوئ. تاسو باید اسراییل د بې گناه وینې توپدلو د جرم څخه پاک کړی، ترڅو ستاسو هر کار په ښه ډول په مخ لاړ شي.

د جايداد د حدونو تيرې مه بېخايه کوئ

(۱۴) په هغه خاوره کې چې څښتن يې تاسو ته درکوي، هلته له مخکې څخه تیرې ودرول شوې دي چې ستاسو او ستاسو د ګاونډیانو د پټيو ترمنځ د جايداد حد په ښه کړي. نو هغه تیرې مه بېخايه کوئ.

د شاهدانو په هکله قوانين

(۱۵) د دې دپاره یو شاهد بس نه دی چې په یو چا باندې د جرم تور ثابت کړي، دوه یا درې شاهدان ضرور دي چې په یو چا باندې جرم ثابت کړي. (۱۶) که چېرې څوک دا هڅه وکړي چې بل چاته په دروغو د تور لګولو په وسیله زیان ورسوي، (۱۷) هغه دواړه دې هغه ځای ته لاړ شي چې د څښتن عبادت کېږي او د کاهنانو او د هغه وخت د قاضیانو له خوا دې ورباندې فیصله وشي. (۱۸) قاضیان باید د دعوي پوره څېړنه وکړي او که چېرې چا په خپل اسرایيلي ورور باندې د دروغو تور لګولی وي، (۱۹) هغه ته دې هغه سزا ورکړل شي چې تورن شوي کس ته به ورکړل شوې وای. په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. (۲۰) بیا به نور ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپریږي او هېڅوک به بیا هېڅکله داسې بد کار نه کوي. (۲۱) په داسې حالت کې هېڅ رحم مه کوئ: د ژوند په بدل کې سزا ژوند دی، د سترګې په بدل کې سترګه، د غاښ په بدل کې غاښ، د لاس په بدل کې لاس او د پښې په بدل کې پښه.

د جنگ په هکله قوانین

٢٠ (١) کله چې تاسو د خپلو دښمنانو سره د جگړې دپاره لار شئ او ووينئ چې د هغوی جنگي گاډۍ او اسونه او لښکر ستاسو نه زيات وي، د هغوی څخه مه وپرېږئ. ستاسو څښتن خدای چې تاسو يې د مصر څخه ازاد کړئ هغه به ستاسو سره مل وي. (٢) مخکې له دې چې تاسو جگړه پيل کړئ، يو کاهن دې مخکې راشي او لښکر ته دې داسې ووايي: (٣) «د اسراييلو خلکو، واورئ! تاسو نن جگړې ته روان يئ. د خپلو دښمنانو څخه ونه وپرېږئ او جرات د لاسه ورنه کړئ او وارخطا نه شئ. (٤) ځکه چې ستاسو سره خپل څښتن خدای روان دی چې ستاسو په خاطر ستاسو د دښمنانو په وړاندې وجنگيږي او تاسو ته بری درکړي.» (٥) بيا دې منصبداران لښکرو ته وينا وکړي او ودې وايي: «ايا دلته داسې سړی شته چې نوی کور يې ودان کړی وي، خو لا تر اوسه پورې يې ورته کډه نه وي وروړې؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به د هغه په کور کې واوسېږي. (٦) ايا دلته داسې سړی شته چې د انگورو باغ يې جوړ کړی وي، خو لا تر اوسه يې دا موقع نه وي موندلې چې د هغه څخه انگور راټول کړي؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي، بل څوک به يې د مېوو څخه خوند واخلي. (٧) ايا دلته داسې څوک شته چې کوژدن يې کړې وي او تر اوسه پورې يې واده نه وي کړی؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو که چېرې هغه په جگړه کې ووژل شي او بل څوک به د هغه د کوژدن شوې بڼې سره واده وکړي.» (٨) منصبداران به لښکرو ته دا هم ووايي: «ايا دلته داسې سړی شته چې خپل جرات يې له لاسه ورکړی وي او وپرېږي؟ که چېرې وي، نو هغه دې کور ته لار شي. که نه، نو هغه به د نورو روحیه کمزورې کړي.» (٩) کله چې منصبداران د لښکرو سره خپلې خبرې خلاصې کړي، نو قوماندانان دې د لښکرو مشري په غاړه واخلي.

(١٠) کله چې تاسو په يو ښار باندې د حملې دپاره لار شئ، لومړی د هغه ځای خلکو ته د تسليمېدلو موقع ورکړئ. (١١) که چېرې هغوی دروازې خلاصې کړي او تسليم شي، هغوی ټول دې ستاسو غلامان شي او ستاسو دپاره دې سخت کارونه کوي. (١٢) خو که چېرې د هغه ښار خلک تسليم نه شي بلکې وجنگيږي، د خپلو لښکرو په وسيله هغه ښار کلابند کړئ. (١٣) کله چې څښتن

ستاسو خدای هغه ښار تاسو ته په لاس درکړي، بیا د هغه ټول سړي ووژنئ. (۱۴) خو تاسو کولای شئ چې د هغه ښار ښځې، ماشومان، حیوانات او نور ټول شيان د غنیمت په توګه د ځان دپاره واخلي. تاسو کولای شئ چې د خپلو دښمنانو هر شی وکاروئ. څښتن هغه تاسو ته درکړی دی. (۱۵) تاسو باید د هغو ښارونو سره چې د وعده شوې ځمکې څخه لږې دي همداسې چلند وکړئ. (۱۶) خو کله چې تاسو په هغه خاوره کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي، ښارونه ونیسئ، نو د هغه ځای ټول خلک او حیوانات ووژنئ. (۱۷) د څښتن د حکم له مخې ټول خلک په پوره توګه له منځه یوسئ یعنې حیتیان، اموریان، کنعانیان، فرزینان، حویان او یبوسیان. (۱۸) هغوی ووژنئ، ترڅو په تاسو باندې د هغو ټولو ناوړه شیانو په درزده کولو سره چې هغوی یې خپلو خدایانو ته په عبادت کې کوي، د څښتن په وړاندې ګناه ونه کړئ.

(۱۹) کله چې تاسو یو ښار د زیات وخت دپاره تر محاصرې لاندې نیسئ او د هغه په وړاندې جنگېږئ چې ویې نیسئ، نو د هغه ځای د مېوې ونې مه وهئ، ځکه چې تاسو کولای شئ د هغو مېوه وخورئ. ونې یې له منځه مه وړئ، ځکه چې ونې ستاسو دښمنان نه دي. (۲۰) کېدای شي چې تاسو د زینو او برجونو د جوړولو دپاره لرګیو ته اړتیا ولرئ چې دېوالونو ته په ختلو او د ښار په نیولو کې درسته مرسته وکړي. خو یوازې د هغو ونو څخه کار واخلي چې په دې پوهېږئ چې هغه د مېوې ونې نه دي.

نامعلومه قتل

۲۱ (۱) فرض کړئ د هغه هېواد په یوه ځمکه کې چې خپل څښتن خدای یې تاسو ته درکوي، یو قتل شوی کس موندل کېږي او تاسو نه پوهېږئ چې هغه چا وژلی دی. (۲) ستاسو مشران او قاضیان دې لار شي او د هغه ځای څخه چې مړی په کې موندل شوی دی تر شاوخوا ښارونو پورې دې فاصله اندازه کړي. (۳) بیا د هغه ښار مشران چې هغه ځای ته د ټولو نه نژدې وي چې مړی په کې موندل شوی وي، یوه داسې خوسې غوره کړي چې هېڅ کار ورڅخه اخیستل شوی نه وي او جغ ورباندې نه وي ایښودل شوی. (۴) هغوی دې دا خوسې یوې داسې ویالې ته نژدې یو ځای ته وربښکنه کړي چې هېڅ نه وچېږي او چېرته چې ځمکه هېڅکله قلبه شوې نه وي او څه په کې کرل

شوي نه وي، نو هلته دې هغوی د هغه ورمبر مات کړي. (٥) لای کاهنان دې هم هلته لار شي،
 ځکه چې هغوی د هرې قانوني دعوي پرېکړه کوي چې ظلم او زیاتې په کې وي. ستاسو څښتن
 خدای هغوی د عبادت ځای د ځانگړي خدمت دپاره او د دې دپاره غوره کړي دي چې د هغه په
 نوم برکت ورکړي. (٦) بیا به د هغه ښار ټول مشران چې هغه ځای ته تر ټولو نژدې وي چې مری
 په کې موندل شوی وي، خپل لاسونه د مړ خوسي دپاسه ووينځي (٧) او داسې اعلان دې وکړي:
 «مونږ دا کس په قتل نه دی رسولی او په دې نه پوهېږو چې چا دا قتل کړی دی.» (٨) څښتنه،
 خپل قوم اسراييل چې تا د مصر څخه ازاد کړی دی وبخښه. مونږ وبخښه او د یو بې گناه کس د قتل
 مسوولیت زمونږ په غاړه مه اچوه. (٩) نو تاسو به خپل ځانونه د بې گناه وینې د تویولو د جرم
 څخه پاک کړئ، ځکه چې تاسو داسې کار وکړ چې د څښتن په نظر کې سم دی.

د یوې اسیرې انجلی سره واده کول

(١٠) کله چې تاسو ته خپل څښتن خدای په جگړه کې بری درکړي او تاسو خلک اسیران کړئ،
 (١١) نو کېدای شي چې د هغوی په منع کې یوه داسې ښایسته انجلی ووينئ چې ستاسو خوبښيري او
 غواړئ چې واده ورسره وکړئ. (١٢) هغه خپل کور ته راولئ. هلته به هغه خپل سر و خرابي، خپل
 نوکان به پرې کړي (١٣) او خپل د اسیرتوب کالي به وباسي. هغه دې یوه میاشت ستاسو په کور کې
 پاتې شي او د خپل مور او پلار دپاره دې وژاړي. له هغې وروسته تاسو کولای شئ چې واده ورسره
 وکړئ. (١٤) وروسته که چېرې تاسو د هغې سره خوشحاله نه وئ، نو طلاق ورته ورکړئ او هغه
 پرېږدئ چې هر چېرته چې غواړي لاړه شي. هغه د یوې وینځې په توگه نه شئ خرخولی او نه یې
 خپله وینځه جوړولی شئ، ځکه چې تاسو د هغې سره یوځای شوي یئ.

د مشر زوی حقونه

(١٥) فرض کړئ یو سړی دوه ښځې لري چې یوه ورباندې گرانه وي او بله ورباندې گرانه نه وي او
 هغوی دواړه هغه ته زامن وزېږوي، خو مشر زوی یې د هغې ښځې اولاد وي چې د هغه خوبښه نه
 ده. (١٦) کله چې هغه سړی پرېکړه کوي چې څنگه به هغه د خپلو زامنو ترمنځ خپل جايداد
 ووېشي، نو هغه دې د مشر زوی د برخې په ورکولو سره د خپلې هغې ښځې د زوی طرفداري نه

کوي چې هغه يې خوبښه ده. (۱۷) هغه دې د خپل مال څخه مشر زوی ته دوه چنده برخه ورکړي، که څه هم هغه د هغې ښځې زوی نه دی چې د هغه خوبښه ده. يو سړی بايد خپل مشر زوی قبول کړي او هغه برخه ورته ورکړي چې هغه يې په قانوني توگه لایق دی.

يو سرکښ زوی

(۱۸) فرض کړئ يو سړی يو سرزوری او سرکښ زوی لري، سره د دې چې مور او پلار ورته سزا هم ورکوي، خو د هغوی اطاعت نه کوي. (۱۹) د هغه مور او پلار دې هغه د ښار دروازې ته چې د ښار مشران غونډه کوي، ورولي. (۲۰) هغوی دې مشرانو ته داسې ووايي: 'زمونږ زوی سرزوری او سرکښ دی او زمونږ اطاعت نه کوي، هغه پيسې بېخايه مصرفوي او شرابي دی.' (۲۱) بيا دې د ښار خلک هغه سنگسار کړي چې مړ شي او په دې ډول به تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ. په اسراييلو کې به ټول خلک د دې پېښې څخه خبر شي او وبه وپريږي.

د يوه مجرم مړی

(۲۲) که چېرې يو کس د يو جرم له امله وژل شوی وي او د هغه مړی په يوه ونه کې ځوړند وي، (۲۳) دا مړی بايد ټوله شپه هلته پاتې نه شي. هغه بايد په هماغه ورځ ښخ شي، ځکه چې يو داسې مړی چې په ونه کې ځوړند وي په وطن باندې د خدای لعنت راوړي. نو هغه مړی ښخ کړئ، ترڅو تاسو هغه وطن ناپاکه نه کړئ چې خپل څښتن خدای يې درکوي.

د نورو سره مرسته کول

۲۲ (۱) که چېرې تاسو د خپل اسراييلي ورور غویي يا پسه ووينئ چې لاره يې ورکه کړې وي، نو خپلې سترگې ورباندې مه پټوئ، هغه حيوان بېرته د هغه خاوند ته بوځئ. (۲) خو که چېرې د هغه خاوند لېرې اوسېږي يا تاسو نه پوهېږئ چې هغه حيوان د چا دی، بيا يې خپل کور ته بوځئ. که چېرې خاوند يې د هغه د لټولو دپاره راشي، هغه ورته بېرته ورکړئ. (۳) که چېرې يو خر، کالي يا بل داسې شی پيدا کړئ چې د يو اسراييلي ورور څخه ورک شوی وي، همدا ډول کار ورسره

وکړئ. (۴) که چېرې د یو اسرایلي ورور خری یا غویي په لاره باندې لوېدلی وي، په هغه باندې خپلې سترگې مه پټوئ، بلکې د هغه سره مرسته وکړئ چې خپل حیوان بېرته پورته کړي.

د کالیو په اړه قانون

(۵) ښځې دې د سپړو کالي نه اغوندي او سپړي دې د ښځو کالي نه اغوندي. ستاسو څښتن خدای د هغو خلکو څخه چې داسې کارونه کوي کرکه کوي.

د مرغیو مور مه اخلئ

(۶) که چېرې تاسو په یوه ونه کې یا په ځمکه باندې د مرغیو یوه ځاله پیدا کړئ چې د مرغیو مور په هگیو باندې یا د خپلو بچیانو سره ناسته وي، تاسو باید د مرغیو مور وانخلئ. (۷) تاسو کولای شئ چې د مرغی بچیان واخلئ، خو د مرغیو مور باید خوشې کړئ، ترڅو اوږد او ښکمرغه ژوند ولري.

د بام گردچاپېره دېوالونه

(۸) کله چې تاسو یو نوی کور جوړوئ، د بام گردچاپېره یو دېوال جوړ کړئ. بیا که چېرې څوک ورڅخه راغورځېږي او وژل کېږي، مسوولیت به یې ستاسو په غاړه نه وي.

د مختلفو شیانو د یوځای کولو په هکله قوانین

(۹) که چېرې تاسو د انګورو باغ جوړوئ، نو په هغه کې د نورو مېوو ونې یا فصل مه کړئ، که چېرې داسې وکړئ، نو تاسو ته د انګورو یا د نورو حاصلاتو کارول حرام کېږي.

(۱۰) یو غویي او خر د قلبې دپاره یو د بل سره یوځای مه تړئ.

(۱۱) داسې کالي مه اغوندي چې د وړیو او کتان له تارونو څخه ګډ او بدل شوی وي.

١٢ د خپلي چينې په څلورو څنډو پورې زونډې وگنډئ.

د جنسي پاکوالي په هکله قوانين

١٣ فرض کړئ يو سړی د يوې انجلۍ سره واده کوي او د هغې سره يوځای کېږي، خو وروسته يې هغه نه خوښېږي ١٤ او په هغې باندې د دروغو تور ولگوي او هغه بدنامه کړي او ووايي: «ما د دې انجلۍ سره واده وکړ، خو کله چې مونږ سره ځملاستو، نو ماته معلومه شوه چې هغه پېغله نه وه. ١٥ که چېرې داسې وشي، نو د انجلۍ مور او پلار دې د واده هغه روجايي چې په وينه باندې ککړه وي واخلي چې دا خبره ثابته کړي چې هغه پېغله وه. هغوی دې دا روجايي د ښار مشرانو ته د هغه ښار په دروازه کې وروښايي. ١٦ د هغې پلار به هغوی ته داسې ووايي: ما خپله لور دې سړي ته په نکاح ورکړې ده او اوس زما لور د هغه نه خوښېږي. ١٧ په هغې باندې يې د دروغو تور لگولی دی او داسې وايي: «کله چې ما د هغې سره واده وکړ هغه پېغله نه وه. خو دا زما د لور د پېغلتوب ثبوت دی. د واده په روجايي باندې د وينې داغونه وگورئ!» ١٨ بيا دې د ښار مشران د هغې مېړه په قمچينه باندې ووهي. ١٩ هغوی دې هغه سړی سل مثقاله سپين زر جریمه هم کړي او هغه دې د ښځې پلار ته ورکړي، ځکه چې هغه يوه اسراييلي ښځه بدنامه کړې ده. له دې سره سره به هغه د هغه سړي ښځه پاتې شي او ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي، هغې ته طلاق نه شي ورکولای.

٢٠ خو که چېرې دا تور حقيقت ولري او د هغې د پېغلتوب هيڅ ثبوت نه وي، ٢١ بيا دې هغوی هغه ښځه د خپل پلار د کور د دروازې خولې ته وباسي او د هغه ښار خلک دې هغه هلته سنگساره کړي چې مړه شي، ځکه چې هغې په داسې حال کې چې لا د خپل پلار په کور کې اوسېدله د واده څخه مخکې د کوم سړي سره د زنا کولو په سبب زمونږ د قوم په منځ کې له شرمه ډک کار کړی دی. نو د هغې په وژلو سره بايد تاسو خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

٢٢ که چېرې يو سړی د بل سړي د ښځې سره د زنا کولو په حال کې ونیول شي، هغوی دواړه دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه خلاص شئ.

٢٣ فرض کړئ په يو ښار کې يو سړی د يوې داسې پېغلې سره د زنا کولو په حال کې نيول کېږي

چې د بل چا سره يې کوژدن شوې وي. (۲۴) تاسو بايد هغوی دواړه د ښار څخه دباندې وباسئ او سنگسار يې کړئ چې مړه شي. هغه پېغله دې ځکه مړه شي چې د مرستې دپاره يې چيغې نه دي وهلې، که څه هم هغه په ښار کې وه او کېدای شو چې هلته د هغې چيغې اورېدل شوې وای او سړی دې ځکه مړ شي چې هغه د هغه چا سره زنا کړې ده چې کوژدن شوې وه. تاسو بايد خپل ځانونه د دې بدکاری څخه خلاص کړئ.

(۲۵) فرض کړئ يو سړی د ښار څخه دباندې په يوه بانډه کې يوه داسې پېغله بې عزته کړي چې د بل چا سره يې کوژدن شوې وي. بيا دې يوازې سړی ووژل شي، (۲۶) پېغلي ته دې هېڅ شی ونه ويل شي، ځکه چې هغې داسې گناه نه ده کړې چې د مرگ لايقه وي. دا هماغه شان دعوه ده لکه څنگه چې يو سړی په بل سړي باندې حمله وکړي او هغه په قتل ورسوي. (۲۷) هغه سړي په بانډه کې کوژدن شوې پېغله بې عزته کړه او که څه هم هغې د مرستې دپاره چيغې ووهلې، خو هلته هېڅوک نه ؤ چې د هغې سره مرسته وکړي او هغه وژغوري.

(۲۸) فرض کړئ يو سړی د يوې داسې پېغلي په بې عزته کولو نيول کيږي چې کوژدن شوې نه وي. (۲۹) هغه سړی دې د هغې پلار ته د مهر بيه يعنې پنځوس د سپينو زرو سکې ورکړي او د هغې پېغلي سره دې واده وکړي، ځکه چې هغه يې مجبوره کړې وه چې ورسره ځملي. ترڅو پورې چې هغه ژوندی وي هغې ته طلاق نه شي ورکولای.

(۳۰) هېڅ سړی دې د خپل پلار د کومې ښځې سره د زنا کولو په سبب خپل پلار نه سپکوي.

هغه خلک چې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی

۲۳ (۱) هېڅ داسې سړی چې خصي شوی وي يا د هغه تناسلي اله پرې کړل شوې وي د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی.

(۲) هېڅ داسې کس چې حرامي وي او د داسې کس اولاده حتی تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی.

٣ هېڅ عمونی یا موآبی او د هغوی اولاده حتی تر لسم نسله پورې د څښتن په قوم کې نه شي شاملېدلی. ٤ دا په دې سبب کله چې تاسو د مصر څخه راوتلی، هغوی تاسو ته د ډوډۍ او اوبو د برابرولو څخه انکار وکړ او د بعور زوی بلعام یې چې په بین النهرین کې د فتور د ښار څخه و، اجیر ونيوه چې په تاسو باندې لعنت ووايي. ٥ خو ستاسو څښتن خدای به بلعام ته غوږ نه نیوه، د هغې په ځای یې لعنت په برکت بدل کړ، ځکه چې هغه ستاسو سره مینه درلودله. ٦ تاسو او ستاسو راتلونکي نسلونه د هغو قومونو سره د هېڅ شي مرسته ونه کړئ او د هغوی نېکمرغي مه غواړئ.

٧ اډومیانو ته په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې هغوی ستاسو خپلوان دي. مصریانو ته هم په سپکه سترگه مه گورئ، ځکه چې یو وخت تاسو د هغوی په خاوره کې اوسېدلئ. ٨ کېدای شي چې د هغوی لمسیان د څښتن په قوم کې شامل شي.

د کمپ پاک ساتل

٩ کله چې تاسو د جنگ په وخت کې په کمپ کې یئ، باید د هر هغه شي څخه چې تاسو په مذهبي لحاظ ناپاکه کوي ځانونه وساتئ.

١٠ که چېرې د شپې له خوا شیطان یو سړی وغولوي او له دې امله هغه ناپاک شي، هغه دې د کمپ څخه دباندې ووځي او هلته دې پاتې شي. ١١ هغه دې مازدیگر غسل وکړي او ماښام کولای شي چې بېرته کمپ ته راشي.

١٢ د کمپ څخه دباندې یو داسې ځای جوړ کړئ چې د تشاب په توگه ورڅخه کار واخیستل شي. ١٣ په خپلو سامانونو کې یو داسې شی ولرئ چې ځمکه ورباندې وکیندل شي. کله چې تاسو د اړتیا د رفع کولو دپاره ځئ، په هغه باندې یوه کنده وباسئ. بیا وروسته له دې چې خپل حاجت رفع کړئ، خپل غایطه مواد په هغې کندی کې ښخوئ. ١٤ څرنګه چې ستاسو څښتن خدای ستاسو په کمپ کې گرځي چې ستاسو ساتنه وکړي او په خپلو دښمنانو باندې بری درکړي، نو ستاسو کمپ باید سپېڅلی وي، ترڅو هغه ستاسو په منځ کې کوم خراب شی ونه ویني او ستاسو څخه مخ ونه گرځوي.

ډول ډول قوانین

۱۵) که چېرې یو غلام د خپل بادار څخه وتښتي او تاسو ته د پناه اخیستلو دپاره راشي، هغه بېرته خپل بادار ته په لاس مه ورکوئ. ۱۶) هغه کولای شي ستاسو په هر ښار کې چې د هغه خوښه وي واوسېږي او تاسو باید د هغه سره بد چلند ونه کړئ.

۱۷) هېڅ اسرایلی سړی یا ښځه باید د عبادتځای بدلنه نه شي. ۱۸) همدارنگه هېڅ داسې پیسې چې په دې ډول گټل شوې وي د نذر د ورکولو دپاره دې ستاسو د څښتن خدای کور ته رانه وړل شي. څښتن د عبادتځای د لواطت کارانو او بدلنو څخه کرکه کوي.

۱۹) کله چې تاسو یو اسرایلی ورور ته پیسې یا ډوډۍ یا بل شی په پور ورکړئ، د هغه څخه سود مه اخلئ. ۲۰) تاسو کولای شئ چې د پردي کس څخه سود واخلئ، خو د اسرایلی څخه نه. دا کار وکړئ، نو ستاسو څښتن خدای به ستاسو په هر کار کې چې تاسو یې په هغه خاوره کې کوی چې تاسو یې نیسئ، برکت واچوي.

۲۱) کله چې تاسو خپل څښتن خدای ته نذر منئ، د خپلې وعدې په پوره کولو کې ځنډ مه کوئ، ځکه چې ستاسو څښتن خدای به ستاسو څخه وغواړي چې هغه وعده پوره کړئ. که نه، نو تاسو به گناهکار وگڼل شئ. ۲۲) دا کومه گناه نه ده چې تاسو څښتن ته نذر ونه منئ. ۲۳) څه چې تاسو ویلي دي هغه باید خامخا پوره کړئ، ځکه چې تاسو په خپله خوښه او په خپلې خولې څښتن ته نذر منلی دی.

۲۴) کله چې تاسو د بل چا د انگورو باغ ته ورننوځئ، څومره انگور چې غواړئ خوړلی یې شئ، خو هغه باید په یو لوبني کې د خپل ځان سره یونسئ. ۲۵) کله چې تاسو د بل چا د غلو دانو پټي ته ورننوځئ، کولای شئ چې په خپلو لاسونو باندې وږي راټول کړئ او هغه وخوړئ، خو هغه باید په لور باندې ونه رېښئ.

د طلاق په هکله قانون

۲۴ ﴿۱﴾ فرض کړئ یو سړی د یوې انجلۍ سره واده وکړي او وروسته یې بد ایسي، ځکه چې په هغې کې یو داسې شی گوري چې د هغه نه خوښیږي. نو هغه طلاق نامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. ﴿۲﴾ بیا فرض کړئ هغه د یو بل سړي سره واده کوي ﴿۳﴾ او د دوهم مېړه هم هغه ښځه نه خوښیږي، نو هغه هم طلاق نامه لیکي، هغې ته یې ورکوي او د خپل کور څخه یې شړي. یا فرض کړئ د هغې دوهم مېړه مړ کیږي. ﴿۴﴾ په دواړو صورتونو کې دې د هغې لومړنی مېړه بیا د هغې سره واده نه کوي، ځکه چې هغه نجسه شوې ده. که چېرې هغه ورسره بیا واده وکړي، د هغوی واده به هغه ځمکه ناپاکه کړي چې خپل څښتن خدای یې درکوي او څښتن د دې کار څخه کرکه کوي.

هغه سړی چې نوی واده کوي

﴿۵﴾ که چېرې یو سړی نوی واده کړی وي، هغه دې جنګ یا کومې بلې وظیفې ته نه لېږل کیږي. هغه دې یو کال د وظیفې څخه معاف وي، ترڅو هغه په کور کې پاتې شي او خپله ښځه خوشحاله وساتي.

د پور ورکولو په هکله قانون

﴿۶﴾ کله چې تاسو چاته کوم شی په پور ورکوئ، باید د هغه د مېچنې پلونه چې د غلو دانو د میده کولو دپاره ورڅخه کار اخیستل کیږي د ضمانت په توګه وانخلئ. په دې کار سره به د هغې کورنۍ هغه وسیله له منځه لاړه شي چې هغوی ورباندې د ژوندي پاتې کېدلو دپاره خواره تیاروي.

د اسرایلي ورونو تښتول

﴿۷﴾ که چېرې یو کس ونيول شي چې خپل اسرایلي ورور یې تښتاوه چې هغه خپل غلام کړي یا یې د غلام په توګه خرڅ کړي، نو تښتونکی دې ووژل شي. په دې ډول به تاسو د دې بدکاری څخه

خلاص شی.

د پوستکي د ساري ناروغيو په هکله قانون

۸ کله چې تاسو د پوستکي په ساري ناروغي اخته شی، نو څه چې لاي کاهنان درته وايي کت مټ هماغسې وکړئ. د هغو لارښوونو څخه پيروي وکړئ چې ما هغوی ته ورکړي دي. ۹ په ياد ساتئ کله چې تاسو د مصر څخه راوتلئ، ستاسو څښتن خدای په مريم باندې څه وکړل.

د ضمانت اخيستلو په هکله قانون

۱۰ کله چې تاسو چاته کوم شی په پور ورکړئ، د هغه کور ته د دې دپاره مه ورننوځئ چې د هغه څخه کوم شی د ضمانت په توگه واخلي. ۱۱ دباندې انتظار وباسئ او پرېږدئ چې هغه يې په خپله تاسو ته راوړي. ۱۲ فرض کړئ يو کس دومره غريب وي چې يوازېنی شی چې هغه يې کولای شي تاسو ته د ضمانت په توگه درکړي د هغه چپنه وي، نو د هغه چپنه د شپې د خپل ځان سره ونه ساتئ. ۱۳ هغه د لمر پرېواته څخه مخکې بېرته ورکړئ، ترڅو د هغې خاوند وکولای شي هغه واغوندي او ويده شي او د څښتن څخه ستاسو دپاره برکت وغواړي. نو دا کار به ستاسو د څښتن خدای په نظر کې نېک عمل وگڼل شي.

د غريبانو اجوره

۱۴ که چېرې تاسو غريب خلک د خپل کار دپاره مزدوران ونيسئ، نو د هغوی اجوره مه ځنډوئ، که هغه اسراييليان وي يا هغه پردي خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي. ۱۵ د هرې ورځې اجوره د لمر پرېواته څخه مخکې ورکړئ. هغوی خپل ژوند په نېستۍ کې تېروي او د ژوندي پاتې کېدلو دپاره پيسو ته اړتيا لري. که چېرې هغوی ته په خپل وخت سره اجوره ورنه کړئ، هغوی به ستاسو په ضد څښتن ته فرياد وکړي او تاسو به گناهکار وگڼل شي.

د مرگ سزا

١٦ پلرونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی اولادونو کړي وي او اولادونه دې د هغو جرمونو په خاطر نه وژل کېږي چې د هغوی پلرونو کړي وي. هرڅوک دې یوازې د هغو جرمونو دپاره ووژل شي چې هغوی په خپله کړي وي.

د بې وسه خلکو سره بد چلند مه کوئ

١٧ پردې خلک او یتیمان د خپلو حقونو څخه مه محروم کوئ او د پور په خاطر د یوې کونډې کالي د ضمانت په توګه مه اخلئ. ١٨ په یاد ساتئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ او خپل څښتن خدای ازاد کړئ، نو ځکه زه تاسو ته دا امر کوم.

د خپلو حاصلاتو څخه لږ غریبانو ته پرېږدئ

١٩ کله چې تاسو خپل فصلونه لو کوئ او په پټي کې درڅخه کومه ګډې پاتې شي، د هغې پسې بېرته مه ورځئ. هغه پردیو خلکو، یتیمانو او کونډو ته پرېږدئ، ترڅو ستاسو څښتن خدای ستاسو په هر کار کې برکت واچوي. ٢٠ کله چې تاسو یوځل خپل زیتون راټول کړل، نو د پاتې شویو زیتونو پسې بېرته مه ورځئ چې هغه هم راوړئ. هغه د پردیو خلکو، یتیمانو او کونډو دپاره پرېږدئ. ٢١ کله چې تاسو یوځل خپل انگور راټول کړل، دوهم ځل تاکنونو ته مه ورځئ. کوم انگور چې پاتې وي هغه د پردیو خلکو، یتیمانو او کونډو دپاره دي. ٢٢ دا خبره هېڅکله مه هېرئ چې تاسو په مصر کې غلامان وئ، نو ځکه زه تاسو ته دا حکم کوم.

د سزا په هکله قانون

٢٥ فرض کړئ دوه اسراییلیان محکمې ته ورځي چې یوه دعوه حل کړي او یو تن یې بې ګناه او بل یې مجرم وګڼل شي. ٢٦ که چېرې په مجرم باندې د وهلو حکم وشي، قاضي دې هغه پرمخې ځملي او په قمچینه باندې دې ووهي. د قمچینې د ګوزارونو شمېر به د هغه په جرم

پورې اړه ولري. (۳) هغه به د خلو بښتو گوزارونو څخه زیات نه وهل کيږي، د هغې څخه زیات به په عام محضر کې د هغه د سپکاوي سبب شي.

د غويي خوله مه تړئ

(۴) د غلو دانو د غوبل کولو په وخت کې د غويي خوله مه تړئ.

د مړه ورور دپاره زوی

(۵) که چېرې دوه ورونه په یو جایداد باندې ژوند کوي او د هغو څخه یو تن مړ شي او هېڅ زوی ورڅخه پاتې نه شي، بیا دې د هغه کونډه د کورنۍ څخه دباندې د بل چا سره واده نه شي. دا د مړه شوي سړي د ورور وظيفه ده چې د هغې سره واده وکړي. (۶) د هغوی اول زوی چې پیدا شي، هغه به د مړ شوي سړي زوی گڼل کيږي، ترڅو د هغه نوم د اسراييلو د قوم څخه ورک نه شي. (۷) خو که چېرې د مړ شوي سړي ورور نه غواړي چې د هغې سره واده وکړي، نو هغه بښځه دې د ښار مشرانو ته چې د ښار په دروازه کې غونډه کوي، ورشي او داسې دې ورته ووايي: «زما لېور زما په حق کې خپل مسوولیت نه ترسره کوي، هغه د دې خبرې څخه انکار کوي چې د هغه ورور دې د اسراييلو په قوم کې اولاده ولري.» (۸) بیا دې د ښار مشران د هغې لېور راوغواړي او خبرې دې ورسره وکړي. که چېرې بیا هم د هغې سره د واده کولو څخه انکار کوي، (۹) نو د هغه د ورور کونډه دې د ښار د مشرانو په حضور کې هغه ته ورشي، د هغه یوه خپلې دې وباسي، په مخ دې ورته لیاړې توکړي او داسې دې ووايي: «د هغه سړي سره چې نه غواړي د خپل مړ ورور کور يې ودان شي داسې کيږي.» (۱۰) وروسته له دې به د هغه سړي کورنۍ په اسراييلو کې د خپلې ويستل شوي د کورنۍ په نوم مشهوره شي.

نور قوانین

(۱۱) که چېرې دوه کسان یو د بل سره جنګ کوي او د یو سړي بښځه هڅه وکړي چې خپل مېړه د هغه سړي څخه وژغوري او هغه سړی د تناسلي الې څخه ونیسي، (۱۲) نو په هغې باندې هېڅ رحم

مه کوی. د هغې لاس پرې کړی.

۱۳-۱۴ دوه ډوله وزنونه یا اندازې چې خلک ورباندې وغولوی، مه کاروی چې یو یې د کوم شي د اخیستلو دپاره چې زیاته گټه تر لاسه کړی او بل یې د خرڅلاو دپاره چې خلکو ته لږ ورکړی. ۱۵ د سمو وزنونو او اندازو څخه کار اخلی، ترڅو تاسو په هغه خاوره کې چې خپل څښتن خدای یې درکوي زیات عمر ولری. ۱۶ څښتن د داسې خلکو څخه چې ټگي او منافقت کوي، کرکه کوي.

د عمالقیانو د وژلو امر

۱۷ در په یاد کړی کله چې تاسو د مصر څخه راتللی، عمالقیانو په تاسو باندې څه وکړل. ۱۸ هغوی د خدای څخه هېڅ وېره نه درلودله، په داسې حال کې چې تاسو ډېر ستړي وئ، نو د شا له خوا یې درباندي حمله وکړه او هغه کسان چې شاته پاتې وو هغوی ټول یې ووژل. ۱۹ نو بیا کله چې خپل څښتن خدای تاسو ته هغه وطن درکړي او د خپلو ټولو دښمنانو څخه مو چې ستاسو په شاوخوا کې اوسېږي خوندي وساتي، دا خبره هېره نه کړی چې عمالقیان باید په پوره توگه د ځمکې له منځ څخه ورک کړی، ترڅو هېڅوک نور هغوی یاد نه کړي.

د حاصلاتو نذرانې

۲۶ ۱ کله چې تاسو هغه خاوره ونیسئ چې خپل څښتن خدای یې درکوي او هلته واوسېږئ، ۲ نو تاسو هر یو باید د هر فصل لومړۍ برخه چې تاسو یې ربېئ په یوې ټوکړی کې واچوئ او د خپلو ځانونو سره یې هغه ځای ته یوسئ چې ستاسو څښتن خدای یې د خپل عبادت دپاره غوره کوي. ۳ بیا د هغه وخت کاهن ته ورشئ او داسې ورته ووايئ: 'زه نن خپل څښتن خدای ته دا اقرار کوم چې زه هغه وطن ته ورننوتی یم چې هغه یې زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه چې مونږ ته به یې راکړي.' ۴ کاهن به ستاسو څخه ټوکړی واخلي او د څښتن خدای د قربانۍ د ځای په مخکې به یې کېږدي.

۵ بیا به تاسو د څښتن په حضور کې دا خبرې بیان کړئ: 'زما نیکه چې د سوریې څخه ؤ یو

سرگردانه سړی ؤ. هغه خپله کورنۍ مصر ته بوتله چې هلته واوسېږي. کله چې هغوی هلته لاړل، د هغوی شمېر کم ؤ، خو یو لوی او قدرتمند قوم ورڅخه جوړ شو. (۶) مصریانو زمونږ سره بد چلند کاوه او مونږ یې دې ته مجبورولو چې د غلامانو په توګه کار وکړو. (۷) بیا مونږ د خپلو نیکونو څښتن خدای ته د مرستې دپاره فریاد وکړ. هغه زمونږ فریاد واورېد او ویې لیدل چې مونږ څومره بې وزلي وو چې مصریانو راباندې ظلم کاوه او مونږ یې مجبورولو چې سخت کار وکړو. (۸) هغه د زورورو معجزو په ښودلو سره مصریان سخت ووېرول او په خپل قوي مټ او ټول قدرت سره یې مونږ د مصر څخه ازاد کړو. (۹) هغه مونږ دلته راوستلو او دا غني او حاصلخېزه ځمکه یې مونږ ته راکړه. (۱۰) نو اوس زه تاته د هغو حاصلاتو لومړنۍ برخه راوړم چې تا څښتن راته راکړي دي.

ټوکړی د څښتن په حضور کې کېږدی او هلته عبادت وکړی. (۱۱) بیا لاړ شی او د هغو ټولو ښو شیانو په خاطر چې ستاسو څښتن خدای تاسو او ستاسو کورنیو ته درکړي دي جشن ونیسئ. دا یاد ساتئ چې لایوانو او هغه پرديو خلکو ته چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، په دې جشن کې بلنه ورکړئ.

د حاصلاتو لسمه برخه

(۱۲) په هر درېم کال د خپلو حاصلاتو لسمه برخه یعنی عشر هغو لایوانو، پرديو خلکو، یتیمانو او کونډو ته چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي ورکوی، ترڅو هغوی د خوراک دپاره هرڅه ولري. (۱۳) بیا څښتن ته داسې ووايئ: 'ما د خپل کور څخه هغه لسمه برخه چې سپېڅلي ده واخيستله او هغه مې ستا د حکم سره سم لایوانو، پرديو خلکو، یتیمانو او کونډو ته ورکړه. ما ستا د هېڅ هغو حکمونو څخه چې د عشر په هکله دي، سرغړونه نه ده کړې او نه مې هېر کړي دي. (۱۴) ما د غمرازی په وخت کې د دې سپېڅلي عشر څخه هېڅ شی نه دی خوړلی. کله چې زه ناپاک وم هغو ته مې لاس نه دی وروړی او نه مې د هغو څخه د مړو په نوم څه ورکړي دي. ای زما څښتنه، ما ستا اطاعت کړی دی او تا چې ماته هر حکم کړی دی هغه مې په ځای کړی دی. (۱۵) ای څښتنه، د خپل سپېڅلي ځای څخه چې په اسمان کې دی، لاندې وګوره او خپل قوم یعنی اسراییلو ته برکت ورکړه. په هغې غني او حاصلخېزې ځمکې کې هم برکت واچوه چې تا مونږ ته د هغې وعدې سره سم راکړې ده چې زمونږ د نیکونو سره دې کړې وه.'

د خښتن ځانگړی قوم

١٦ ن تاسو ته خپل خښتن خدای حکم کوي چې د هغه ټولو قوانینو ته غاړه کېږدئ. نو په وفاداری سره او د زړه له کومې هغو ته غاړه کېږدئ. ١٧ ن تاسو اقرار وکړ چې خښتن ستاسو خدای دی. تاسو وعده کړې ده چې د هغه اطاعت به کوئ، د هغه د ټولو قوانینو څخه به پیروي کوئ او د هغه په ټولو حکمونو باندې به عمل کوئ. ١٨ خښتن د خپلې وعدې سره سم نن دا اقرار کړی دی چې تاسو د هغه ځانگړی قوم یئ او تاسو ته حکم کوي چې د هغه ټولو قوانینو ته غاړه کېږدئ. ١٩ خښتن به ستاسو قوم د نورو ټولو قومونو څخه چې هغه پیدا کړي دي، لوی کړي او ستاسو صفت او عزت به کېږي. تاسو به د خښتن د وعدې سره سم د هغه خپل قوم یئ.»

د عیبال په غره باندې د قربانی ځای

٢٧ بیا موسی د اسراییلو د مشرانو سره ولاړ ؤ او خلکو ته یې وویل: «هغو ټولو حکمونو ته غاړه کېږدئ چې زه یې نن تاسو ته درکوم. ٢-٤ تاسو به زر د اردن د سیند څخه تېر شئ او هغې خاورې ته به ورننوځئ چې ستاسو خښتن خدای وعده کړې ده چې تاسو ته به یې درکوي. دا هغه خدای دی چې ستاسو نیکونو یې عبادت کاوه. دا غني او حاصلخېزه خاوره ده. څنگه چې هغې خاورې ته ورننوځئ، نو د عیبال غره ته لاړ شئ. هلته لویې لویې تېرې ودری او د گچ اخیږ ورته ورکړئ. بیا په هغو باندې دا ټول قوانین ولیکئ. ٥ په هغه ځای کې د قربانی ځای جوړ کړئ، خو د داسې تېرو څخه په کې کار مه اخلئ چې د اوسپنیز سامان په وسیله پرې کړل شوې وي، ٦ ځکه تاسو چې خپل خښتن خدای ته د قربانی ځای جوړوئ، باید د داسې تېرو څخه جوړ شي چې پرې کړل شوې نه وي. هلته باید تاسو سوځېدونکې نذرانې وړاندې کړئ ٧ او هلته باید خپلې د سلامتې نذرانې قربانې کړئ او هغه وخورئ او د خپل خښتن خدای په حضور کې خوشحالي وکړئ. ٨ په هغو تېرو باندې چې د گچ اخیږ ورته ورکړل شوی دی، په ښکاره ډول د خدای د قوانینو ټولې خبرې ولیکئ.»

٩ بیا موسی او لاوي کاهنانو د اسراییلو ټول قوم ته وویل: «ای د اسراییلو خلکو، غلي شئ او

غور و نیسی. نن تاسو د خپل څښتن خدای قوم شوی. ﴿١٠﴾ نو د هغه اطاعت کوی او د هغه د ټولو قوانینو څخه چې زه یې نن درکوم، پیروي کوی.»

د سرغړونې په خاطر لعنتونه

﴿١١﴾ په هماغه ورځ موسی د اسراییلو قوم ته امر وکړ: ﴿١٢﴾ «کله چې تاسو د اردن د سیند څخه تېر شوی، دغه قبیلې دې د جرزیم په غره باندې ودریږي چې قوم ته برکتونه اعلان کړي: شمعون، لای، یهودا، یساکار، یوسف او بنیامین. ﴿١٣﴾ د روین، جاد، اشیر، زبولون، دان او نفتالی قبیلې به د عیبال په غره باندې ودریږي او لعنتونه به اعلان کړي. ﴿١٤﴾ لایان به د اسراییلو ټول قوم ته په لوړ اواز سره دا خبرې وکړي:

﴿١٥﴾ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د تیرې، لرگي یا د فلز څخه بت جوړوي او په پټه د هغه عبادت کوي. څښتن د بت پرستی څخه کرکه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

﴿١٦﴾ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل مور او پلار درناوی نه کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

﴿١٧﴾ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې هغه تیرې بېخایه کوي چې د گاونډي د جایداد حد ورباندې په نښه کيږي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

﴿١٨﴾ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې پانده ته غلطه لار وربښايي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

١٩ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې پردې خلک، یتیمان او کونډې د خپلو حقونو
خځه محروموي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٠ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپل پلار د بنځې سره د زنا کولو په سبب
خپل پلار سپکوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢١ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د حیوان سره جنسي اړیکې ساتي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٢ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې سکه یا ناسکه خور سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٣ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خپلې خواښې سره زنا کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٤ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې په پټه قتل کوي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٥ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د یو بې گناه کس د قتلولو دپاره پیسې اخلي.

ټول قوم به په ځواب کې ووايي: آمین!

٢٤ د خدای لعنت دې وي په هر هغه چا باندې چې د خښتن د دې ټولو قوانينو اطاعت نه کوي.

ټول قوم به په خواب کې ووايي: آمين!

د اطاعت کولو په خاطر برکتونه

(لاويان ٢٤: ٣-١٣ او تثنيه ٧: ١٢-٢٤)

٢٨ ١ که چېرې تاسو په وفادارۍ سره د خپل خښتن خدای اطاعت وکړئ او د هغه د ټولو امرونو څخه چې زه يې نن درکوم پيروي وکړئ، هغه به ستاسو قوم د نړۍ د نورو ټولو قومونو څخه لوی کړي. ٢ د خپل خښتن خدای اطاعت کوئ، نو دا ټول برکتونه به ستاسو شي. ٣ خښتن به ستاسو په ښارونو او پټيو کې برکت واچوي. ٤ خښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، پرېمانه فصلونه او ډېرې پادې او رمې درکړي. ٥ خښتن به ستاسو د غلو دانو په فصلونو او په هغو خوړو کې برکت واچوي چې تاسو يې د هغو فصلونو څخه تياروئ. ٦ خښتن به ستاسو په هر کار کې برکت واچوي.

٧ کله چې ستاسو دښمنان په تاسو باندې حمله کوي، خښتن به ستاسو سره مرسته وکړي چې هغوی ته ماتې ورکړئ. هغوی به د يوې لارې څخه حمله کوي، خو هرې خواته به ستاسو څخه تښتي. ٨ ستاسو خښتن خدای به ستاسو په هر کار کې برکت واچوي او ستاسو گودامونه به د غلو دانو څخه ډک کړي. هغه به تاسو ته په هغه ځمکه کې چې تاسو ته يې درکوي برکت درکړي. ٩ که چېرې تاسو د خپل خښتن خدای اطاعت وکړئ او د هغه هر امر په ځای کړئ، هغه به د خپلې وعدې سره سم ستاسو څخه خپل ځانگړی قوم جوړ کړي. ١٠ بيا به د دنيا ټول قومونه وويني چې خښتن تاسو د خپل قوم په توگه غوره کړي يې او هغوی به ستاسو څخه ووېرېږي. ١١ خښتن به تاسو ته ډېر اولادونه، ډېر حيوانات او پرېمانه فصلونه په هغې خاوره کې درکړي چې ستاسو د نيکونو سره يې وعده کړې وه چې تاسو ته به يې درکړي. ١٢ هغه به په سم وخت د خپلو غني اسماني ذخيرو څخه په تاسو باران ووروي او ستاسو په ټولو کارونو کې به برکت واچوي، ترڅو تاسو ډېرو قومونو ته پور ورکړئ، خو د هېڅ قوم څخه به څه شی په پور نه اخلئ. ١٣ که چېرې

تاسو د خښتن هغو ټولو امرونو ته چې زه يې نن درکوم په وفادارۍ سره غاړه کېږدئ، ستاسو خښتن
خدای به ستاسو قوم د نورو قومونو په منځ کې پيرو نه بلکې مشر کړي، تاسو به تل بريالي يئ او
هېڅکله به نه ناکامېږئ. (۱۴) خو تاسو بايد هېڅکله او په هېڅ ډول د دغو امرونو څخه سرغړونه
ونه کړئ او نه د نورو خدايانو عبادت او خدمت وکړئ.

د نافرمانۍ نتيجه

(لاويان ۲۶: ۱۴ - ۴۶)

(۱۵) خو که چېرې تاسو د خپل خښتن خدای نافرمانې وکړئ او په وفادارۍ سره د هغه د ټولو
فرمانونو او قوانينو څخه چې زه يې نن درکوم پيروي ونه کړئ، دا ټول لعنتونه به په تاسو باندې
راشي. (۱۶) خښتن به ستاسو په ښارونو او پټيو باندې لعنت ووايي. (۱۷) خښتن به ستاسو د غلو
دانو په فصلونو او په هغو خوړو باندې لعنت ووايي چې تاسو يې ورڅخه تياروئ. (۱۸) خښتن به
تاسو ته د لږو اولادونو، خرابو فصلونو او لږو پادو او رمو په درکولو سره په تاسو باندې لعنت ووايي.
(۱۹) خښتن به ستاسو په هر کار باندې لعنت ووايي.

(۲۰) که چېرې تاسو بد کارونه وکړئ او خښتن رد کړئ، هغه به تر هغه وخته پورې ستاسو په هر
کار کې افت، وارخطايي او تکليف رامنځته کوي ترڅو تاسو زر او په پوره توگه تباه شئ. (۲۱) هغه
به تر هغه وخته پورې تاسو په دوامداره ناروغيو باندې اخته کوي، ترڅو ستاسو څخه هېڅوک په
هغې خاورې کې پاتې نه شي چې تاسو به يې زر ونيسئ. (۲۲) خښتن به تاسو په ساري ناروغيو،
پرسوب او تبې باندې اخته کړي. هغه به وچکالي او چناسکې رامنځته کړي او سوځوونکې باد به
راناښل کړي چې ستاسو فصلونه له منځه يوسي. دا افتونه به په تاسو باندې تر هغه وخته پورې وي،
ترڅو مړه شئ. (۲۳) باران به هېڅ نه ورېږي او ستاسو ځمکه به د اوسپنې په شان کلکه شي. (۲۴)
د باران په ځای به خښتن د گردونو او شگو توفانونو تر هغه وخته پورې په تاسو باندې نازلوي،
ترڅو تاسو تباه شئ.

(۲۵) خښتن به ستاسو دښمنانو ته په تاسو باندې بری ورکړي. تاسو به د يوې لارې څخه په هغوی
باندې حمله کوئ، خو د هغوی څخه به هرې خواته تښتئ او کله چې د دنيا ټول خلک دا پېښې

وويني چې په تاسو باندې تېرېږي، نو هغوی به سخت ووېرېږي. (٢٤) کله چې تاسو مړه شئ، مرغان او وحشي حيوانات به راځي او ستاسو مړي به خوري او هېڅوک به نه وي چې هغوی وشړي. (٢٧) څښتن به په تاسو باندې دانې راوڅېږوي لکه څنگه چې هغه په مصريانو باندې راڅېږولي وې. هغه به ستاسو په بدنونو باندې زخموڼه راپيدا کړي. تاسو به د داغونو څخه ډک شئ او خارښت به درباندي ولگيږي، خو هېڅ علاج به يې نه وي. (٢٨) څښتن به تاسو لېوني کړي، هغه به تاسو ړانده او وارخطا کړي. (٢٩) تاسو به په رڼا ورځ د ړانده په شان لاس او پښې وهئ او خپله لاره به نه شئ پيدا کولای. په خپل هېڅ کار کې به نه بريالی کيږي. په تاسو باندې به تل ظلم کيږي او لوټل کېږي به او هېڅوک به نه وي چې مرسته درسره وکړي. (٣٠) تاسو به د يوې پېغلې سره کوژدن کوئ، خو بل سړی به په زور د هغې سره ځملي. تاسو به کور جوړوئ، خو هېڅکله به په کې ونه اوسېږي. تاسو به د انگورو باغ کړئ، خو هېڅکله به د هغه انگور ونه خوري. (٣١) ستاسو غويان به ستاسو په مخکې حلال کړای شي، خو تاسو به د هغو غوښه ونه خوري. خره به مو په زور بېول کيږي او تاسو به ورته گوري، خو بېرته به تاسو ته نه درکول کيږي. ستاسو دښمنان به ستاسو پسونه بوځي او هېڅوک به نه وي چې مرسته درسره وکړي. (٣٢) ستاسو زامن او لورگانې به ستاسو په مخکې پرديو خلکو ته د غلامانو په توگه ورکول کيږي. هره ورځ به تاسو خپلې اوبښکې تويوئ او بېخايه به خپلو اولادونو ته سترگې په لاره يې چې راستانه به شي. (٣٣) يو پردی قوم به ستاسو ټول فصلونه چې تاسو په ډېر زحمت سره کړلي دي اخلي، خو تاسو به د دوامداره ظلم او بدې روپې څخه پرته هېڅ شی تر لاسه نه کړئ. (٣٤) څه چې تاسو وينئ هغه به دومره وپروونکي وي چې تاسو به لېوني شئ. (٣٥) څښتن به تاسو ته داسې سزا درکړي چې د سر څخه نيولې تر پښو پورې د دردناکو دانو څخه ډک شئ چې هېڅ علاج به يې نه وي.

(٣٦) څښتن به تاسو او هغه پاچا چې تاسو به يې غوره کړئ، پرېږدي چې يو داسې پردي هېواد ته د اسيرانو په توگه بوتلل شئ چې نه تاسو او نه ستاسو نيکونو پېژانده. هلته به تاسو د داسې خدايانو عبادت کوئ چې د لرگيو او تيږو څخه جوړ شوي وي. (٣٧) په هغو هېوادونو کې چې څښتن به تاسو په کې خپاره کړي، د هغو ځايونو خلک به د دې پېښو په ليدلو سره چې په تاسو باندې تېرېږي له وېرې ولرزيږي او په تاسو باندې به ملنډې وهي. (٣٨) تاسو به په پوره اندازه تخم وکړئ، خو لږ حاصل به ورپېي، ځکه چې ملخان به ستاسو فصلونه وخوري. (٣٩) تاسو به د انگورو باغونه جوړ

کړئ او د هغو ساتنه به وکړئ، خو انگور به ورڅخه راټول نه کړئ او د هغو شراب به ونه څښئ،
 ځکه چې تاگونه به چينجي وځوري. (۴۰) ستاسو په وطن کې به په هرځای کې د زيتونو ونې شنې
 کيږي، خو د هغو په تېلو باندې به خپل ځانونه غوړ نه کړئ، ځکه چې زيتون به د پخېدلو څخه
 مخکې راغورځيږي. (۴۱) تاسو به زامن او لورگانې ولرئ، خو هغوی به له لاسه ورکړئ، ځکه چې
 هغوی به د جنگي اسيرانو په توگه بوتلل شي. (۴۲) ستاسو ټولې ونې او فصلونه به د ملخانو له خوا
 له منځه يووړل شي. (۴۳) هغه پردي خلک چې ستاسو په خاوره کې اوسېږي، هغوی به نور هم
 شتمن او قدرتمند شي، خو تاسو به نور هم بې وزلي او کمزوري شئ. (۴۴) هغوی به پيسې ولري
 چې تاسو ته يې په پور درکړي، خو تاسو به هېڅ شی نه لرئ چې هغوی ته يې په پور ورکړئ. په
 پای کې به هغوی ستاسو مشران شي.

(۴۵) که چېرې تاسو د هغو ټولو قوانينو چې ستاسو څښتن خدای يې درکوي اطاعت ونه کړئ، نو
 هغه به دا ټول افتونه په تاسو باندې نازل کړي. دا افتونه به تر هغې پورې په تاسو باندې وي ترڅو
 تباه شئ. (۴۶) دا به د تل دپاره په تاسو او ستاسو په اولادې باندې د څښتن د قضاوت نښه وي.
 (۴۷) څښتن تاسو ته په هر لحاظ برکت درکړ، خو تاسو په خوشحاله زړونو د هغه خدمت ونه کړ.
 (۴۸) په دې خاطر به څښتن ستاسو دښمنان راوليږي چې په تاسو باندې حمله وکړي او تاسو به د
 غلامانو په توگه د هغوی خدمت کوئ. تاسو به وږي، تږي، لوڅ او د هر شي دپاره به حاجتمند يئ.
 څښتن به ستاسو دښمنان دې ته پرېږدي چې په تاسو باندې سخت ظلم وکړي، ترڅو مړه شئ. (۴۹)
 څښتن به د دنيا د بل سر څخه ستاسو په خلاف يو داسې قوم راولي چې تاسو به يې په ژبه نه
 پوهېږئ. هغوی به د عقاب په شان په تاسو باندې رابښکته شي. (۵۰) هغوی به بې رحمه وي او په
 هېچا به رحم نه کوي، نه په ځوانانو او نه په زړو خلکو. (۵۱) هغوی به ستاسو حيوانات او فصلونه
 واخلي او تاسو به د لوږې څخه مړه شئ. هغوی به تاسو ته هېڅ غلې دانې، شراب، د زيتونو تېل،
 يادې او رمې پرېږدي او تاسو به مړه شئ. (۵۲) هغوی به ټول ښارونه چې په هغه خاوره کې دي
 چې خپل څښتن خدای يې درکوي کلابند کړي او هغه لوږ او قوي دېوالونه به راوغورځوي چې تاسو
 ورباندې ډاډه يئ.

(۵۳) د هغو تکليفونو له امله چې ستاسو دښمنان به يې د محاصرې په وخت کې په تاسو باندې
 راولي، تاسو به دومره وږي شئ چې حتی خپل اولادونه به چې خپل څښتن خدای درکړي دي هم

وخورئ. (٥٤) - (٥٥) حتی تر ټولو مهربان او نرم سړی به هم د محاصرې په وخت کې دومره وږی شي چې د نورو خوږو د نشتوالي له امله به د خپلو اولادونو غوښې وخوري. هغه به خپل ورور يا خپلې ښځې ته چې مينه ورسره کوي او خپلو پاتې اولادونو ته د هغې د ورکولو څخه په کلکه انکار کوي. (٥٦) - (٥٧) حتی تر ټولو مهربانه او زړه سواندې ښځه چې دومره شتمنه وي چې د نازه خپله پښه په ځمکه نه ږدي، هغه به هم همداسې چلند وکړي. کله چې دښمن د هغې ښار کلابند کړي، هغه ښځه به دومره وږې شي چې په پټه به خپل نوی زېږېدلی ماشوم او د هغه پېروان هم وخوري. هغه به خپل مېړه چې ورسره مينه کوي يا خپل نور اولادونه په هغې کې شريک نه کړي.

(٥٨) که چېرې تاسو د خدای د ټولو قوانينو څخه چې په دې کتاب کې ليکلي دي په وفادارۍ سره اطاعت ونه کړئ او د خپل څښتن خدای د جلالي او هيبتناکه نوم درناوی ونه کړئ، (٥٩) هغه به تاسو او ستاسو اولاده په وپروونکو بلاگانو او داسې خطرناکو ناروغيو اخته کړي چې علاج به يې نه کېږي. (٦٠) هغه به په تاسو باندې هغه ټولې ناروغۍ راولي چې په مصر کې ورڅخه وپېرېدلې او هېڅکله به روغ نه شی. (٦١) حتی هغه به تاسو په هر ډول ناروغيو او بلاگانو باندې چې د خدای د قوانينو په دې کتاب کې ورڅخه يادونه نه ده شوې، هم اخته کړي او تباه به شی. (٦٢) که څه هم يو وخت ستاسو شمېر د اسمان د ستورو په شان زيات ؤ، خو ستاسو څخه به يوازې خو تنه ژوندي پاتې شي، ځکه چې تاسو د خپل څښتن خدای اطاعت ونه کړ. (٦٣) لکه څنگه چې څښتن خوشحاله ؤ چې ستاسو سره نېکي وکړي او ستاسو شمېر زيات کړي، همداسې به هغه خوشحاله شي چې تاسو له منځه يوسي او تباهي دريښدې راولي. تاسو به د هغې خاورې څخه چې زر به يې ونيسئ بيخي وويستل شی.

(٦٤) څښتن به تاسو د دنيا د يو سر څخه تر بل سره پورې په ټولو قومونو کې خپاره کړي او هلته به د داسې خدايانو عبادت کوي چې د لرگيو او تيږو څخه جوړ شوي وي، د داسې خدايانو چې نه تاسو او نه ستاسو نيکونو مخکې د هغو عبادت کړی وي. (٦٥) تاسو به په هېڅ ځای کې ارامي نه مومئ، تل به د کور په ارمان يئ. څښتن به تاسو په اندېښنو، نااميدۍ او مايوسۍ کې غرق کړي. (٦٦) ستاسو ژوند به تل په خطر کې وي. تاسو به شپه او ورځ سخت وپېرئ او د مرگ په دوامداره وېره کې به ژوند کوئ. (٦٧) تاسو چې هر شي ته گورئ، نو زېږونه به مو د وېرې د لاسه درزېږي. هر

سهار به وايي، کاشکې شپه وای او هره شپه به وايي، کاشکې سهار وای. (٤٨) څښتن به تاسو بېرته په کشتی گانو کې مصر ته ولېږي که څه هم هغه ويلي وو چې تاسو به هېڅکله نه مجبوره کېږئ چې بيا هلته لاړ شئ. هلته به تاسو د دې هڅه کوئ چې خپل ځانونه په خپلو دښمنانو باندې د غلامانو په توگه خرڅ کړئ، خو هېڅوک به تاسو نه اخلي.»

په موآب کې د اسراييلو سره د څښتن لوظ

٢٩ (١) دا د هغه لوظ شرطونه دي چې څښتن موسی ته حکم کړی و چې د اسراييلو د خلکو سره يې د موآب په خاوره کې وکړي. دا د هغه لوظ څخه بېل و چې څښتن د هغوی سره د سینا د غره سره کړی و.

(٢) موسی د اسراييلو ټول خلک راوغوښتل او ورته وېي ويل: «تاسو په خپله وليدل چې څښتن په مصر کې په فرعون، د هغه په درباريانو او د هغه په ټول هېواد باندې څه وکړل. (٣) تاسو هغه هيبتناکه بلاگانې، معجزې او هغه عجيبه کارونه وليدل چې څښتن کړي وو. (٤) خو تر نن ورځې پورې هغه تاسو دې ته نه يې پرېښي چې په هغه څه باندې پوه شئ چې په تاسو باندې تېر شوي دي. (٥) څښتن څلوېښت کاله تاسو ته په دښته کې لارښوونه وکړه او په دې موده کې ستاسو کالي او خپلې هېڅ زاړه نه شول. (٦) تاسو د خوراک دپاره پوډۍ نه درلودله او نه مو د څښاک دپاره شراب درلودل، خو څښتن تاسو ته ځانگړي خواړه برابر کړل د دې دپاره چې تاسو په دې باندې پوه شئ چې هغه ستاسو خدای دی. (٧) کله چې مونږ دلته راغلو، د حشبون پاچا سيحون او د باشان پاچا عوج په مونږ باندې حمله وکړه. خو مونږ هغوی ته ماتې ورکړه، (٨) د هغوی خاوره مو ونيوله او هغه مو د روبين او جاد د قبيلو او منسي د نيمې قبيلې ترمنځ ووېشله. (٩) د دې لوظ د ټولو شرطونو څخه په وفادارۍ سره اطاعت وکړئ، ترڅو تاسو په خپل هر کار کې بريالي اوسئ.

(١٠) - (١١) نن تاسو ټول يعنې ستاسو قبيلوي مشران، سپين ږيري او مامورين، ستاسو نارينه، ښځې او ماشومان او هغه پردي خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او ستاسو دپاره لرگي ماتوي او اوبه درته راوړي، د خپل څښتن خدای په حضور کې ولاړ يې. (١٢) تاسو نن دلته د دې دپاره ولاړ يې

چې په هغه لوظ کې شامل شئ چې خپل خښتن خدای یې ستاسو سره کوي او د هغه شرطونه قبول کړئ. (۱۳-۱۵) په دې لوظ کې خښتن دا وعده کړې ده چې تاسو به د هغه قوم یئ او هغه به ستاسو خدای وي. دا وعده هغه اول ستاسو د نیکونو یعنی ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره کړې وه او هماغه وعده نن ستاسو سره کوي. خو دا یوازې ستاسو سره نه بلکې ستاسو د اولادې سره یې هم کوي.

(۱۶) ستاسو په یاد دي چې په مصر کې مو څنگه ژوند کاوه او څنگه د نورو قومونو د سیمې په لاره باندې تېر شولو. (۱۷) تاسو د هغوی د کرکې وړ بتان ولیدل چې د لرگیو، تیرو، سپینو او سرو زرو څخه جوړ شوي وو. (۱۸) پام کوی چې هېڅ سړی، ښځه، کورنی یا قبيله چې نن دلته ولاړ دي، زمونږ د خښتن خدای څخه به مخ نه اړوي او نه به د نورو قومونو د خدایانو عبادت کوي. که چېرې ستاسو څخه کوم یو د بتانو عبادت کوي هغه به د داسې بوتې په شان وي چې ترخه او زهرجنه مېوه نیسي. (۱۹) گورئ چې نن باید دلته داسې څوک نه وي چې د دې لوظ خبرې واورې او بیا هم خپل ځان ته دا ډاډگېر نه ورکړي چې حتی که چېرې هغه په سرزوری سره هم په خپله لاره لاړ شي، د هغه هر کار به په ښه ډول په مخ ځي. داسې کار به تاسو ټول ښه او بد یوشان تباه کړي. (۲۰) خښتن به داسې سړی ونه بخښي، بلکې د هغه په ضد به د هغه قهر او غضب راوپارېږي او هغه ټول افتونه به چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي په هغه باندې نازلېږي، ترڅو خښتن د هغه نوم او نښان د ځمکې د مخ څخه ورک کړي. (۲۱) خښتن به د اسراییلو ټولو قبیلو ته هغه یو عبرت وگرځوي او د هغو ټولو لعنتونو سره سم به په هغه باندې افت نازل کړي چې په هغه لوظ کې شامل دي چې د خښتن د شریعت په دې کتاب کې لیکل شوی دی.

(۲۲-۲۳) خښتن به ستاسو هېواد په ناروغیو او افتونو باندې ووهي. ستاسو اولاده او د لېرې هېوادونو پردي خلک به وويني چې ستاسو خاوره د مالگې او گوگړو په یوه سوځوونکې دښتې بدله شوې ده چې هلته نه څه کرل کېږي، نه به تېغونه وهي او نه به په کې څه راشنه کېږي. ستاسو ځمکه به د سدوم، عموره، ادمه او زبوییم د ښارونو په شان وي چې کله خښتن سخت په قهر شو او هغه یې له منځه یووړل. (۲۴) بیا به د ټولې نړۍ خلک داسې پوښتنې کوي: «خښتن ولې د هغوی په هېواد باندې داسې وکړل؟ د دې سخت غضب دلیل څه دی؟» (۲۵) او ځواب به داسې وي: «دا ځکه چې

دې خلکو د خپلو نیکونو د خښتن خدای لوظ مات کړی دی، هغه لوظ چې خښتن د هغوی سره هغه وخت کړی و چې کله یې هغوی د مصر څخه راوویستل. (۲۶) هغوی د نورو خدایانو عبادت کاوه چې مخکې یې هېڅکله نه و کړی او خښتن د هغو عبادت منع کړی و. (۲۷) نو خښتن په خپل قوم باندې په قهر شو او د هغوی په خاوره باندې یې هغه ټول افتونه نازل کړل چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي. (۲۸) خښتن سخت په قهر شو او د خپل سخت قهر په وخت کې یې هغوی د خپلې خاورې څخه وویستل او پردی خاورې ته یې وشړل او هغوی اوس هم هلته دي.

(۲۹) ځینې داسې خبرې شته چې زمونږ خښتن خدای زمونږ څخه پټې ساتلې دي، خو هغه خپل شریعت راته ښکاره کړی دی او مونږ او زمونږ اولاده باید د تل دپاره د هغه شریعت اطاعت وکړو.

خښتن به تاسو بېرته خپلې خاورې ته راولي

۳۰ (۱) تاسو ته مې اوس د برکت او لعنت د غوره کولو حق درکړی دی. کله چې په تاسو باندې دا ټولې پېښې وشي او تاسو د هغو قومونو په منځ کې ژوند وکړئ چې خپل خښتن خدای هلته شړلي یی، نو زما هغه خبره به در په یاده شي. (۲) که چېرې تاسو او ستاسو اولاده بېرته خښتن ته رجوع وکړئ او د زړه له کومې د هغه د ټولو حکمونو چې نن یې درکوم اطاعت وکړئ، (۳) بیا به خپل خښتن خدای په تاسو باندې رحم وکړي. هغه به تاسو د هغو قومونو څخه چې تاسو یې په کې خپاره کړي یی، بېرته راولي او بېرته به مو ښکمرغه کړي. (۴) حتی که تاسو د دنیا په بل سر کې هم اوسئ، ستاسو خښتن خدای به تاسو راپیدا کړي او بېرته به مو راولي، (۵) ترڅو ستاسو اولاده بیا هغه خاوره تر لاسه کړي چې یو وخت د هغوی نیکونه په کې اوسېدل. هغه به ستاسو اولاده د خپلو نیکونو څخه نوره هم ښکمرغه او زیاته کړي. (۶) تاسو او ستاسو اولادې ته به خپل خښتن خدای منونکي زړونه درکړي، ترڅو د زړه له کومې د هغه سره مینه وکړئ او په هغه خاوره کې خپل ژوند وکړئ. (۷) هغه به دا ټول لعنتونه ستاسو په دښمنانو باندې چې ستاسو څخه یې کرکه کوله او تاسو یې ځورولئ، راولي (۸) او تاسو به بیا د خښتن او د هغه د ټولو حکمونو اطاعت کوئ چې زه یې نن درکوم. (۹) خښتن به تاسو ته په خپلو ټولو کارونو کې زیات بریالیتوبونه درکړي. تاسو به ډېر اولادونه او حیوانات ولرئ او ستاسو پټي به پرېمانه فصلونه کوي.

هغه به ستاسو په نېکمرغه کولو باندې هماغسې خوشحاله وي لکه څنگه چې ستاسو د نیکونو په نېکمرغه کولو باندې خوشحاله و، (۱۰) خو تاسو به مجبور یې چې د څښتن اطاعت وکړئ او د هغو ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ چې په دې کتاب کې لیکل شوي دي. تاسو به مجبور یې چې د زړه له کومې هغه ته رجوع وکړئ.

مرگ نه بلکې ژوند غوره کړئ

(۱۱) هغه امرونه چې نن یې تاسو ته درکوم په هغو باندې پوهېدل او عمل کول ډېر سخت کار نه دی. (۱۲) هغه امرونه پورته په اسمان کې نه دي، ترڅو تاسو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: (څوک به پورته وڅېړي چې هغه مونږ ته لاندې راوړي، ترڅو هغه واورو او عمل ورباندې وکړو؟) (۱۳) نه هغه د بحیرې په بلې غاړې باندې دي، ترڅو دې ته مجبور شئ چې داسې پوښتنه وکړئ: څوک به د بحیرې څخه تېر شي چې هغه مونږ ته راوړي، ترڅو هغه واورو او عمل ورباندې وکړو؟ (۱۴) نه، دا حکمونه تاسو ته نژدې دي. هغه ستاسو په خوله او ستاسو په زړونو کې دي، نو تاسو باید ورباندې عمل وکړئ.

(۱۵) نن زه تاسو ته د نېکمرغۍ او بدبختۍ او ژوند او مرگ د غوره کولو حق درکوم. (۱۶) که چېرې تاسو د خپل څښتن خدای حکمونو ته چې زه یې نن درکوم غاړه کېږدئ، که چېرې د هغه سره مینه وکړئ، اطاعت یې وکړئ او د هغه د ټولو قوانینو څخه پیروي وکړئ، بیا به تاسو نېکمرغه شئ او یو لوی قوم به درڅخه جوړ شي. تاسو ته به خپل څښتن خدای په هغه خاوره کې چې تاسو به یې زر ونیسئ، برکت درکړي. (۱۷) خو که چېرې سرغړونه وکړئ او غوږ ورته ونه نیسئ او نور خلک تاسو بې لارې کړي او د نورو خدایانو عبادت وکړئ، (۱۸) نو تاسو به تباه شئ. زه تاسو ته اوس همدلته خبرداری درکوم. تاسو به په هغه خاوره کې چې د اردن د سیند په بلې غاړې باندې پرته ده او زر به یې ونیسئ، ډېره موده ژوند ونه کړئ. (۱۹) زه اوس تاسو ته د ژوند او مرگ، د خدای د برکت او لعنت د غوره کولو حق درکوم او زه ځمکه او اسمان د دې خبرې دپاره شاهدان نیسم چې تاسو کوم شی غوره کوئ. تاسو ژوند غوره کړئ، ترڅو تاسو او ستاسو اولاده ژوندي پاتې شئ. (۲۰) خپل څښتن خدای ته پوره وفادار اوسئ، د هغه سره مینه کوئ او څه چې درته وايي هغه

کوی. یوازي څښتن دی چې ژوندون ورکولای شي. هغه به تاسو ته په هغه خاوره کې چې ستاسو د نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره یې وعده کړې ده، زیات عمر درکړي.»

یوشع د اسراییلو مشر ټاکل کيږي

(شمېر ۲۷: ۱۲ - ۲۳)

۳۱ (۱) موسی د اسراییلو د قوم سره خپلو خبرو ته دوام ورکړ (۲) او ویې ویل: «زه اوس د یوسلو شل کالو په عمر یم او نور د دې توان نه لرم چې ستاسو مشري وکړم او څښتن ماته ویلي دي چې ته به د اردن د سیند څخه تېر نه شي. (۳) ستاسو څښتن خدای به په خپله ستاسو په مخکې روان وي او هغه قومونه به چې هلته اوسېږي له منځه یوسي، ترڅو تاسو د هغوی خاوره ونیسئ. لکه څنګه چې څښتن ویلي دي، یوشع به ستاسو مشر وي. (۴) څښتن به هغه خلک داسې له منځه یوسي لکه څنګه چې هغه د اموریانو پاچاهانو سیحون او عوج ته ماتې ورکړه او د هغوی هېواد یې وران کړ. (۵) څښتن به تاسو ته په هغوی باندې بری درکړي او تاسو باید د هغوی سره هماغه شان عمل وکړئ لکه څنګه چې ما درته ویلي دي. (۶) قوي او زړور اوسئ. د هغوی څخه مه وپرېږئ. ستاسو څښتن خدای به تل ستاسو سره روان وي او تاسو به هېڅکله یوازي نه پرېږدي او تاسو به نه هېروي.»

(۷) بیا موسی یوشع راوغوښت او د اسراییلو د ټول قوم په حضور کې یې ورته وویل: «قوي او زړور اوسه. د هغې خاورې په نیولو کې به ته د دغو خلکو مشري کوي چې څښتن یې د هغوی د نیکونو سره وعده کړې ده. (۸) څښتن به په خپله تاته لارښوونه کوي او درسره مل به وي. هغه به ستا سره مرسته کوي او تا به یوازي نه پرېږدي. نو جرات له لاسه مه ورکوه او مه وپرېږه.»

د شریعت د حکمونو لوستل

(۹) نو موسی د شریعت حکمونه ولیکل او هغو لاروي کاهنانو ته چې د څښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه او د اسراییلو ټولو مشرانو ته یې ورکړل. (۱۰) موسی هغوی ته داسې امر وکړ: «د هر اووم

کال په اخر کې يعني کله چې د پورونو د بخښلو کال راځي هغه د جونگرو په اختر کې په لوړ اواز لولئ. (۱۱) دا په هغه وخت کې د اسراييلو قوم ته لولئ کله چې هغوی د څښتن خدای د عبادت دپاره هغه ځای ته راځي چې هغه يې ټاکي. (۱۲) ټول سړي، ښځې او ماشومان او هغه پردي خلک چې ستاسو په ښارونو کې اوسېږي راوغواړئ، ترڅو هرڅوک هغه واورې او د خپل څښتن خدای درناوی کول زده کړي او په وفادارۍ سره د هغه د ټولو قوانينو څخه پيروي وکړي. (۱۳) په دې ډول به ستاسو اولاده چې د خپل څښتن خدای شريعت يې نه دی اورېدلی، واورې. نو هغوی به ټول ژوند په هغه خاوره کې چې تاسو به يې زر د اردن د سيند په بله غاړه ونيسئ، د څښتن اطاعت کول زده کړي.»

موسی ته د څښتن وروستنی لارښوونې

(۱۴) بيا څښتن موسی ته وويل: «ستا د مړينې وخت رانژدې شوی دی. يوشع راوغواړه او سپېڅلې څېمې ته يې راوله، ترڅو هغه د اسراييلو مشر وټاکم.» موسی او يوشع څېمې ته لاړل (۱۵) او څښتن هغوی ته هلته د ستنې په شان ورېځې کې چې د څېمې د دروازې په سر باندې ولاړه وه، ښکاره شو.

(۱۶) څښتن موسی ته وويل: «ته به زر مړ شي او ستا د مړينې څخه وروسته به خلک زما سره بې وفايي وکړي او هغه لوظ به مات کړي چې ما د هغوی سره کړی دی. هغوی به ما پرېږدي او په هغه هېواد کې به چې هغوی ورداخلېږي د پرديو خدايانو عبادت کوي. (۱۷) کله چې داسې وشي، نو زه به په هغوی باندې په قهر شم، د هغوی څخه به مخ واړوم او هغوی به تباه شي. ډېر هيبتناکه افتونه به په هغوی باندې نازل شي او هغوی به په دې پوه شي چې دا پېښې ځکه ورباندې راځي چې زه يعني د هغوی خدای نور د هغوی سره نه يم. (۱۸) په هغه وخت کې به زه د هغوی سره د مرستې کولو څخه انکار وکړم، ځکه چې هغوی بد کار کړی دی او د نورو خدايانو عبادت يې کړی دی.

(۱۹) موسی او يوشع، اوس دا روحاني سندره وليکئ. موسی، هغه اسراييليانو ته ورزده کړه. که چېرې هغوی دا سندره زده کړه، نو هغوی به پوه شي چې زه ورڅخه څه غواړم چې ويې کړي او هغوی سره به کومه بهانه نه وي چې زما د امر څخه سرغړونه وکړي. (۲۰) لکه څنگه چې مې د

هغوی د نیکونو سره وعده کړې ده، زه به هغوی دې غني او حاصلخېزې ځمکې ته بوځم. خومره خواړه چې هغوی غواړي هلته به ورته ورسېږي او هغوی به آرام ژوند لري. خو هغوی به زما څخه مخ واړوي او د نورو خدایانو عبادت به کوي. هغوی به زما څخه منکر شي او زما لوظ به مات کړي (۲۱) او ډېر هیبتناکه افتونه به ورباندې نازل شي. خو بیا هم دا سندره به ویل کېږي او دا به د هغوی په ضد یوه نښه وي. حتی اوس، مخکې له دې چې زه هغوی هغه هېواد ته بوځم چې ما یې د ورکولو وعده ورسره کړې ده، زه پوهېږم چې هغوی څه پلان سنجوي.»

(۲۲) په هماغه ورځ موسی سندره ولیکله او د اسراییلو قوم ته یې ورزده کړله.

(۲۳) بیا څښتن د نون زوی یوشع مشر وټاکه او ورته ویې ویل: «قوي او زړور اوسه. ته به د اسراییلو قوم هغه هېواد ته بوځې چې ما یې د هغوی سره وعده کړې ده او زه به ستا سره مل یم.»

(۲۴) موسی د شریعت حکمونه په کتاب کې ولیکل او پام یې کاوه چې څه شی ورڅخه پاتې نه شي.

(۲۵) کله چې هغه وزگار شو، نو هغه هغو لاري کاهنانو ته چې د څښتن د لوظ صندوق یې انتقالاوه

داسې وویل: (۲۶) «د شریعت دا کتاب یوسئ او د خپل څښتن خدای د لوظ د صندوق په څنگ کې یې کېږدئ. دا کتاب به د دې خبرې یو ثبوت وي چې تاسو پوهېږئ چې څښتن ستاسو څخه څه غواړي چې ویې کړئ. (۲۷) زه په دې پوهېږم چې هغوی خومره سرزوري او سرکښ خلک دي.

هغوی زما د ژوندانه په دوران کې د څښتن په وړاندې سرکښي کړې ده او زما د مړینې څخه وروسته به نور هم سرکښه شي. (۲۸) خپل ټول قبیلوي مشران او مامورین زما په مخکې راټول کړئ، ترڅو هغوی ته دا خبرې وکړم. زه به ځمکه او اسمان د اسراییلو د قوم په وړاندې خپل شاهدان ونیسم.

(۲۹) زه په دې پوهېږم چې زما د مرگ څخه وروسته به قوم بیخي فاسد شي او د هغې لارې څخه به چې ما ورته حکم کړی دی وگرځي. د وخت په تېرېدلو سره به هغوی د افت سره مخامخ شي، ځکه چې هغوی به څښتن د هغو کارونو په سبب چې هغه منع کړي دي په قهر کړي.»

د موسی روحاني سندره

(۳۰) بیا موسی ټوله سندره وویل او د اسراییلو ټول قوم ورته غوږ نیولی ؤ.

۳۲ (۱) ای ځمکې او اسمانه زما خبرې واورئ

واورئ په غور سره چې زه څه وایم

(۲) زما تعلیم دې راپرېوځي لکه څاڅکو د باران په شان

او په ځمکه دې راپرېوځي لکه د پرځې په شان

د باران په شان دې اوري زما خبرې په تنکیو بوتو باندې

د نري باران په شان دې وورېږي تنکیو وانبو باندې

(۳) زه به کړمه د څښتن د نوم ستاینه

او بیانوي دې لویي خپل قوم د هغه

(۴) څښتن دی د قوي گټ په شان

دي کامل او عادلانه بې ټول کارونه

ستاسو خدای دی وفادار او دی رښتینی

کړي کارونه هغه سم او باانصافه

(۵) خو تاسو یی بې وفا او لایق نه یی د دې

چې اوسئ قوم د هغه

ستاسو قوم دی گناهکار او چلباز قوم

(۶) ای کم عقلو بې شعوره خلکو

ايا دا لار ده چې خښتن سره كوي دا چلند؟

ستاسو پلار دى او هغه ستاسو خالق دى

دى جوړ كړى هغه ستاسو خڅه قوم

۷ وکړئ فکر د تېر شوي وخت په هکله

هغه وخت چې دى تېر شوى ډېر پخوا

وکړئ پوښتنې خپل مور او خپل پلار نه چې څه وشول

وکړئ پوښتنې له سپين ږيرو د تېر وخت په هکله

۸ قومونو ته ورکړې خداى تعالى دي خپلې ځمکې

هغه ټاکلي دي ځايونه د قومونو د اوسېدو په خاطر

مقررې کړې يې هر قوم ته ساتونکې فرښتې

۹ خو هغه غوره کړه خپل ځان ته اولاده د يعقوب

۱۰ هغه وموندل په دښته کې هغوى

چې سرگردانه گرځېدل

يوه خوشې او يوه داسې صحرا

چې زيات بادونه لري

ده ساتنه د هغو کړه او په هغوى يې کاوه پام

د خپلو سترگو د کسيو په شان

⑪ څښتن دی لکه عقاب چې خپله ځاله ساتي

او الوتل کوي په سر باندې د خپلو بچو

څښتن تيار دی تل چې خپاره کړي خپل وزرونه

او چې راويسي خپل خلک چې کله لوبړي هغوی

⑫ په سفر کې د خپل قوم مشري وکړه

خپله څښتن يوازي

مرسته نه وه د هغه سره د بل خدای

⑬ څښتن پرېښودل هغوی چې حکومت وکړي

د کنعان په لوړو ځمکو باندې

او څه چې پټيو کې شنه کېدل دوی به خوړل

هغه هغوی ته د گټونو منځ کې شات ورکړل

د زيتون ونې يې شوې شني په ډبرينه ځمکه

⑭ د هغوی غواگانو او وزو به ورکولې شيدې او مستې

هغوی لرل ډېر ښه پسونه او وزې او پادې

او هغوی لرل ډېر ښه غنم او شراب

١٥ د خښتن قوم شتمن شو خو ياغي شو

هغوی چاغ وو او خوړله يې ډوډی ډېره

هغوی واپراوه مخ له خپل خالق خدای نه

او هغوی رد کړ خپل قوي ژغورونکی

١٦ په غضب کړلو خښتن بت پرستی د هغوی

په خپلو بدو عملونو يې راوپاراوه قهر د هغه

١٧ هغوی وړاندې قربانی کړلې پېریانو ته

خوشې خدایانو ته چې هېڅکله يې کومک

ورسره نه دی کړی

هغو نويو خدایانو ته چې هېڅکله يې نیکونو

عبادت د هغو نه ؤ کړی

١٨ هغوی هېر کړلو خپل خدای

خپل قوي ژغورونکی

هغه څوک چا چې ژوند ورکړی دوی ته

١٩ چې خښتن کله دا ولیدل په قهر شو

او کړل يې رد خپل زامن او خپلې لونيې

٢٠ هغه وويل زه نور نه كومه مرسته د هغوى

بيا به وگورم څه كيږي په دې قوم

چې دى سرزورى او بې وفا

٢١ راپارولى زما قهر دى هغوى خپلو بتانو په سبب

راپارولى يې غيرت دى زما د خپل تش په نامه

خدایانو په سبب

داسې خدایان دي هغه چې رښتيني نه دي

نو زه به كار واخلم د يو تش په نامه قوم څخه

چې يې كړم په قهر

زه به غيرت د دوى راوپاروم د ناپوهانو په قوم

٢٢ زما قهر به د اور په شان لمبې ووهي

او فصلونه به په ځمكه باندي وسوځوي

هغه به ورسپري د مرو دنيا ته

او وسوځوي به بنيادونه د غرو

٢٣ نه ختمېدونكي افتونه به نازل كړم په هغوى باندي

او خپل ټول غشي به گوزار كړم په هغوى باندي

د لورې او تېې نه به مړه شي هغوی (۲۴)

د هیتناکو ناروغیو نه به مړه شي هغوی

زه به نازل کړم و حشي حیوانات

چې حمله وکړي په هغوی باندې

او زه به نازل کړم زهرجن ماران

چې هغوی وچيچي

په سبب د جنگ به مړي وي پراته کوڅو کې (۲۵)

او په کورونو به راپرېوځي وحشت

مړه به شي پېغلي او ځوانان

نه به کوچنيان پاتې شي نه به سپين ږيري

ما به بيخي وای تباہ کړي هغوی (۲۶)

ترڅو چې پاتې نه وای د هېچا یاد کې هغوی

خو زه د دې نه و پرېدم چې دښمنان به د هغوی (۲۷)

وايي چې ورکړې ماتې زما قوم ته هغوی

خو دا زه وم چې په خپله مې هغوی ته ماتې ورکړه

اسراييل دی يو بې شعوره قوم (۲۸)

هېڅ عقل نشته دوی کې

٢٩ په دې نه پوهیږي دوی چې ولې ماتې وخورله

په دې نه پوهیږي دوی چې څه ورپېښ شول

٣٠ د اسراییلو زرو تنو ولې ماتې وخورله

د دېمن د یوه تن له لاسه

او لس زرو وخورله ماتې له دوه تنو څخه؟

خپل څښتن خدای و اړولی خپل منځ له هغوی

هغوی پرېښي و خپل قوي خدای

٣١ دېمنان د دوی پوهیږي چې دي کمزوري

د هغوی خپل خدایان

او قوي نه دي د اسراییلو د خدای په شان

٣٢ د سدوم او عموره په شان فاسد دي دېمنان د هغوی

هغوی دي هغو تاکنونو په شان چې نیسي زهرجن

او ترڅه انگور

٣٣ داسې شرابو په شان چې وي جور شوي

د چمچه مار له زهرو

٣٤ دا څښتن ته دي په ياد چې څه وکړل

دښمنانو د هغوی

هغه کوي انتظار سمې موقعې ته

چې ورته ورکړي سزا

٣٥ څښتن به واخلي بدله له هغوی

او سزا به ورکړي ورته

وخت به راشي د هغوی د پرزېدلو

رانژدې ده د هغوی د تباهی ورځ

٣٦ چې کله وويني څښتن

چې قوت د ده د قوم دی له منځه تللی

نو د هغوی سره به وکړي انصاف

کله چې وويني څښتن

چې څومره بې وزلي دي هغوی

هغه به وکړي زړه سوی په هغو خلکو باندې

چې خدمت د هغه کاندې

٣٧ بيا به څښتن وکړي پوښتنه داسې له خپله قومه څخه

چېرته دي هغه قوي خدايان چې مو باور پرې درلود؟

٣٨ تاسو هغوی ته ورکوله د خوراک دپاره

د خپلو قربانيو وازگه

او د خبناک دپاره مو شراب ورکول

اوس پرېږدئ چې دوی راشي

او کومک درسره وکړي

او راشي چې ساتنه ستاسو وکړي

٣٩ ايا په دې نه پوهېږئ؟

يوازېنې خداى يمه زه چې بل خداى نشته

مرگ او ژوند دى زما په لاس کې

تپي کول او روغول دي زما په لاس کې

او نه شي کولای هېڅوک مخالفت زما د کار سره

٤٠ لکه څنگه چې زه يمه تل ژوندى خداى

زه خپل لاس پورته کوم او دا وعده کومه

٤١ زه به تېره کړمه خپله ځلانده توره

او زه به وکړم انصاف

زه به د خپلو دښمنانو څخه واخلم بدل

او هغو خلکو ته به ورکړمه سزا

څوک چې کرکه کړي له ما

وبه څخېږي د دوی وینه زما د غشو څخه (٤٢)

او وبه وژني زما توره هغه خلک

چې مخالفت کړي زما

زه به ټول اسیران مړه کړم

او زه به پرې کړمه سروڼه

د دښمنانو د مشرانو

ای اسمانونو! خوشحالي وکړئ د څښتن د قوم سره (٤٣)

ټولو خدایانو! وکړئ سجده د څښتن په مخکې

هغه د خپلو دښمنانو څخه اخلي بدل

چا چې وژلی دی قوم د هغه

هغه پاکوي د خپل قوم ځمکه د هغې ناپاکی څخه

چې پیدا شوې په سبب د گناهونو د دوی

موسی دا سندره وویل، ترڅو د اسراییلو خلک یې واوري او یوشع ورسره مرسته وکړه. (٤٤) - (٤٥)

کله چې موسی وزگار شو، (۴۶) هغه وویل: «تاسو به خامخا د دغو ټولو امرانو اطاعت کوئ چې نن ما درکړي دي. دا خپلو اولادونو ته تکراروی، ترڅو هغوی په وفاداری سره د خدای ټولو قوانینو ته غاړه کېږدي. (۴۷) دا تعلیم تشې خبرې نه دي بلکې ستاسو ژوند دی. د هغه په وسیله کولای شئ چې په هغه خاوره کې ډېره موده ژوند وکړئ چې د اردن د سیند په بلې غاړې باندې پرته ده او تاسو به یې زر ونیسئ.»

موسی د نبو د غره په سر باندې مړ کېږي

(۴۸) په هماغه ورځ خښتن موسی ته وویل: (۴۹) «د عباریم غرونو ته چې د اریحا ښار ته مخامخ د موآب په خاوره کې دي، لاړ شه. د نبو غره ته وروخېژه او د کنعان خاورې ته وگوره چې زه به یې زر د اسراییلو قوم ته ورکړم. (۵۰) ته به په هغه غره باندې مړ شې لکه څنگه چې ستا ورور هارون د هور په غره باندې مړ شو او د خپلو نیکونو سره یوځای شو. (۵۱) ځکه چې تاسو دواړو زما سره د اسراییلو د قوم په حضور کې د مریبه د چینې سره د صین په دښته کې چې د قادش ښار ته نژدې ده بې وفایي وکړه. زه خدای یم، خو تاسو هلته د اسراییلیانو په مخکې زما سره داسې د عزت او درناوي له مخې چلند ونه کړ چې زه یې لایق یم. (۵۲) ته به هغه خاوره چې زه یې د اسراییلو قوم ته ورکوم د یو لېرې ځای څخه ووينې، خو هغې ته به ورداخل نه شې.»

موسی د اسراییلو قبیلو ته برکتونه ورکوي

۳۳ (۱) دا هغه برکتونه دي چې د خدای پیغمبر موسی د خپل مرگ څخه مخکې د اسراییلو قوم ته ورکړل:

(۲) خښتن راغی د سینا له غره نه

هغه راپورته شو ا دوام باندې د لمر په شان

او وځلېده د فاران له غره نه په خپل قوم باندې

د هغه سره وې لس زره فرښتې

او په ښي لاس کې يې د اور لمبه وه

څښتن مينه کوي د خپل قوم سره ③

او ساتنه کاندې د هغو خلکو چې دي د هغه

نو مونږ ټيټېږو د هغه پښو ته

او کوو يې د امرونو اطاعت

مونږ اطاعت کوو د هغه شريعت ④

چې راکړی موسی

چې ده قيمتي شتمني زموږ د قوم

کله چې راتپول شول مشران او قبيلې د اسرايلو ⑤

نو څښتن شولو پاچا د هغوی

موسی د روښن د قبيلې په اړه داسې وويل: ⑥

روښن دې هېڅکله له منځه نه ځي

که څه هم چې قبيله د دوی کوچنی ده

هغه د يهودا د قبيلې په اړه داسې وويل: ⑦

ای څښتنه! ته فریاد د هغوی واوړه

چې کوي يې د کومک دپاره

بېرته يوځای کړه هغوی نورو قبيلو سره

ته لاسونه کړه قوي د يهودا

د دښمنانو مقابل کې د هغوی مرسته کوه

هغه د لاوي د قبيلې په اړه داسې وويل: ۸

ای څښتنه تا ورکړي دي اوريم او تميم

لاويانو ته يعنې خپل وفادارو خادمانو ته

تا وازمايل په مسا کې هغوی

او رښتيني دې ثابت کړل هغوی

د مريبه د چينې څنگ کې

هغوی وښودله تاته وفا زياته ۹

د مور او پلار، خویندو او ورونو اولادونو څخه

ستا امرونو ته هغوی کېښوده غاړه

او شول پاتې وفادار د ستا د لوظ سره

هغوی ستا قوم ته زده کوي ستا د قانون اطاعت ۱۰

هغوی ږدي خوشبويي ستا په حضور کې

او سوځېدونکې نذرانې ستا قربانگه باندې

مرسته وکړه د هغوی د قبیلې سره څښتنه ۱۱

چې قوي شي

خوشحاله اوسه د هغوی د کارونو څخه

له منځه یوسه ټول دښمنان د هغوی

هغوی مه پرېږده چې بیا سر کړي راپورته

هغه د بنیامین د قبیلې په اړه داسې وویل: ۱۲

دا ده هغه قبيله چې کړي مينه ورسره څښتن تعالی

هغه اوسپړي د هغوی د غونډیو منځ کې

او ټوله ورځ کوي ساتنه د هغوی

هغه د یوسف د اولادې په اړه داسې وویل: ۱۳

څښتن دې ووروي پرڅه د هغوی په ځمکه

او برکت دې واچوي د ځمکې لاندې اوبو کې

د هغوی ځمکه دې شي ډکه هغو مېوو نه ۱۴

چې پخې شوې وي په لمر باندې

او شي دې غني د هر موسم

په ډېرو ښو مېوو باندې

١٥ پخوانی غونډی دې پتې د هغوی شي

په ډېرو ښو مېوو کې

١٦ د هغوی ځمکه دې شي ډکه ټولو نعمتونو څخه

هغه څښتن دې د هغوی سره نېکي وکړي

چې شو ښکاره په سوځېدونکي بوتې کې

دا برکتونه دې نازل شي د يوسف په اولادې باندې

ځکه رهبر و هغه د خپلو ورونو منځ کې

١٧ په قوت کې دی يوسف لکه غويي په شان

د وحشي غويي د ښکرو په شان

د هغه ښکرونه دي د منسي زرگونه خلک

او د افرایم دي لس گونه زره خلک

نور قومونه وهي هغو ښکرونو باندې

او ټپل وهي هغوی د دنیا اخري سرته

١٨ هغه د زبولون او یساکار د قبیلو په اړه داسې وویل:

زبولون دې وي خوشحاله تجارت کې په بحیرې باندې

او خپل وطن کې دې شي ډېر د يساكار دولت

١٩ هغوی رابولي نورې قبيلې خپل غره ته

او وړاندې کوي هلته سمه قربانۍ

لاسته راوړي هغوی خپل دولت له بحير و څخه

او د بحيرې د غاړې شگو څخه

٢٠ هغه د جاد د قبيلې په اړه داسې وويل:

ودې شي ستاينه د خدای

چې يې پراخه د هغوی سيمه کړه

لکه زمري په شان جاد وباسي انتظار

چې مټه يا کويړۍ کړي غوڅه د نېکار

٢١ هغوی د ځان دپاره واخيستله نښه نښه ځمکه

د يو مشر برخه ورکړل شوه هغوی ته

کله راټول چې شول مشران د اسرايلو

کېښوده غاړه د جاد خلکو

قوانينو او حکمونو د څښتن ته

٢٢ هغه د دان د قبيلې په اړه داسې وويل:

دان د زمري بچی دی

چې په باشان کې د خپل غاره څخه

وهي ټوپونه خپل دښمن پسې

هغه د نفتالي د قبیلې په اړه داسې وویل: ۲۳

ډېر برکت دی نفتالي سره د څښتن د نېکۍ

د هغوی ځمکه رسي د جلیل له بحیرې نه

تر جنوبه پورې

هغه د اشیر د قبیلې په اړه داسې وویل: ۲۴

نسبت نورو قبیلو ته ډېر برکت دی د اشیر د قبیلې سره

هغه دې غوره اوسي د خپلو ورونو منځ کې

او د هغه ځمکه دې وي ډکه د زيتون له تېلو

په هغو دروازو دې وشي ساتنه د هغه د ښارونو ۲۵

چې اړمونه وي د اوسپنې او برنجو په کې

او ژوند دې کوي هغه همېشه امن کې

ای د اسراییلو خلکو! هېڅ یو خدای نه دی ۲۶

زمونږ د خدای په شان

هغه سپريري د اسمان په ورېځو

د خپل شوکت او شانه سره

چې راشي تاسو ته کومک دپاره

٢٧ ابدی خدای زمونږ د پتېدلو ځای دی

هغه نیسي مونږه په ابدی غېږه کې

خدای کرل لېږي دښمنان ستاسو

ستاسو له مخې څخه

او درته ویې ویل چې تباه کړئ هغوی

٢٨ نو اولاده د یعقوب کوي په سوله کې ژوند

دي په امن هغوی په داسې خاوره کې

چې ده ډکه د غلو او د شرابو څخه

او چېرته چې پرڅه له اسمانه څخه

ورکوي اوبه ځمکې ته

٢٩ اسراییلو! تاسو څومره بختور یئ

چې هېڅوک نشته لکه ستاسو په شان

یو داسې قوم چې څښتن ژغورلی

د دې دپاره چې دفاع وکړي ستاسو څخه

او بری درکاندي

څښتن په خپله ستاسو سپر او ستاسو توره ده

رحم دپاره به راځي دښمنان ستاسو

او زاري به کوي

او تاسو تر پښو لاندې کوي به هغوی

د موسی مرگ

۳۴ (۱) موسی د موآب د ډاگونو څخه د نبو غره ته وخوت، یعني د پیسگاه د غره سرته چې د اریحا په ختیځ کې دی. هلته ورته څښتن ټوله خاوره یعني د جلعاد سیمه د دان تر ښاره پورې، (۲) د نفتالي ټوله سیمه، د افرايم او منسي سیمې، د مدیترانې تر بحیرې پورې د یهودا ټوله سیمه، (۳) د یهودا جنوبي برخه او هغه ډاگ وروښود چې د صوغر څخه تر اریحا پورې چې د خرما د ونو ښار دی، رسېږي. (۴) بیا څښتن موسی ته وویل: «دا هغه خاوره ده چې ما د ابراهیم، اسحاق او یعقوب سره وعده کړې وه چې د هغوی اولادې ته به یې ورکړم. ما ته پرېښودلې چې هغه ووينې، خو ته به د اردن د سیند څخه تېر نه شي او هلته به ورننه نه وځي.»

(۵) نو لکه څنګه چې څښتن ويلي وو، د څښتن خدمتګار موسی هلته د موآب په خاوره کې مړ شو. (۶) هغه د موآب په هغې دره کې ښخ کړای شو چې د بیت فغور ښار ته مخامخ وه. خو تر نن ورځې پورې هېڅوک نه پوهیږي چې موسی چېرته ښخ شوی دی. (۷) موسی یوسلو شل کلن ؤ چې مړ شو، د هغه بدن لا قوي ؤ او د سترګو نظر یې هم ښه ؤ. (۸) د اسراییلو قوم د موآب په ډاگونو کې دېرش ورځې د هغه دپاره وژړل.

يوشع د اسراييلو مشر کيږي

٩ موسی د خپل مرگ څخه مخکې د نون د زوی يوشع په سر باندې خپل لاسونه کېښودل او هغه يې د خپل ځان په ځای وټاکه. څښتن هغه د حکمت څخه ډک کړ. د اسراييلو قوم د يوشع اطاعت کاوه او په هغو حکمونو باندې يې عمل کاوه چې څښتن هغوی ته د موسی په وسيله ورکړي وو.

موسی يو لوی پيغمبر ؤ

١٠ په اسراييلو کې هېڅکله د موسی په شان پيغمبر نه دی پيدا شوی. څښتن د هغه سره مخامخ خبرې کولې. ١١ بل هېڅ پيغمبر داسې لويې معجزې نه دي ښودلې لکه څنگه چې څښتن موسی رالېږلی ؤ چې د فرعون، د هغه د درباريانو او د مصر د ټولو خلکو په حضور کې يې وښايي. ١٢ بل هېڅ پيغمبر داسې قدرت نه درلود چې هغه لوی او وپروونکي کارونه وکړي چې موسی د ټولو اسراييليانو په مخکې وکړل.